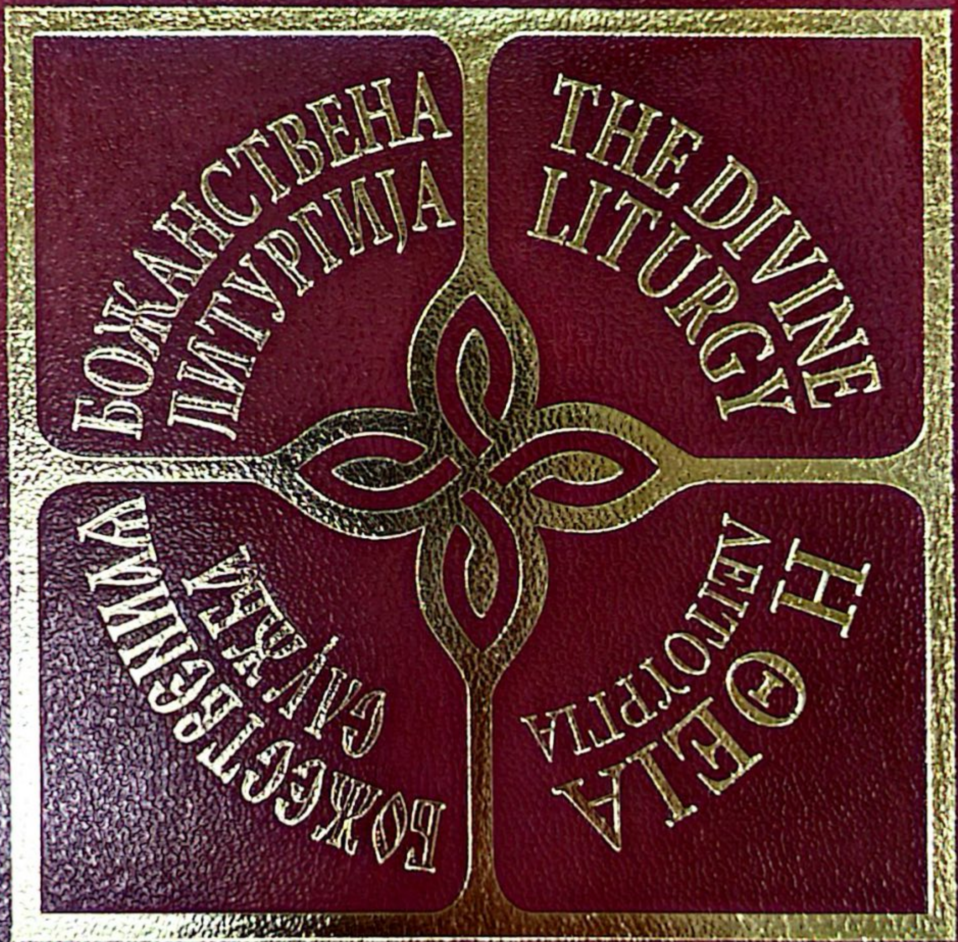
БОЖАНСТВЕНА ЛИТУРГИЈА
THE DIVINE LITURGY
Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
БОЖЕСТВЕННАѦ СЛꙊЖБА

ЛИТУРГИКОН

У име
Оца и Сина и Светога Духа
с благословом
Његовог Преосвештенства
Епископа канадског
Господина МИТРОФАНА
одштампа се ова књига
ЛУТИРГИКОН
године Господње
две хиљаде деветнаесте,
у Манастиру Светог Преображења Господњег,
у Милтону, Канада,
у тиражу од 500 примерака.

In the Name
of the Father and of the Son and of the Holy Spirit,
with the Blessing of His Grace
Bishop of Canada
Kyr MITROFAN
this **LITURGIKON**
is printed
in the Year of the Lord
Two thausand and nineteen
in Holy Transfiguration Monastery
in Milton, Canada
in 500 copies.

БОЖАНСТВЕНА ЛИТУРГИЈА СВЕТОГА ОЦА НАШЕГА ЈОВАНА ЗЛАТОУСТА

THE DIVINE LITURGY OF OUR FATHER AMONG THE SAINTS JOHN CHRYSOSTOM

ИСТОЧНИК

Издавачка установа Епархије канадске
Српске Православне Цркве
2019

ПОРЕДАК
СВЕТЕ И БОЖАНСТВЕНЕ ЛИТУРГИЈЕ
СВЕТОГА ОЦА НАШЕГА
ЈОВАНА ЗЛАТОУСТА

ПРОСКОМИДИЈА

Свештеник којему предстоји вршење божанственог тајнодејства, дужан је претходно да буде измирен са свима, и да нема ништа ни против кога, и да, колико је могуће, чува срце од злих помисли, да се уздржава од вечера и да бди над собом до времена свештенодејства. А кад настане време, чини уобичајени поклон настојатељу (у парохијским домовима епископу или епископском трону), улази у храм и заједно са ђаконом врши три поклона пред св. Дверима.

Онда īовори ђакон: Благослови, владико.

Свешѿеник: Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Ђакон: Амин.

Свешѿеник: Царе небески, Утешитељу, Душе Истине, који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше.

Ђакон: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас *(ѿриӣуѿ).*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена твога ради.

Народ: Господе, помилуј *(ѿриӣуѿ).*

THE DIVINE LITURGY
THE ORDER OF THE HOLY AND DIVINE LITURGY OF ST. JOHN CHRYSOSTOM

The priest who desires to celebrate the Divine Liturgy must first be at peace with all men, have nothing against any man, and insofar as is within his power, guard his heart from evil thoughts, abstain from the evening before, and be vigilant until the time of divine service. When the time is come, he goes into the temple, in company with the deacon, and facing the east they make three reverences together before the holy doors.

Then the deacon says: Bless, Master.

Priest: Blessed is our God always, now and ever, and unto ages of ages.

Deacon: Amen.

The deacon begins, saying: O Heavenly King, Comforter, Spirit of truth, who art everywhere present and fillest all things, the Treasury of good things, and Giver of life: Come and abide in us, and cleanse us from every stain, and save our souls, O Good One.

Deacon: Holy God, Holy Mighty, Holy Immortal, have mercy on us. *thrice*

Glory to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

All-holy Trinity, have mercy on us. Lord, cleanse us from our sins-. Master, pardon our transgressions. Holy One, look upon and heal our infirmities for thy name's sake.

Lord, have mercy. *thrice*

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Ђакон: Амин.

Затим говоре:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никаквог оправдања, приносимо Теби као Владици ову молитву: помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу:

Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гњеви се јако на нас, нити помињи безакоња наша, но и сада као милостив погледај и избави нас од непријатеља наших: јер си Ти Бог наш, и ми народ твој, сви смо дело руку твојих, и име твоје призивамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Отвори нам двери милосрђа, благословена Богородице, да не пропаднемо ми који се у Тебе надамо, но да се Тобом избавимо од беда, јер си Ти спасење рода хришћанскога.

Потом одлазе икони Христовој и целивају је говорећи:

Клањамо се пречистоме лику твоме, Благи, молећи опроштај сагрешења наших, Христе Боже, јер си добровољно благоволео да телом узиђеш на крст, да би оне које си саздао избавио од робовања врагу. Стога Ти благодарно кличемо: радошћу си испунио све, Спаситељу наш, који си дошао да спасеш свет.

Glory to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

Our Father, who art in heavens, hallowed be thy name. Thy kingdom come; thy will be done on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread; and forgive us our debts as we forgive our debtors. And lead us not into temptation, but deliver us from the evil one.

Priest: For thine is the kingdom, and the power, and the glory, of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

Deacon: Amen.

Then they say:

Have mercy on us, O Lord, have mercy on us, for laying aside all defence, we sinners offer unto thee, as Master this supplication: have mercy on us.

Glory: O Lord, have mercy on us, for in thee have we put our trust; be not exceedingly wroth with us, nor remember our iniquities, but look down upon us even now, as thou art compassionate, and deliver us from our enemies, for thou art our God, and we are thy people, we are all the works of thy hands, and we call upon thy name.

Both now:

Open unto us the door of thy compassion, O Blessed Theotokos. As we set our hope in thee, may we not be confounded; through thee be delivered from adversities, for thou art the salvation of the race of Christians.

Then they approach the icon of Christ and kiss it, saying:

We reverence Thine immaculate icon, O Good One, and ask forgiveness of our transgressions, O Christ our God; for of thine own good will thou wast pleased to ascend the Cross in the flesh, that though mightest deliver from bondage to the enemy those whom thou hadst fashioned. Wherefore, we cry aloud unto thee with thanksgiving: Thou filled all things with joy , O our Saviour, for thou didst come to save the world.

Затим целивају и Богородичину икону говорећи:

Богородице, Ти си извор милосрђа, удостоји нас самилости: погледај на народ који сагреши, покажи као увек моћ своју, јер уздајући се у Тебе, ми Ти, као некада Гаврило, Архистратиг Бестелесних сила, кличемо: радуј се.

Онда приклањају главе и свештеник говори ову молитву:

ГОСПОДЕ, пружи руку своју са висине светога станишта свога, и укрепи ме за предстојећу службу твоју, да неосуђено представши страшноме Престолу твоме, извршим бескрвно свештенодејство. Јер је твоја сила и слава у векове векова. Амин.

Тада се заједно поклоне сабраном народу, и улазе у олтар говорећи:

Ући ћу у дом твој, поклонићу се са страхом храму твоме светоме. Господе, води ме правдом твојом; ради непријатеља мојих исправи пред Тобом пут мој, јер у устима њиховим нема истине, срце им је сујетно, гроб отворен грло њихово, језицима својим обмањују. Суди им, Боже; нека одступе од замисли својих; одбаци их због многог безбожништва њиховог, јер Те љуто огорчише, Господе. Нека се веселе сви који се уздају у Тебе, нека се вавек радују; и уселићеш се у њих, и хвалиће се Тобом сви који љубе име твоје, јер ћеш Ти благословити праведника, Господе, као што си нас овенчао оружјем благовољења твога.

Ушавши у олтар, чине три поклона пред светим Престолом и целивају свето Еванђеље и свети Престо. Затим сваки узима у руке свој стихар и чине три поклона ка истоку, говорећи сваки за себе:

Боже, милостив буди мени грешноме.

Then they kiss the icon of the Theotokos, saying the troparion:

Forasmuch as thou art a fountain of tenderness, O Theotokos; make us worthy of compassion; look upon a sinful people; manifest thy power as ever, for hoping on thee, we cry aloud unto thee, Rejoice! as once did Gabriel, Chief Captain of the Bodiless Powers.

Then bowing his head, the priest says this prayer:

Stretch forth thy hand, O Lord, from thy holy dwelling-place on high, and strengthen me for this, thine appointed service, that standing without condemnation before thy fearful judgement seat, I may fulfill the sacred, bloodless service. For thine is the power and the glory unto ages of ages. Amen.

Then they bow to the choir on each side and go into the sanctuary, saying:

I will enter into thine house; I will worship toward thy holy temple in thy fear. Lord, guide me in thy righteousness because of mine enemies; direct my way before thee. For there is no truth in their mouth, and their heart is vanity. An open grave is their throat; with their tongues they have used deceit. Judge them, O God. Let them fall through their own counsels; according to the multitude of their impiety cast them out, for they have provoked thee, O Lord. And let all those who hope in thee be glad; they shall rejoice forever, and thou shalt abide in them. And those who love thy name shall boast of thee, for thou shalt bless the righteous man, O Lord, as with the armour of good will thou hast crowned us.

Having come into the sanctuary, they make three reverences before the holy table and kiss the holy Gospels, the holy table and the altar cross. Then each one takes his sticharion in his hands, and makes three reverences toward the east, saying within himself:

O God, be gracious unto me, a sinner, and have mercy on me.

Затим свештенику прилази ђакон држећи у десној руци стихар са орарем, и приклонивши главу, говори:

Благослови, владико, стихар са орарем.

А свештеник говори:

Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим ђакон одлази у једну страну олтара и облачи стихар молећи се овако:

Зарадоваће се душа моја Господу, јер ме обуче у ризу спасења и одећом весеља одену ме, као женику стави ми венац, и као невесту украси ме красотом.

И целивавши орар ставља га на лево раме.

Навлачећи наруквицу на десну руку, говори:

Десница твоја, Господе, прослави се у сили; десна рука твоја, Господе, сруши непријатеље, и обиљем славе своје сатро си противнике.

Навлачећи на леву, говори:

Руке твоје створише ме и саздаше ме: уразуми ме, и научићу се заповестима твојим.

Затим, одлази до Предложења, оправши руке, припрема свештене сасуде, метнувши свети дискос на леву страну, а свети путир на десну, и остало са њима.

А свештеник се овако облачи: узевши стихар у леву руку, и поклонивши се трипут ка истоку, благосиља га и целива, говорећи:

Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

И облачећи га, говори:

Зарадоваће се душа моја Господу, јер ме обуче у ризу спасења и одећом весеља одену ме, као женику стави ми венац, и као невесту украси ме красотом.

Then the deacon comes to the priest, holding his sticharion and his orarion in his right hand, and bowing his head before him, says:

Bless, Master, the sticharion with the orarion.

The priest says:

Blessed is our God always, now and ever, and unto ages of ages.

The deacon then withdraws to one side of the sanctuary and puts on the sticharion, praying thus:

My soul shall rejoice in the Lord; for he hath clothed me with the garment of salvation, and with the robe of gladness hath he encompassed me. As a bridegroom He hath set a crown upon me, and as a bride He hath adorned me with ornament.

And kissing the orarion, he puts it on his left shoulder.

Then putting on the epimanika, he says as he puts on the right:

Thy right hand, O Lord, is glorified in strength. Thy right hand, O Lord, hath shattered thine enemies, and in the multitude of thy glory hast thou crushed thine adversaries.

And with the left, he says:

Thy hands have made me and fashioned me; give me understanding and I will learn thy commandments.

Then, going to the Prothesis, he prepares the holy vessels. The holy diskos he sets on the left side, and the chalice, that is, the holy cup, on the right, and the rest with them.

The priest vests himself thus: taking the sticharion in his left hand, and making three reverences toward the east, as aforesaid, he signs it, saying:

Blessed is our God always, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

Then he puts it on saying:

My soul shall rejoice in the Lord; for he hath clothed me with the garment of salvation, and with the robe of gladness hath he encompassed me. As a bridegroom He hath set a crown upon me, and as a bride He hath adorned me with ornament

Потом узевши епитрахиљ, благосиља га и ставља на себе говорећи:

Благословен Бог који излива благодат своју на свештенике своје као миро на главу, које се слива на браду, браду Аронову, које се слива на скут од хаљине његове.

Онда узевши појас, благосиља га и говори опасујући се:

Благословен Бог који ме опасује силом и учини беспрекорним пут мој, који ми укрепљује ноге као јелену и на висину ме поставља.

И наруквице навлачи као што је горе речено. Затим узевши набедреник, ако има, и благословивши га и целивавши, говори:

Опаши мач твој око бедара својих, Силни, лепотом својом и добротом својом; и шири се и успевај и царуј ради истине, кротости и правде, и водиће те дивно десница твоја свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Онда узевши фелон и благословивши, целива га и облачи говорећи овако:

Свештеници твоји, Господе, обући ће се у правду, и преподобни твоји обрадоваће се радошћу свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим отишавши до умиваоника, умива руке говорећи:

Умићу са невинима руке своје, и обићи ћу жртвеник твој, Господе, да чујем глас хвале твоје и да јављам сва чудеса твоја. Господе, заволех красоту дома твога и место боравка славе твоје. Немој погубити душу моју са безбожницима и живот мој с крвницима, у чијим су рукама безакоња, и десница им се испуни мита. А ја у беззлености својој ходих; избави ме, Господе, и помилуј ме. Нога моја стаде на прави пут; у црквама благосиљаћу Те, Господе.

Then taking the epitrachelion, and having signed it, he puts it on, saying:

Blessed is God, who poureth out His grace upon His priests, as oil of myrrh upon the head, which runneth down upon the beard, upon the beard of Aaron, which runneth down to the fringe of his rainment.

Then taking the zone, and girding himself, he says:

Blessed is God, who girdeth me with power, and hath made my way blameless, who hath guided my feet like those of a hart, and hath set me on high places.

Then taking the epigonation, if he has that dignity, and having blessed it and kissed it, he says:

Gird thy sword upon thy thigh, O Mighty One, and in thy comeliness and thy beauty, and proceed prosperously, and be king because of truth and meekness and righteousness; and thy right hand shall guide thee wondrously always, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

Then taking the phelonion, and having blessed and kissed it, he says:

Thy priests, O Lord, shall be clothed with righteousness, and thy holy ones shall rejoice with joy always, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

Then going to the piscina, they wash their hands, saying:

I will wash my hands among the innocent, and I will compass thine altar, O Lord, that I may hear the voice of thy praise, and declare all thy wonders. Lord, I have loved the beauty of thine house, and the place of the abode of thy glory. Destroy not my soul with the impious, nor my life with men of blood, in whose hands are transgressions and their right hand is full of gifts. But I have walked in mine innocence; redeem me, O Lord, and have mercy on me. My foot hath stood in uprightness; in the churches will I bless thee, O Lord.

Тада одлазе месту Предложења дарова, клањају се трипут и говоре:

Боже, милостив буди мени грешноме, и помилуј ме.

Затим свештеник:

Искупио си нас пречасном Крвљу својом од клетве законске; на крсту прикован и копљем прободен излио си бесмртност људима, Спаситељу наш, слава Ти.

Онда говори ђакон: Благослови, владико.

Свештеник: Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим свештеник узима просфору левом руком, а десном свето копље, и чинећи њиме три пута крсни знак над просфором, говори:

У спомен Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа *(трипут)*.

И одмах забада копље у десну страну печата, и режући говори:

Као овца на заклање би вођен;

а у леву:

И као невино јагње, немо пред оним који га стриже, тако не отвара уста својих;

у горњу страну печата:

У смирености његовој суд се његов узе;

и у доњу страну:

А порекло његово ко ће исказати!

Ђакон, гледајући побожно на овај чин, држећи орар у руци, при сваком резању говори: Господу се помолимо.

После тога говори: Узми, владико.

Свештеник, забадајући свето копље косо, са десне стране просфоре, вади свети Хлеб говорећи овако:

Јер се узима са земље живот његов;

Then, having made three reverences before the prothesis, each says:

O God, be gracious unto me, a sinner, and have mercy on me.

And the priest:

Thou hast redeemed us from the curse of the Law by thy precious blood; nailed to the Cross, pierced by the spear, thou hast poured forth immortality upon mankind. O our Saviour, glory to thee.

Then the deacon says: Bless, Master.

And the priest begins: Blessed is our God always, now and ever, and unto ages of ages.

Deacon: Amen.

Then, taking one of the prosphoras in his left hand and the holy spear in his right hand, and signing it three times over the seal of the prosphora, he says:

In remembrance of our Lord and God and Saviour Jesus Christ. *thrice*

And immediately he thrusts the spear into the right side of the seal, (i.e., to his own left) and he says as he cuts it:

As a sheep led to the slaughter.

And into the left side:

And as a blameless lamb before its shearer is dumb, so He opened not His mouth.

Into the upper part of the seal:

In His humiliation justice was denied Him.

Into the lower part:

Who can describe His generation;

The deacon, gazing reverently at this Mystery, says at each incision, Let us pray to the Lord, *holding his orarion in his hand. After this, he says,* Take up, Master.

The priest, thrusting the holy spear obliquely into the right side of the prosphora, takes out the holy bread, saying:

For His life is taken up from the earth.

и стави га на свети дискос печатом надоле, а кад ђакон рекне:

Жртвуј, владико;

жртвује га, расецајући копљем крстолико и говорећи овако:

Жртвује се Јагње Божје, које узима грех света, за живот света и спасење.

И окреће нагоре страну с печатом, па пробадајући копљем свети Хлеб са десне стране, говори:

Један од војника прободе Му ребра копљем, и одмах изиђе крв и вода, и онај што виде посведочи, и истинито је сведочанство његово.

А ђакон узевши вино и воду, говори свештенику:

Благослови, владико, свето сједињење.

Примивши благослов, улива у свети путир вина и воде.

Свештеник узевши другу просфору (ако се служи не са једном просфором, као у старини, него са пет просфора), говори:

У част и спомен преблагословене Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, чијим молитвама прими, Господе, жртву ову у наднебески твој Жртвеник.

И вадећи честицу ставља је с десне стране светог Хлеба, близу његове средине, говорећи:

Стаде Царица са десне стране Теби, одевена у позлаћене ризе, преукрашена.

Затим узевши трећу просфору, и вадећи једну честицу из ње, ставља је са леве стране светог Хлеба, и почињући први ред, говори:

Часнога и славнога Пророка, Претече и Крститеља Јована.

Затим вадећи другу честицу, говори:

Светих славних Пророка: Мојсија и Арона, Илије и Јелисеја, Давида и Јесеја, светих трију Младића, Пророка Данила, и свих светих Пророка;

и ставља је испод прве честице у реду.

And when he lays it inverted on the holy diskos, the deacon says:

Sacrifice, Master.

And he cuts it crosswise, saying:

Sacrificed is the Lamb of God, who taketh away the sin of the world for the life of the world and its salvation.

And he turns upward the other side, which has the cross on it. The deacon says: Pierce, Master.

The priest pierces the right side with the spear, saying:

One of the soldiers pierced His side with a spear, and at once there came out blood and water; and he who saw it hath borne witness, and his witness is true.

The deacon, taking wine and water, says to the priest:

Bless, Master, the holy union.

And receiving the blessing upon them, he pours wine and a little water into the holy chalice together.

Then the priest, taking the second prosphora in his hands, says:

In honour and memory of our most blessed and glorious Lady, the Theotokos and Ever-virgin Mary, through whose intercessions do thou accept, O Lord, this sacrifice upon thy most heavenly altar.

And taking out a particle, he lays it on the right side of the holy bread, close to the centre, saying:

The Queen stood at thy right hand, clothed in a robe of gold adorned in varied colours.

Then taking the third prosphora, he says:

Of the honourable, glorious Prophet, Forerunner, and Baptist John.

1 *And taking out the first particle, he lays it on the left side of the holy bread, making the beginning of the first row. Then he says:*

Of the holy, glorious prophets Moses and Aaron, Elijah and Elisha, David and Jesse, of the Three Holy Children, Daniel the Prophet, and of all the holy prophets.

2 *And taking a particle, he lays it in order below the first.*

И онда одмах говори:

Светих славних и свехвалних Апостола Петра и Павла, и свих светих Апостола;

и тако полаже трећу честицу ниже друге, завршавајући први ред.

Затим говори: Светих Отаца наших великих Јерараха и васељенских Учитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста; Атанасија и Кирила, Николаја Мирликијскога, Петра, Алексија, Јоне и Филипа Московских; светитеља српских: Саве, Арсенија, Максима, Василија и Петра, и свих светих Јерараха;

и вадећи четврту честицу меће је близу прве, почињући њоме други ред.

Затим опет говори: Светога Првомученика и архиђакона Стефана, светих великих Мученика: Димитрија, Георгија, Теодора Тирона, Теодора Стратилата, и свих светих Мученика и Мученица: Текле и Варваре, Недеље и Ефимије, Параскеве и Катарине, и свих светих Мученица;

и вадећи пету честицу ставља је испод прве у другом реду.

Потом говори:

Преподобних и богоносних Отаца наших: Антонија, Јевтимија, Саве, Онуфрија, Атанасија Атонског, Антонија и Теодосија Печерских, Сергија Радонешкога и Серафима Саровскога, Наума Охридскога, Симеона Мироточивога, Прохора Пчињскога, Јована Рилскога, и свих преподобних Отаца и преподобних Матера: Пелагије, Теодосије, Анастасије, Евпраксије, Февроније, Теодуле, Ефросиније, Марије Египћанке, и свих преподобних Матера;

и тако вадећи шесту честицу ставља је ниже друге, завршавајући други ред.

После тога говори: Светих и чудотвораца Бесребреника Козме и Дамјана, Кира и Јована, Пантелејмона и Ермолаја, и свих светих Бесребреника;

And again he says:

Of the holy, glorious and all-laudable Apostles Peter and Paul, and all the holy apostles.

3 *And he sets a third particle below the second, ending the first row. Then he says:*

Of our Fathers among the Saints, the great hierarchs, Basil the Great, Gregory the Theologian, and John Chrysostom, Athanasius and Cyril of Alexandria, Nicholas of Myra in Lycia, Peter, Alexis, Jonah, Philip of Moscow, the holy Serbian hierarchs Sava, Arsenius, Maximus, Basil and Peter, and of all the holy hierarchs.

4 *And taking a fourth particle, he sets it near the first, beginning a second row.*

And again he says: Of the holy protomartyr and archdeacon Stephen, the holy great Martyrs Demetrius, George, Theodore of Tyre, Theodore Stratelogos, and of all the holy martyrs, and of the holy women martyrs, Thecla, Barbara, Cyriaca, Euphemia, Paraskeva, Katherine, and all the holy women martyrs.

5 *And taking a fifth particle, he sets it below the first which is at the beginning of the second row. Then he says:*

Of our venerable and God-bearing Fathers, Anthony, Euthymius, Sabba, Onuphrius, Athanasius of Athos, Anthony and Theodosius of the Caves, Sergius of Radonezh, Seraphim of Sarov, Nahum of Ohrid, Symeon the Myrrh-streaming, Prochorus of Pcinja, John of Rile and of all the venerable Fathers; and of the venerable Mothers, Pelagia, Theodosia, Anastasia, Euphraxia, Fevronia, Theodulia, Euphrosyne, Mary of Egypt, and of all holy venerable Mothers.

6 *And then taking a sixth particle, he sets it below the second, ending the second row.*

Then he says: Of the holy wonderworking unmercenaries Cosmas and Damian, Cyrus and John, Panteleimon and Hermolaus, and all the holy unmercenary healers.

и вадећи седму честицу, ставља је горе, почињући трећи ред.

Затим говори даље: Светих и праведних Богоотаца Јоакима и Ане, и светога *(чији је храм, и чији је дан),* Светих равноапостолних Методија и Кирила, учитеља словенских и свих Светих, чијим молитвама посети нас, Боже;

и полаже осму честицу ниже прве у трећем реду.

Онда говори: Светога Оца нашега Јована Златоуста, архиепископа цариградскога *(ако се служи његова Литургија; а ако се служи Литургија Светога Василија Великога, онда помене њега); и тако вадећи девету честицу меће је на крај трећега реда.*

Потом, узевши четврту просфору, говори: Помени, човекољубиви Владико, све епископство православних, свјатјејшег патријарха *(или:* високопреосвештенога митрополита, *или:* преосвештеног епископа*)* нашега *(име),* часно презвитерство, у Христу ђаконство, и сав свештенички ред *(ако је манастир:* архимандрита, или игумана – *име),* браћу и саслужитеље наше, свештенике, ђаконе, и сву браћу нашу које си призвао у своју заједницу по своме милосрђу, Свеблаги Владико;

и вадећи честицу ставља ниже светога Хлеба.

Затим поименце помиње живе које хоће и при сваком имену вади честицу, говорећи: Помени, Господе *(име); и тако вадећи честице меће их ниже светога Хлеба.*

Потом узевши и пету просфору, говори:

За спомен и отпуштење грехова светих патријараха православних и благочастивих владара, блажених оснивача овога светога храма *(или:* ове свете обитељи*).*

Затим помиње архијереја који га је рукоположио (ако је преминуо), и друге од преминулих које хоће помиње поименце. При сваком имену вади честицу, говорећи: Помени, Господе *(име); и најзад говори:*

7 *And then taking a seventh particle, he sets it at the top, beginning a third row.*

And again he says: Of the holy and righteous Forebears of God, Joachim and Anne, *(of the Saint of the Temple and of the day),* of the Saints equal to the Apostles, Methodius and Cyril, teachers of the Slavs, and of all Saints, through whose supplications do thou visit us, O God.

8 *And he places an eighth particle in order below the first in the third row.*

Then he says: Of our Father among the Saints, John Chrysostom, Archbishop of Constantinople.

If it is his Liturgy that is sung, but if it is that of St. Basil the Great, then he is commemorated: Of our Father among the Saints, Basil the Great, Archbishop of Caesarea in Cappodocia.

9 *And then taking a ninth particle, he sets it at the end of the third row, completing it. Then he takes a fourth prosphora and he says:* 4

Remember, O Master, Lover of man, every Bishopric of the Orthodox, our Most Holy Patriarch *N.*, our Most Reverend Metropolitan *N.*, our Right Reverend Bishop *N.* the honourable presbyters, the deaconate in Christ, and every order of the priesthood, and our brethren and fellow-ministers, priests, deacons, and all our brethren whom thou hast called unto thy communion, through thy tenderness, O All-good Master.

And taking a particle he sets it below the holy bread.

Then he remembers the living for whom he has names, by name, and at each name he takes out a particle, saying: Remember, O Lord, *N.* *And then he sets all the particles he has taken out below the holy bread.*

Then taking the fifth prosphora, he says: 5

In memory and for the forgiveness of sins of the most holy Orthodox Patriarchs, of Orthodox and God-fearing Kings and Queens and Rulers, and the blessed founders of this holy temple. *(If it is a monastery:* of this holy monastery.)

Then he remembers the bishop who ordained him and others, whom he will, of those who have fallen asleep, by name. At each name he takes out a particle, saying: Remember, O Lord, *N.* *And finally he says:*

Помени, човекољубиви Господе, и све православне оце наше и браћу, у заједници с Тобом преминуле са надом на васкрсење у живот вечни; *и вади честицу.*

Ђакон такође помиње које хоће од живих и преминулих, док свештеник вади честице.

И напослетку свештеник говори:

Помени, Господе, и моју недостојност, и опрости ми свако сагрешење хотимично и нехотично.

И узевши губу (сунђер) скупља по дискосу све честице ниже светога Хлеба (да би биле у сигурности, и да ништа не испадне).

Затим ђакон, узевши кадионицу и метнувши у њу тамјан, говори свештенику:

Благослови, владико, кадило.

И одмах додаје: Господу се помолимо.

А свештеник говори молитву над кадилом:

Кадило приносимо Ти, Христе Боже, на мирис миомира духовнога; примивши га у наднебески свој Жртвеник, ниспошљи нам благодат Пресветог твога Духа.

Ђакон: Господу се помолимо.

Свештеник, окадивши звездицу, меће је над свети Хлеб, говорећи:

И дошавши звезда стаде над местом где беше Дете.

Ђакон: Господу се помолимо.

Свештеник, окадивши први покривач, покрива свети Хлеб, говорећи:

Господ се зацари, у красоту се одену; обуче се Господ у силу и опаса се, јер утврди васељену, која се неће померити. Готов је од тада престо твој; од увек Ти јеси. Подигоше реке, Господе, подигоше реке гласове своје. Подићи ће реке валове своје од хуке вода многих. Дивни су валови морски, диван је на висини Господ. Сведочанства се твоја потврдише веома. Дому твоме, Господе, приличи светиња на сва времена.

And of all our fathers and brethren, the Orthodox, who have fallen asleep in hope of the resurrection, of life eternal, and of communion with thee, O Lord, Lover of man.

And he takes out a particle. After this he says:

Remember also, O Lord, my unworthiness, and forgive me all my transgressions, both voluntary and involuntary.

And he takes out a particle from the fourth prosphora. Then he takes the sponge and gathers the particles together below the holy bread, so that they will be secure and that none may fall off.

Then the deacon, taking the censer and putting incense into it, says to the priest: Bless, Master, the censer. *And immediately says:* Let us pray to the Lord.

And the priest says the Prayer of the Incense:

Incense do we offer unto thee, O Christ our God, as a savour of spiritual sweetness, which do thou receive upon thy most heavenly altar, and send down upon us in return the grace of thine All-Holy Spirit.

Deacon: Let us pray to the Lord.

The priest censes the star and places it over the holy bread, saying:

The star came to rest over the place where the young child was.

Deacon: Let us pray to the Lord.

The priest, having censed the first veil, covers the diskos and the holy bread saying:

The Lord hath become King; with beauty hath He clothed Himself. The Lord hath clothed Himself with power and hath girded Himself. For He hath established the world, which shall not be moved. Thy throne is prepared of old; thou art from everlasting. The rivers have risen, O Lord; the rivers have raised their voices. The rivers lift up their waves, of the voice of many waters. Wondrous are the billows of the sea. Wondrous is the Lord on high. Thy testimonies are exceeding faithful; holiness belongeth to thy house, O Lord, unto length of days.

Ђакон: Господу се помолимо. Покриј, владико.

И свештеник, окадивши други покривач, покрива свету Чашу, говорећи:

Врлина твоја, Христе, покри небеса, и хвале твоје пуна је сва земља.

Ђакон: Господу се помолимо. Прекриј, владико.

И свештеник, окадивши трећи покривач, звани воздух, и покривајући обоје, говори:

Закрили нас окриљем крила твојих; одагнај од нас сваког непријатеља и противника; умири живот наш; Господе, помилуј нас и свет твој, и спаси душе наше као благ и човекољубив.

Затим свештеник, узевши кадионицу, окади Предложење, говорећи три пута:

Благословен си Боже наш, који тако благоизволи. Слава Ти!

Ђакон пак на свако додаје:

Свагда, сада и увек и у векове векова.

Амин.

И обојица се побожно клањају.

Затим ђакон, узевши кадионицу, говори:

За предложене часне Дарове, Господу се помолимо.

Свештеник говори молитву Предложења

БОЖЕ, Боже наш, који си послао Небески Хлеб, храну свему свету, Господа нашега и Бога Исуса Христа, Спаситеља и Избавитеља и Добротвора, који нас благосиља и освећује: Ти сам благослови ово Предложење и прими га у свој наднебески Жртвеник. Помени као благ и човекољубив оне који га принесоше, и оне за које принесоше, и нас неосуђене сачувај у свештенодејству

Deacon: Let us pray to the Lord. Cover, Master.

The priest, having censed the second veil, covers the holy chalice, saying:

Thy virtue hath covered the heavens, O Christ, and the earth is full of thy praise.

Deacon: Let us pray to the Lord. Shelter, Master.

Then the priest, having censed the veil, that is, the aer, and having covered both, says:

Shelter us, O God, in the shelter of thy wings; drive away from us every enemy and foe, make our life peaceful; O Lord, have mercy on us and on thy world and save our souls, for thou art good and lovest mankind.

Then the priest takes the censer and censes the offerings, saying thrice:

Blessed art thou, our God, who art thus well-pleased. Glory to thee,

The deacon says each time:

Always, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

And both make three devout reverences.

Then the deacon says:

For the offering of the honourable gifts, let us pray to the Lord.

The priest then, taking the censer, says the Prayer of Offering

O God, our God, who didst send forth the heavenly Bread, the food of the whole world, our Lord and God Jesus Christ, Saviour, Redeemer, and Benefactor, blessing and sanctifying us, do thou thyself bless this oblation and receive it upon thy most heavenly altar. Remember, as thou art good and lovest mankind, those who brought this offering and those for whom the brought it; preserve us blameless in the celebration of thy Divine Mysteries. For sanctified

божанствених Тајни твојих. Јер се свети и прославља пречасно и величанствено име твоје Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

И после тога чини отпуст говорећи:

Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Ђакон: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Господе, помилуј *(трипут)*. Владико, благослови.

Свештеник врши отпуст овако говорећи:

ако је недеља:

Васкрсли из мртвих, –

ако није недеља:

Христос истинити Бог наш, молитвама Пречисте своје Матере, светог оца нашега Јована Златоуста, архиепископа цариградскога *(или, ако се служи Литургија Светога Василија Великога, онда помиње њега)*, и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Ђакон: Амин.

После отпуста ђакона кади свето Предложење; онда одлази и кади свети Престо унаоколо унакрст, говорећи у себи:

У гробу телесно, у аду са душом као Бог, у рају са разбојником, и на престолу био си, Христе, са Оцем и Духом, све испуњавајући, Неограничени.

И Педесети псалам: Помилуј ме, Боже...

Окадивши олтар и сав храм враћа се у олтар, и окадивши опет свети Престо и свештеника, оставља кадионицу на њено место, а сам прилази свештенику. И стојећи пред светим Престолом, обојица се клањају трипут, подижу руке, молећи се у себи и говорећи:

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине, који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше *(једанпут)*.

and glorified is thine all-honourable and magnificent name, of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

And after this, he gives the dismissal, saying:

Glory to thee, O Christ God, our Hope, glory to thee.

Deacon: Glory … Now and … Lord, have mercy. *thrice* Bless.

The priest gives the dismissal:

If it is Sunday:

May He who rose from the dead,

otherwise, begin:

Christ our true God, through the intercessions of his all-immaculate Mother, of our Father among the Saints, John Chrysostom, Archbishop of Constantinople (*or* of Basil the Great, Archbishop of Caesarea in Cappodocia), and of all the Saints, have mercy on us and save us, for He is good and loveth mankind.

Deacon: Amen.

After the dismissal, the deacon censes the holy offerings. Then he goes and censes the holy table all around, in cross form, saying to himself:

In the grave with the body, but in hades with the soul as God; in Paradise with the Thief, and on the Throne with the Father and the Spirit, , wast thou, O Christ, filling all things, thyself uncircumscribed.

Then Psalm 50

And having censed the sanctuary and the whole temple, he again enters into the sanctuary, and having again censed the holy table and the priest, he puts the censer in its place and approaches the priest.

And standing together before the holy table, they make three reverences, each praying and saying within himself:

O Heavenly King, Comforter, Spirit of truth, who art everywhere present and fillest all things, Treasury of good things, and Giver of life, come and abide in us, and cleanse us from every stain, and save our souls, O Good One.

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља *(двапут).*

Господе, отвори усне моје, и уста ће моја објавити хвалу твоју *(једанпут).*

Онда свештеник целива свето Еванђеље, а ђакон свети Престо. После тога ђакон, приклонивши свештенику главу своју, држећи и орар трима прстима десне руке, говори:

Време је да се служи Господу. Владико, благослови.

И свештеник, осењујући га крсним знаком, говори:

Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Ђакон: Амин. *Затим:*

Помоли се за мене, владико свети.

А свештеник: Да управи Господ кораке твоје.

И опет ђакон:

Помени ме, владико свети.

А свештеник: Да те помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.

Ђакон: Амин.

Поклонивши се, ђакон излази, и ставши на обично место према светим Дверима, клања се побожно трипут, говорећи у себи:

Господе, отвори усне моје, и уста ће моја објавити хвалу твоју.

Треба знати:

Ако свештеник служи без ђакона, нека не говори ђаконове речи на Проскомидији, и на Литургији пред Еванђеље, нити његове речи: ***Благослови, владико,*** *и:* ***Прободи, владико,*** *и;* ***Време је да се служи Господу;*** *нека говори само јектеније и оно што је у чину изложено.*

Ако више свештеника саборно служи, чин Проскомидије нека врши само један од њих, а остали служитељи не говоре ништа засебно од Проскомидије, осим што помињу имена живих и преминулих православних хришћана.

Glory to God in the highest, and on earth peace, good will to men. *twice*

Lord, thou shalt open my lips, and my mouth shall declare thy praise.

Then the priest kisses the Gospels, and the deacon the holy table.

And after this the deacon, bowing his head to the priest and holding his orarion with three fingers of his right hand, says:

It is time for the Lord to act. Bless, master.

The priest, signing him, says:

Blessed is our God always, now and ever, and unto ages of ages.

Then the deacon: Amen. Pray for me, holy Master.

Priest: May the Lord direct thy steps.

And again the deacon: Remember me, holy Master.

Priest:

The Lord God remember thee in His kingdom always, now and ever, and unto ages of ages.

The deacon: Amen.

And having made a reverence, he goes out by the north door, [for the holy doors are not opened until the Entrance.] And standing in the usual place, before the holy doors, he makes three devout reverences saying within himself:

O Lord, open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise.

And then he begins, saying: Bless, Master. *And the priest begins:* Blessed is the kingdom... *Divine Liturgy of St. John Chrysostom Divine Liturgy of St. Basil the Great*

It must be noted that if a priest serve without a deacon, in the Proskomede and in the Liturgy before the Gospel, the words of the deacon and his responses: Bless, Master, *and* Pierce, Master, *and* It is time to serve... *are not said; however, he does say the litanies and the exhortations addressed to the people. If many priests serve together, the Office of the Proskomede is said by only one of them. No other celebrant shall say the Proskomede alone. If it is a hierarchical service, one priest begins the Proskomede as usual, and he shall take out particles for the Theotokos and the Saints, and then cover the holy diskos and the holy cup with the aer, saying nothing. When the Cherubim Hymn is being sung, the hierarch himself, before the Great Entrance, shall complete the Proskomede.*

БОЖАНСТВЕНА ЛИТУРГИЈА
СВЕТОГА ОЦА НАШЕГА
ЈОВАНА ЗЛАТОУСТА

THE DIVINE LITURGY
OF OUR FATHER AMONG THE SAINTS
JOHN CHRYSOSTOM

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ τοῦ

БОЖЕСТВЕННАѦ СЛꙊ́ЖБА, ВО СВѦТЫХ О҆ТЦА̀ НАШЕГѠ ІѠАННА ЗЛАТОꙊ́СТАГѠ, НАЧИНАЕТСѦ СИЦЕ:

Дїа́конъ: Благослови́, влади́ко. І҆ере́й:

Благослове́но ца́рство, ѻ҆тца̀, и҆ сы́на, и҆ свѧта́гѡ дꙋ́ха, нꙑ́нѣ и҆ прѝснѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Дїа́конъ: Ми́ромъ гд҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ свы́шнѣмъ ми́рѣ, и҆ спасе́нїи дꙋ́шъ на́шихъ, гд҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ ми́рѣ всегѡ̀ мі́ра, благостоѧ́нїи свѧты́хъ бо́жїихъ церкве́й, и҆ соедине́нїи всѣ́хъ, гд҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ свѧтѣ́мъ хра́мѣ се́мъ, и҆ съ вѣ́рою, благоговѣ́нїемъ и҆ стра́хомъ бо́жїимъ входѧ́щихъ въ ѻ҆́нь, гд҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ свѧтѣ́йшемъ

БОЖАНСТВЕНА ЛИТУРГИЈА СВЕТОГА ОЦА НАШЕГА ЈОВАНА ЗЛАТОУСТА

Ђакон: Благослови, владико.

Свештеник:

Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За свјатјејшег па-

THE DIVINE LITURGY OF OUR FATHER AMONG THE SAINTS JOHN CHRYSOSTOM

Deacon: Bless, master.

Priest:

Blessed is the kingdom of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Deacon: In peace let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

For the peace from above and for the salvation of our souls, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For the peace of the whole world, for the good estate of the holy churches of God, and for the union of all men, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For this holy temple, and for those who with faith, reverence, and fear of God enter therein, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For our Most Holy

Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος

Ὑπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι καί ὑποτάξαι ὑπό αὐτοῦ, πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ τῆς πόλεως (ἤ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καί καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ὑπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς

Патрїа́рсѣ (и҆лѝ Преѡсвѧще́ннѣйшемъ А҆рхїепі́скопѣ и҆ Митрополі́тѣ, и҆лѝ Е҆пі́скопѣ и҆́мѧрекъ, є҆гѡ́же ѻ҆́бласть), честнѣ́мъ пресвѵ́терствѣ, во хрїстѣ́ дїа́констѣ, ѡ҆ все́мъ при́чтѣ и҆ лю́дехъ, гдⷭ҇у помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ благовѣ́рномъ и҆ христолюби́вомъ правосла́вномъ ро́дѣ на́шемъ и҆ во́инствѣ є҆гѡ̀, ѡ҆ посо́бити и҆ покори́ти по́дъ нѡ́зѣ є҆гѡ̀, вса́каго врага̀ и҆ сꙋпоста́та, гдⷭ҇у помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ гра́дѣ се́мъ, (ѡ҆ свѧтѣ́й ѻ҆би́тели се́й), вса́комъ гра́дѣ, странѣ̀, и҆ вѣ́рою живꙋ́щихъ въ ни́хъ, гдⷭ҇у помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ благорастворе́нїи возду́хѡвъ, ѡ҆ и҆з̾ѻби́лїи плодѡ́въ земны́хъ, и҆ вре́менѣхъ ми́рныхъ, гдⷭ҇у помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ пла́вающихъ, пꙋте́шествꙋющихъ, недꙋ́гꙋющихъ, стра́ждꙋщихъ,

тријарха (или високопреосвештенога митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град, крај и оне који са вером бораве у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за

Patriarch N.., for our Most Reverend Metropolitan N, and/or our Right Reverend Bishop N., for the honourable presbytery, the diaconate in Christ, and for all the clergy and the people, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

For our devout and Christ-loving Orthodox people, that the Lord God may aid them and subdue under their feet every enemy and adversary, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For this city (or this village or this holy monastery), for every city and countryside, and the faithful who dwell therein, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For favourable weather, for abundance of the fruits of the earth, and for peaceful times, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For travelers by land, by sea, and by air, for the sick and the suffering,

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

῾Ο Διάκονος ῾Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

῾Ο Διάκονος ᾿Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

῾Ο Διάκονος Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

῾Ο Χορός· Σοί, Κύριε.

᾿Εκφώνως* ῞Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ ῾Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

῾Ο ῾Ιερεύς ἐν εὐλαβείᾳ πρό τῆς ἁγίας Τραπέζης ἱστάμενος ἀναγινώσκει μυστικῶς τήν ἑπομένην Εὐχήν. *᾿Εάν λειτουργῇ μόνος ὁ ῾Ιερεύς, τήν ἑπομένην Εὐχήν, ὡς καί τάς λοιπάς, λέγει, πάντοτε μυστικῶς, μετά τήν ᾿Εκφώνησιν, ὅταν ὁ Χορός ψάλλῃ τά σχετικά.

плѣне́ныхъ, и҆ ѡ҆ спасе́нїи и҆̀хъ, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ и҆зба́витисѧ на́мъ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, гнѣ́ва и҆ нꙋ́жды, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ бо́же, твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю, преблагослове́ннꙋю, сла́внꙋю влады́чицꙋ на́шꙋ богоро́дицꙋ, и҆ приснодѣ́вꙋ марі̀ю, со всѣ́ми свѧты́ми помѧ́нꙋвше, са́ми себѐ, и҆ дрꙋгъ дрꙋ́га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ хрїстꙋ̀ бо́гꙋ преда́димъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, гд҃и.

Возглаше́нїе: Ꙗ҆́кѡ подоба́етъ тебѣ̀ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть и҆ поклоне́нїе, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И҆ пое́тсѧ пе́рвый а҆нтїфѡ́нъ ѿ пѣвцє́въ. Свѧще́нникъ же глаго́летъ моли́твꙋ а҆нтїфѡ́на. Дїа́конъ же поклони́всѧ ѹ҆стꙋпа́етъ ѿ мѣ́ста своегѡ̀, и҆ ѿше́дъ стои́тъ пре́дъ і҆кѡ́ною хрїсто́вою, держа̀ и҆ ѻ҆ра́рь тремѝ пє́рсты десны́ѧ рꙋкѝ.

њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник гласно: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И пева се први антифон (односно први изобразитељни псалам.) За то време свештеник чита молитву, а ђакон поклонивши се одлази пред икону Христову држећи орар са три прста десне руке.

for captives, and for their salvation, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For our deliverance from all tribulation, wrath, danger, and necessity, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Help us, save us, have mercy on us, and keep us, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Calling to remembrance our all-holy, immaculate, most blessed, and glorious Lady, Theotokos and Ever-virgin Mary with all the saints, let us commend ourselves and each other and all our life unto Christ our God.

People: To thee, O Lord.

Exclamation: For to thee belong all glory, honour and worship, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

And the First Antiphon is sung by the singers. The deacon then, having made a reverence, goes from his place to stand before the icon of Christ, holding his orarion with three fingers of his right hand.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ
Α’

Κύριε ὁ Θεός ἡμών, οὗ τό κράτος ἀνείκαστον, καί ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τό ἔλεος ἀμέτρητον, καί ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτός, Δέσποτα, κατά τήν εὐσπλαγχνίαν σου, ποίησον μεθ’ ἡμῶν, καί τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τά ἐλέη σου καί τούς οἰκτιρμούς σου.

Μετά δέ τήν συμπλήρωσιν τοῦ ψαλλομένου ᾿Αντιφώνου, ἐπανέρχεται πάλιν ὁ Διάκονος, ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ, προσκυνήσας δέ, λέγει τήν Μικράν Συναπτήν.

῾Ο Διάκονος ῎Ετι καί ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

῾Ο Διάκονος ᾿Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς,ὁ Θεός,τῇ σῇ χάριτι.
῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

῾Ο Διάκονος Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου

Моли́тва
пе́рвагѡ а҆нтїфѡ́на:

Гд҃и бж҃е на́шъ, є҆гѡ́же держа́ва несказа́нна, и҆ сла́ва непостижи́ма, є҆гѡ́же ми́лость безмѣ́рна, и҆ человѣколю́бїе неизрече́нно: са́мъ, влады́ко, по благоѹ҆тро́бїю твоемѹ̀, при́зри на ны̀, и҆ на свѧты́й хра́мъ се́й, и҆ сотворѝ съ на́ми, и҆ молѧ́щимисѧ съ на́ми, бога̑тыѧ ми́лости твоѧ̑ и҆ щедрѡ́ты твоѧ̑.

Лі́къ: Сла́ва и҆ ны́нѣ Благословѝ дѹшѐ моѧ̀ го́спода, и҆ всѧ̑ внѹ̑треннѧѧ мѡѧ̀ и҆̑мѧ, свѧто́е є҆гѡ̀. Благослове́нъ є҆сѝ го́споди.

Пои҆сполне́нїи же а҆нтїфѡ́на, прише́дъ дїа́конъ, и҆ ста́въ на ѻ҆бы́чномъ мѣ́стѣ, и҆ поклони́всѧ глаго́летъ:

Дїа́конъ: Па́ки и҆ па́ки ми́ромъ, гд҃ѹ помо́лимсѧ.
Лі́къ: Гд҃и, поми́лѹй.
Дїа́конъ: Застѹпѝ, спасѝ, поми́лѹй, и҆ сохранѝ на́съ, бо́же, твое́ю благода́тїю.
Лі́къ: Гд҃и, поми́лѹй.
Дїа́конъ: Пресвѧтѹ́ю, пречи́стѹю, преблагослове́ннѹю, сла́внѹю влады́чицѹ на́шѹ богоро́дицѹ, и҆ приснодѣ́вѹ

МОЛИТВА ПРВОГ АНТИФОНА, тихо:

Господе Боже наш, твоја је моћ недосежна и слава несхватљива, милост неизмерна и човекољубље неисказано, Ти сам, Владико по своме милосрђу, погледај на нас и на овај свети храм, и покажи на нама и на овима који се с нама моле, твоју богату милост и доброту.

Народ: Слава и сада: Благосиљај душо моја Господа, и све што је у мени свето име његово! Благословен јеси Господе.

А по свршеном антифону, ђакон стаје на обично место, и поклонивши се, говори:

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Присно-

PRAYER OF THE FIRST ANTIPHON

O Lord our God, whose might is beyond compare, whose glory is incomprehensible, whose mercy is boundless, and whose love toward mankind is ineffable, do thou thyself, O Master, in thy tender compassion look down upon us and upon this holy house, and grant us and those who pray with us thy rich mercies and compassions.

People:Again and again in peace let us pray to the Lord.

At the conclusion of the Antiphon, the deacon comes to stand in his accustomed place, and, having made a reverence, he says:

Deacon: Again and again in peace let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Help us, save us, have mercy on us, and keep us, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Calling to remembrance our all-holy, immaculate, most blessed, and glorious Lady, Theotokos and

Μαρίας, μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ἐκφώνως· Ὅτι σόν τό κράτος καί σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα οἱ δύο Χοροί ψάλλουσιν ἐναλλάξ τό Β' Ἀντίφωνον, συνοδευόμενον ἀπό τό ἐφύμνιον. Ὁ Ἱερεύς λέγει μυστικῶς τήν Εὐχήν.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Β'

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, σῶσον τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου· τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τούς ἀγαπῶντας τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· Σύ αὐτούς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καί μή ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τούς ἐλπίζοντας ἐπί σέ.

марі́ю, со всѣ́ми свѧты́ми помѧнꙋ́вше, са́ми себѐ, и҆ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ хрїстꙋ̀ бо́гꙋ предади́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, гд҃и.

Возглаше́нїе: Ꙗ҆́кѡ твоѧ̀ держа́ва, и҆ твоѐ є҆́сть ца́рство, и҆ си́ла, и҆ сла́ва, ѻ҆тца̀, и҆ сы́на, и҆ свѧта́гѡ дꙋ́ха, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И҆ пое́тсѧ подо́бнѣ ѿ пѣвцє́въ вторы́й а҆нтїфѡнъ: Дїа́конъ же подо́бнѣ твори́тъ, ꙗ҆́коже и҆ въ пе́рвой моли́твѣ.

Моли́тва втора́гѡ а҆нтїфѡ́на:

Гдⷭ҇и бо́же на́шъ, спасѝ лю́ди твоѧ̑, и҆ благословѝ достоѧ́нїе твоѐ, и҆сполне́нїе це́ркве твоеѧ̀ сохранѝ, ѡ҆свѧтѝ лю́бѧщыѧ благолѣ́пїе до́мꙋ твоегѡ̀: ты̀ тѣ́хъ воспросла́ви бже́ственною твое́ю си́лою, и҆ не ѡ҆ста́ви на́съ ᲂу҆пова́ющихъ на тѧ̀.

Ли́къ:

Сла́ва ѻ҆тцꙋ̀ и҆ сы́нꙋ, и҆

дјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник гласно:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И пева се други антифон, односно други изобразитељни псалам, а ђакон поклонивши се одлази пред икону Богородице држећи орар са три прста десне руке.

МОЛИТВА ДРУГОГ АНТИФОНА, тихо:

Господе Боже наш, спаси народ свој и благослови наслеђе своје; сачувај пуноћу Цркве своје, освети оне који љубе красоту дома твога; Ти их прослави божанском силом твојом, и не остави нас који се у Тебе надамо.

На крају антифона пева се:

Слава, и сада...

Ever-virgin Mary with all the saints, let us commend ourselves and each other and all our life unto Christ our God.

People: To thee, O Lord.

Exclamation: For thine is the might, and thine are the kingdom, and the power, and the glory, of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

And the Second Antiphon is sung in like manner by the singers. The deacon then does the same as at the first prayer.

PRAYER OF THE SECOND ANTIPHON

O Lord our God, save thy people and bless thine inheritance; preserve the fullness of thy Church; sanctify those who love the beauty of thy house; glorify them in recompense by thy divine power; and forsake us not who hope on thee.

Ὁ δέ Διάκονος ἀπελθών ἵσταται αὖθις πρό τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου καί μετά τήν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθών ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ποιεῖ τό σημεῖον τοῦ τιμίου σταυροῦ καί λέγει τήν Μικράν Συναπτήν.

свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, и҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Є҆диноро́дный сы́не и҆ сло́ве бо́жїй, безсме́ртенъ сы́й и҆ и҆зво́ливый спасе́нїѧ на́шегѡ ра́ди, воплоти́тисѧ ѿ свѧты́ѧ богоро́дицы, и҆ приснодѣ́вы марі́и, непрело́жнѡ вчеловѣ́чивыйсѧ: распны́йсѧ же хрїстѐ бо́же, сме́ртїю сме́рть попра́вый, є҆ди́нъ сы́й свѧты́ѧ тро́ицы, спрославлѧ́емый ѻ҆тцꙋ̀, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, спасѝ на́съ.

Ὁ Διάκονος Ἔτι καί ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ἐκφώνως· Ὅτι ἀγαθός καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις,

Дїа́конъ: Па́ки и҆ па́ки ми́ромъ гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ, бо́же, твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю, преблагослове́ннꙋю, сла́внꙋю влады́чицꙋ на́шꙋ богоро́дицꙋ, и҆ приснодѣ́вꙋ марі́ю, со всѣ́ми свѧты́ми помѧнꙋ́вше, са́ми себѐ, и҆ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ хрїстꙋ̀ бо́гꙋ предади́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, гдⷭ҇и.

Возглаше́нїе: Ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ бо́гъ є҆сѝ, и҆

Јединородни Сине и Речи Божја, бесмртан си, и изволео си да се ради нашега спасења оваплотиш од Свете Богородице и Приснодјеве Марије, и непромењиво постао си човек; био си распет, Христе Боже, и смрћу смрт сатро; Ти си један од Свете Тројице, прослављан са Оцем и Светим Духом, спаси нас.

Ђакон, поклонивши се према олтару, одлази пред икону Богородичину.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Возглас: Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби

After this the Choir sings:

Only-begotten Son and Word of God, although immortal You humbled Yourself for our salvation, taking flesh from the holy Theotokos and ever virgin Mary and, without change, becoming man. Christ, our God, You were crucified but conquered death by death. You are one of the Holy Trinity, glorified with the Father and the Holy Spirit; save us.

Then the deacon says:

Again and again in peace let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Help us, save us, have mercy on us, and keep us, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Calling to remembrance our all-holy, immaculate, most blessed, and glorious Lady, Theotokos and Ever-virgin Mary with all the saints, let us commend ourselves and each other and all our life unto Christ our God.

People: To thee, O Lord.

Exclamation: For thou art a good God and lovest mankind,

καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς, λέγει μυστικῶς τήν Εὐχήν.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Γ’

Ὁ τάς κοινάς ταύτας καί συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καί δυσί καί τρισί, συμφωνοῦσιν ἐπί τῷ ὀνόματί σου, τάς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτός καί νῦν τῶν δούλων σου τά αἰτήματα πρός τό συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τήν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καί ἐν τῷ μέλλοντι ζωήν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ὁ Διάκονος ποιήσας σχῆμα ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱ. Βήματι, ποιεῖ σχῆμα πρός τόν Ἱερέα καί ἵσταται. Ψαλλομένου δέ παρά τῶν Ψαλτῶν τοῦ γ’ Ἀντιφώνου ἤ τῶν Μακαρισμῶν, ἐάν ᾖ Κυριακή, ὅταν εἴπωσιν τό “Δόξα”, ἔρχονται ὅ τε Ἱερεύς καί ὁ Διάκονος.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Моли́тва тре́тїѧгѡ а҆нтїфѡ́на:

И҆́же ѻ҆́бщыѧ сїѧ̑, и҆ согла̑сныѧ дарова́вый на́мъ моли̑твы, и҆̑же и҆ двѣма̀ и҆ли трє́мъ соглашꙋ́ющымсѧ ѡ҆ и҆́мени твое́мъ, проше́нїѧ пода́ти ѡ҆бѣща́вый, са́мъ и҆ ны́нѣ ра̑бъ твои́хъ проше́нїѧ къ поле́зномꙋ и҆спо́лни, подаѧ̀ на́мъ и҆ въ настоѧ́щемъ вѣ́цѣ позна́нїе твоеѧ̀ и҆́стины, и҆ въ бꙋ́дꙋщемъ живо́тъ вѣ́чный да́рꙋѧ.

Здѣ̀ ѿверза́ютсѧ двє́ри на ма́лый вхо́дъ.

Пѣва́емꙋ же тре́тїемꙋ а҆нтїфѡ́нꙋ ѿ пѣвцє́въ, и҆лѝ блаже́ннамъ, а҆́ще є҆́сть недѣ́лѧ, є҆гда̀ прїи́дꙋтъ на Сла́вꙋ, свѧще́нникъ и҆ дїа́конъ ста́вше пред̾ свѧто́ю трапе́зою, творѧ́тъ покло́ны трѝ. Та́же прїе́мъ свѧще́нникъ свѧто́е є҆ва́ггелїе, дае́тъ дїа́конꙋ, и҆ и҆́дꙋтъ ѿ десны́ѧ страны̀ созадѝ престо́ла, и҆ та́кѡ и҆зше́дше сѣ́верною страно́ю пред̾идꙋ̀щымъ и҆̂мъ лампа́дамъ,

славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

МОЛИТВА ТРЕЋЕГ АНТИФОНА, тихо:

Ти си нам даровао ове заједничке и сагласне молитве; Ти си и двојици или тројици, који се сложе у име твоје, обећао дати оно за што се узмоле; Ти сам и сада испуни на корист молбе слугу твојих, дајући нам у садањем веку познање истине твоје, а у будућем дарујући нам живот вечни.

Пева се трећи антифон, или Блаженства.

Када се почне Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, свештеник и ђакон, стојећи пред светим Престолом, чине три поклона. Затим свештеник, узевши свето Еванђеље, даје га ђакону; и тако, изишавши кроз северна врата, чине мали Вход, док пред њима иду свећеносци; и ставши на обично место обојица приклањају главе, и кад

and unto thee do we ascribe glory, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

PRAYER OF THE THIRD ANTIPHON

O thou who hast bestowed on us these common and united supplications, and dost promise that when two or three are of one accord in thy name, thou wilt grant their requests, do thou now also fulfil the desires and petitions of thy servants as may be most expedient for them, granting us in this age the knowledge of thy truth, and in age to come, life everlasting.

When they come to the Glory, the priest and the deacon, standing before the holy table, make three reverences. The priest then takes up the Book of the Holy Gospels, gives it to the deacon, and they go to the right side and behind the holy table, and coming out by the north door, preceded by candle bearers, they make the Little Entrance.

῾Ο ῾Ιερεύς λέγει χαμηλοφώνως τήν Εὐχήν τῆς Εἰσόδου.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμών, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καί στρατιάς ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σύν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καί συνδοξολογούντων τήν σήν ἀγαθότητα. ῞Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή καί προσὺνησις, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ ῾Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾿Αμήν.

Τῆς Εὐχῆς δέ ταύτης πληρωθείσης, ὁ Διάκονος κρατῶν τό ῾Οράριον τοῖς τρισί δαχτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός, καί δεικνύων δι᾿ αὐτῆς πρός ἀνατολάς λέγει, χαμηλοφώνως πρός τόν ῾Ιερέα·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τήν ἁγίαν εἴσοδον.

῾Ο δέ ῾Ιερεύς σφραγίζει, τῇ δεξιᾷ εὐλογούσῃ, τάς ἁγίας θύρας, λέγων χαμηλοφώνως.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου, Κύριε, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾿Αμήν.

῾Ο Διάκονος προσφέρει πρός

творѧ́тъ ма́лый вхо́дъ, приклонѧ́ютъ ѻ҆́ба главы̂, и҆ діа́конꙋ ре́кшꙋ: Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

свѧще́нникъ Моли́твꙋ вхо́да:

Влады́ко Гдⷭ҇и Бо́же на́шъ, оу҆ста́вивый на небесѣ́хъ чи́ны и҆ вѡ́инства а҆́гг҃елъ и҆ а҆рха҆́гг҃лъ, въ слꙋже́нїе твоеѧ̀ сла́вы, сотворѝ со вхо́домъ на́шимъ, вхо́дꙋ свѧты́хъ а҆́гг҃еловъ бы́ти, сослꙋжа́щихъ на́мъ, и҆ сославосло́вѧщихъ твою̀ бла́гость. Ꙗ҆́кѡ подоба́етъ тебѣ̂ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть и҆ поклоне́нїе, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Моли́твѣ же сконча́вшейсѧ, глаго́летъ діа́конъ ко свѧще́нникꙋ, показꙋ́ѧй къ восто́кꙋ десни́цею, держа̀ вкꙋ́пѣ и҆ ѻ҆ра́рь тремѝ пе́рсты:

Благословѝ влады́ко, свѧты́й вхо́дъ.

И҆ свѧще́нникъ благⷪ҇влѧ́ѧ глаго́летъ:

Благослове́нъ вхо́дъ свѧты́хъ твои́хъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь.

Посе́мъ ѿхо́дитъ ко свѧти́телю, и҆лѝ и҆гꙋ́менꙋ діа́конъ, и҆ цѣлꙋ́етъ Є҆ѵа́ггелїе, а҆́ще предстои́тъ: а҆́ще же ни̇̀, цѣлꙋ́етъ сїѐ свѧще́нникъ.

ђакон тихо рекне: Господу се помолимо, свештеник тихо говори МОЛИТВУ ВХОДА:

Владико Господе, Боже наш, који си на небесима установио чинове и војске Анђела и Арханђела, да служе слави твојој, учини да са нашим Входом буде Вход светих Анђела који нам саслужују и с нама славослове твоју благост. Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Амин.

По завршеној молитви ђакон, показујући на исток својом десном руком, и држећи уз то орар са три прста, говори свештенику:

Благослови, владико, свети Вход.

Свештеник благосиљајући говори:

Благословен Вход Светих твојих свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Онда ђакон одлази епископу или настојатељу, ако је присутан, и овај целива Еванђеље; а

deacon says: Let us pray to the Lord. And the priest says the Prayer of the Entrance secretly.

PRAYER OF THE ENTRANCE

O Master, Lord our God, who hast appointed in heaven orders and hosts of angels and archangels for the service of thy glory: cause that with our entrance there may be an entrance of holy angels serving with us, and with us and glorifying thy goodness. For unto thee are due all glory, honour and worship, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

When the prayer is finished, the deacon, holding his orarion with three fingers of his right hand and pointing therewith to the east, says to the priest:

Bless, Master, the holy entrance.

Blessing, the priest says:

Blessed is the entrance of thy saints, always, now and ever, and unto ages of ages.

Then the deacon gives the Book of the Holy Gospels to the priest

ἀσπασμόν τῳ ῾Ιερεῖ τό ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅπερ οὗτος ἀσπάζεται, ὁ δέ Διάκονος τήν χεῖρα τοῦ ῾Ιερέως. ῾Ο Διάκονος κρατῶν τό ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀμφοτέρους ταῖς χερσί καί ὑψῶν αὐτό ὑπέρ τήν κεφαλήν αὐτοῦ, ἐκφωνεῖ μελῳδικῶς:

Σοφία, ᾿Ορθοί.

Εἶτα ψάλλεται ὑπό τῶν Χορῶν, τό σύνήθες Εἰσοδικόν*

῾Εν Κυριακῇ:

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, ῾Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· ᾿Αλληλούϊα.᾿

Το Τροπαρίου:

῾Ο Διάκονος στραφείς καί ἐλθών ἐγγύς τῆς ῾Ωραίας Πύλης, δεικνύων πρός τόν Λαόν μετά τοῦ ῾Οραρίου, συμπληροῖ τήν ἐκφώνησιν, λέγων ἐκφώνως·

῾Ο Διάκονος **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

῾Ο ῾Ιερεύς ᾿Εκφώνως.

῞Οτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ ῾Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί,

῾Ο Διάκονος **Καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

῾Ο Χορός· **᾿Αμήν.**

Καί ψάλλει ἐναλλάξ τόν Τρισάγιον ὕμνον. ῾Ο ῾Ιερεύς, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ἱστάμενος, καί τάς χεῖρας ἀναπεπταμένας ἔχων, λέγει μυστικῶς τήν τοῦ Τρισαγίον Εὐχήν·

И҆спо́лншꙋсѧ же коне́чномꙋ тропарю̀, вхо́дитъ дїа́конъ посредѣ̀, и҆ ста́въ преⷣ і҆ере́емъ возвыша́етъ ма́ло рꙋ́цѣ, и҆ показꙋ́ѧй свѧто́е є҆ѵа́ггелїе, глаго́летъ велегла́снѡ:

Премꙋ́дрость, про́сти.

Пѣ́вцы же пою́тъ:

Прїиди́те, поклони́мсѧ, и҆ припаде́мъ ко хрїстꙋ̀, спаси́ ны, сы́не бо́жїй, во свѧты́хъ ди́венъ сы́й, пою́ꙋщыѧ ти, а҆ллилꙋ́їа. А҆́ще же недѣ́ѧ: **Воскресы́й и҆ⷥ ме́ртвыхъ пою̀щыѧ ти, а҆ллилꙋ́їа**

Та́же: ѻ҆бы̑чныѧ тропа̀ри, и҆ є҆гда̀ прїи́дꙋтъ въ послѣ́днїй тропа́рь, глаго́летъ дїа́конъ ко і҆ере́ю, приклонѧ̀ вкꙋ́пѣ главꙋ̀, и҆ ѻ҆ра́рь въ рꙋцѣ̀ держѧ̀ тремѝ пе́рсты:

Благословѝ влады́ко, вре́мѧ трисвѧта́гѡ. Ї҆ере́й же зна́менꙋѧ є҆го̀, глаго́летъ:

Ꙗ҆́кѡ свѧ́тъ є҆сѝ, бо́же на́шъ, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ.

Дїа́конъ: **И҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.**

Ли́къ: **А҆ми́нь.**

ако није присутан, целива га само свештеник. Кад се заврши последњи тропар, ђакон одлази на средину, па ставши испред свештеника, и уздигнувши свето Еванђеље, говори гласно:

Премудрост, смерно стојмо!

Тада се пева:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу: Сине Божји, дивни у Светима

(ако је недеља: **васкрсли из мртвих), спаси нас, који Ти певамо: Алилуја.**

Ђакон и свештеник, пошто се поклоне, улазе у олтар, и ђакон оставља свето Еванђеље на свети Престо. Онда се певају прописани тропари и кондаци.

Ђакон приклонивши главу и држећи орар трима прстима, говори свештенику тихо:

Благослови, владико, време Трисветога; свештеник, благосиљајући га говори гласно:

Јер си свет, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек.

Ђакон: **И у векове векова.**

Народ: **Амин.**

За време певања тропара свештеник говори тихо

to kiss. When the last troparion is concluded, the deacon comes to stand in the centre in front of the priest elevates his hands a little, and, showing the Book of the Holy Gospels, he says in a loud voice: **Wisdom. Attend.**

O Come, let us worship and fall down before Christ. Save us, O Son of God, who art wondrous in thy Saints, who sing unto thee, Alleluia.

If it is Sunday: **who art risen from the dead, who sing unto thee, Alleluia.**

Then, having made a reverence, the deacon enters the sanctuary, followed by the priest, and he lays the Book of the Holy Gospels on the holy table. Then the proper troparia. And the priest says this prayer: The Prayer of the Trisagion Hymns:

Bless, Master, the time of the Thrice-holy. The priest, signing him, exclaims:

For holy art thou, O our God, and unto thee we ascribe glory, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever.

Deacon: **and unto ages of ages.**

People: **Amen.**

And we sing the Trisagion, the priest and the deacon say the Same

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ὁ Θεός ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπό τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος, καί ὑπό τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος, καί ὑπό πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παραγωγών τά σύμπαντα· ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σήν καί ὁμοίωσιν, καί παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καί σύνεσιν, καί μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλά θέμενος ἐπί σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τούς ταπεινούς καί ἀναξίους δούλους σου, καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καί τήν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καί δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καί ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τόν τρισάγιον ὕμνον, καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν

Моли́тва трисвѧта́гѡ пѣ́нїѧ:

Бо́же свѧты́й, и҆́же во свѧты́хъ почива́ѧй, и҆́же трисвѧты́мъ гла́сомъ ѿ серафі́мѡвъ воспѣва́емый, и҆ ѿ херꙋві́мѡвъ славосло́вимый, и҆ ѿ всѧ́кїѧ небе́сныѧ си́лы покланѧ́емый: и҆́же ѿ небытїѧ̀ во є҆́же бы́ти приведы́й всѧ́ческаѧ, созда́вый человѣ́ка по ѻ҆́бразꙋ твоемꙋ̀ и҆ по подо́бїю и҆ всѧ́кимъ твои́мъ дарова́нїемъ ᲂу҆краси́вый: да́ѧй просѧ́щемꙋ премꙋ̀дрость и҆ ра́зꙋмъ, и҆ не презира́ѧй согрѣша́ющагѡ, но полага́ѧй на спасе́нїе покаѧ́нїе: сподо́бивый на́съ смире́нныхъ и҆ недосто́йныхъ ра̑бъ твои́хъ, и҆ въ ча́съ се́й ста́ти пре́д сла́вою свѧта́гѡ твоегѡ̀ же́ртвенника, и҆ до́лжное тебѣ̑ поклоне́нїе и҆ славосло́вїе приноси́ти: са́мъ, влады́ко, прїимѝ и҆ ѿ ᲂу҆́стъ на́съ грѣ́шныхъ трисвѧтꙋ́ю пѣ́снь, и҆ посѣтѝ ны бла́гостїю твое́ю. Простѝ на́мъ всѧ́кое согрѣше́нїе во́лное же и҆ нево́лное. Ѿсвѧтѝ на́шѧ дꙋ́шы и҆ тѣлеса́, и҆ да́ждь на́мъ въ преподо́бїи слꙋжи́ти

МОЛИТВУ ТРИСВЕТЕ ПЕСМЕ:

Боже Свети, који у Светима почиваш, Теби трисветим гласом певају Серафими и славослове Херувими, и Теби се клањају све Небеске Силе; Ти си све из небића у биће привео; Ти си саздао човека по слици и прилици својој и сваким га својим даром украсио; Ти дајеш мудрост и разум ономе који Те моли, и не презиреш грешника, него си за спасење одредио покајање; Ти си удостојио нас, смирене и недостојне слуге твоје, да и у овоме часу стојимо пред славом светога Жртвеника твог и да Ти приносимо дужно поклоњење и славословље: Ти сам, Владико, прими Трисвету песму и из уста нас грешних, и посети нас благошћу својом; опрости нам свако сагрешење хотимично и нехотично; освети душе наше и тела, и дај нам да Ти у светости служимо у све дане живота

THE PRAYER OF THRISAGION HYMN

O holy God, who restest in thy Saints, who art hymned by the Seraphim with thrice-holy voice, and art glorified by the Cherubim, and worshipped by all the heavenly Powers, and who out of nothingness hast brought all things into being, who hast created man according to thine image and likeness, and hast adorned him with thine every gift; who givest to him that asketh wisdom and understanding, and who despisest not the sinner, but hast appointed repentance unto salvation, who hast vouchsafed unto us, thy humble and unworthy servants, even in this hour, to stand before the glory of thy holy Altar, and to offer the worship and praise due unto thee: Thyself O Master, receive even from the mouths of us sinners the Thrice-holy Hymn and visit us in thy goodness. Pardon us every transgression, both volun-

πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καί ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα· καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καί πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος πρός τόν Ἱερέα, χαμηλοφώνως·

Κέλευσον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς στρεφόμενος πρός τήν ἁγίαν Πρόθεσιν, λέγει·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ Διάκονος, δεικνύων διά τῆς δεξιᾶς τήν ἁγίαν Τράπεζαν, λέγει πρός τόν Ἱερέα·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τήν ἄνω καθέδραν.

Ὁ Ἱερεύς εὐλογεῖ λέγων·

Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐπί θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπί τῶν Χερουβείμ, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος ἐλθών ἔμπροσθεν τῆς Ὡραίας πύλης λέγει· Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀναγνώστης λαμβάνων τόν " Ἀπόστολον" παρά τοῦ Ἱερέως καί ἀσπαζόμενος τήν χεῖρα αὐτοῦ, ἵσταται ἐν τῷ

тебѣ̀ всѧ̑ дни̑ живота̀ на́шегѡ, моли́твами свѧты́ѧ богоро́дицы, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, ѿ вѣ́ка тебѣ̀ благоꙋгоди́вшихъ. Ꙗ҆́кѡ свѧ́тъ є҆сѝ, бо́же на́шъ, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Се́й же скончა́вшейсѧ, глаго́лютъ и҆ са́ми, і҆ере́й же и҆ дїа́конъ трисвѧто́е, творѧ́ща вкꙋ́пѣ и҆ покло́ны трѝ пред̾ свѧто́ю трапе́зою. Та́же глаго́летъ дїа́конъ ко і҆ере́ю:

Повелѝ, влады́ко.

И҆ ѿхо́дита къ го́рнемꙋ мѣ́стꙋ, и҆ свѧще́нникъ ѿходѧ̀ глаго́летъ:

Благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ госпо́дне.

Дїа́конъ: Благословѝ влады́ко, го́рній престо́лъ.

І҆ере́й же: Благослове́нъ є҆сѝ на престо́лѣ сла́вы ца́рствїѧ твоегѡ̀, сѣдѧ́й на херꙋві́мѣхъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

И҆ по и҆сполне́нїи трисвѧта́гѡ, дїа́конъ прише́дъ пред̾ свѧты́ѧ две́ри, глаго́летъ:

Во́нмемъ.

І҆ере́й: Ми́ръ всѣ́мъ.

свога молитвама Свете Богородице и свих Светих, који Ти од памтивека угодише.

Док народ пева Трисвето, свештеник и ђакон такође говоре Трисвету песму, чинећи заједно три поклона пред светим Престолом. Затим ђакон говори свештенику:

Заповеди, владико.

И одлазе на Горње место; а свештеник одлазећи говори:

Благословен који долази у име Господње.

Ђакон: Благослови, владико, Горњи престо.

Свештеник благосиљајући говори:

Благословен си на престолу славе Царства твога, Ти који седиш на Херувимима свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

По завршетку Трисвете песме, ђакон, дошавши пред свете Двери, говори:

Пазимо!

Свештеник: Мир свима.

tary and involuntary, sanctify our souls and bodies, and grant us to serve thee in holiness all the days of our life, through the intercessions of the holy Theotokos, and all the Saints, who from the beginning of the world have been well-pleasing unto thee.

When the singers come to the last troparion, the deacon says to the priest, bowing his head and holding his orarion with three fingers of his right hand:

Command, Master.

And they go, forth to the cathedra, and the priest says as he goes:

Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

Deacon: Bless, Master, the throne on high.

Then the priest: Blessed art thou on the throne of glory of thy kingdom, who art enthroned upon the Cherubim, always, now and ever and unto ages of ages.

At the conclusion of the Trisagion, the deacon, having come before the holy doors, says:

Let us attend.

The priest exclaims: Peace be to all.

μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἔναντι τοῦ δεσποτικοῦ θρόνου καί ἐκφωνεῖ τόν Στίχον τοῦ Προκειμένου.

῾Ο Διάκονος· Σοφία.
῾Ο ῾Ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
῾Ο ᾿Αναγνώστης λέγει τήν ἐπιγραφήν τῆς ᾿Αποστολικῆς περικοπῆς.

῾Ο Διάκονος Πρόσχωμεν.
῾Ο ᾿Αναγνώστης ἀπαγγέλει ἐμμελῶς, εὐκρινῶς καί σεμνοπρεπῶς τήν τεταγμένην περικοπήν τοῦ ᾿Αποστολικοῦ ᾿Αναγνώσματος. Εἶτα ὁ Διάκονος λαβών τό θυμιατήριον μετά θυμιάματος, πρόσεισι τῷ ῾Ιερεῖ, λέγων χαμηλοφώνως. Καί ὁ ῾Ιερεύς εὐλογῶν αὐτό, λέγει τήν Εὐχήν τοῦ θυμιάματος.
῾Ο ῾Ιερεύς ἀναγινώσκει χαμηλοφώνως, πρό τῆς ἁγίας Τραπέζης, τήν Εὐχήν·

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ελλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τό τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς διάνοιξον εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων· κατανόησιν.

Чте́цъ: И҆ дꙋ́хови твоемꙋ̀.
И҆ па́ки Дїа́конъ: Премꙋ́дрость.
Чте́цъ: Прокі́менъ...
Дїа́конъ: Премꙋ́дрость.
И҆ чте́цъ надписа́нїе а҆по́стола:
И҆ па́ки Дїа́конъ:
Во́нмемъ.
А҆по́столꙋ же и҆спо́лншꙋсѧ,
глаго́летъ Свѧще́нникъ:
Ми́ръ тѝ.
Чте́цъ: И҆ дꙋ́хови твоемꙋ̀.
Дїа́конъ: Премꙋ́дрость.
Чте́цъ: А҆ллилꙋ́їа.

А҆ллилꙋ́їа же пѣва́емꙋ, и҆ прїе́мъ дїа́конъ кади́лницꙋ и҆ дѷмїа́мъ, прихо́дитъ къ свѧще́нникꙋ, и҆ прїе́мъ благослове́нїе ѿ негѡ̀, кади́тъ свѧтꙋ́ю трапе́зꙋ ѡ҆́крестъ, и҆ ѻ҆лта́рь ве́сь и҆ свѧще́нника. Свѧще́нникъ же глаго́летъ моли́твꙋ сїю̀.

Моли́тва пре́жде Є҆ѵа́ггелїа:

Возсїѧ́й въ сердца́хъ на́шихъ человѣколю́бче влады́ко, твоегѡ̀ богоразꙋ́мїѧ нетлѣ́нный свѣ́тъ, и҆ мы́слєнныѧ на́ши ѿве́рзи ѻ҆́чи, во є҆ѵа́ггелскихъ твои́хъ проповѣ́данїй разꙋмѣ́нїе. Вложѝ въ на́съ и҆ стра́хъ

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост!

Чтец: Прокимен, гласа...

И затим ђакон: Премудрост!

Чтец говори наслов Апостола; и опет ђакон:

Пазимо!

И чита се Апостол.

Кад се заврши Апостол, свештеник говори:

Мир ти.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост!

Чтец: Алилуја.

И пева се Алилуја са стиховима. Док се то пева, или пре тога, док се још чита Апостол, ђакон узима кадионицу с тамјаном, приступа свештенику и, примивши благослов, кади свету Трпезу унаоколо, сав олтар и свештеника, и са солеје иконостас и народ. Свештеник говори

МОЛИТВУ ПРЕД ЕВАНЂЕЉЕ:

Запали у срцима нашим, човекољубиви Владико, непролазну светлост твога богопознања, и отвори очи ума нашег да бисмо разумели твоје еванђелске проповеди. Усади у нас и страх твојих блаже-

The reader says: And to thy spirit.

And again the deacon: Wisdom.

The reader: Prokeimenon...

Then the deacon says: Wisdom.

And the reader reads the title of the lesson:

Deacon: Let us attend.

Reading the Epistle...

When the Epistle is finished, the priest says:

Peace be to thee.

Reader: And to thy spirit.

Deacon: Wisdom.

Reader: Alleluia, with verses

During the singing of Alleluia or the reading of the Epistle, the deacon takes the censer and incense and approaches the priest, and, receiving the blessing from him, censes the holy table round about and the whole sanctuary, and the priest. The priest, standing before the holy table, says this prayer:

THE PRAYER BEFORE THE GOSPEL

Illumine our hearts, O Master who lovest mankind, with the pure light of thy divine knowledge, and open the eyes of our mind to the understanding of thy Gospel teachings. Implant in us also the fear of thy blessed comm-

Ἔνθες ἡμῖν καί τόν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τά πρός εὐαρέστησιν τήν σήν καί φρονοῦντες καί πράττοντες. Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ὑποκλίνας τήν κεφαλήν, κρατῶν δέ τό Ὀράριον τοῖς ἄκροις δακτύλοις, ἔρχεται ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τῆς ἁγίας Τραπέζης, καί λέγει τῷ Ἱερεῖ ἤρεμα.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τόν εὐαγγελιστήν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ (Ματθαίου, ἤ Μάρκου, ἤ Λουκᾶ, ἤ Ἰωάννου). Ὁ δέ Ἱερεύς, σφραγίζων αὐτόν, λέγει χαμηλοφώνως·

Ὁ Θεός, διά πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου, ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ (δεῖνος), δῴη σοι ρῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος μυστικῶς· Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Γένοιτό μοι (νῦν) κατά τό ρῆμά σου.

блаже́нныхъ твои́хъ за́повѣдей, да плотскі́ѧ по́хѡти всѧ̑ попра́вше, дꙋхо́вное жи́телство про́йдемъ, всѧ̑ ꙗ҆̀же ко благоꙋгожде́нїю твоемꙋ̀, и҆ мꙋ́дрствꙋюще и҆ дѣ́юще. Ты́ бо є҆сѝ просвѣще́нїе дꙋ́шъ и҆ тѣле́съ на́шихъ хрїстѐ бо́же: и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, со безнача́лнымъ твои́мъ ѻ҆тце́мъ, и҆ пресвѧты́мъ и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ твои́мъ дꙋ́хомъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь. Дїа́конъ же кади́лницꙋ ѿложи́въ на ѡ҆бы́чное мѣ́сто, при́ходитъ ко свѧще́нникꙋ, и҆ подкло́нивъ є҆мꙋ̀ главꙋ̀ свою̀, держа̀ и҆ ѡ҆ра́рь со свѧты́мъ є҆ѵа́ггелїемъ кра́йними пє́рсты, глаго́летъ:

Благослови, влады́ко, благовѣсти́телѧ свѧта́гѡ а҆по́стола и҆ є҆ѵаггелі́ста, и҆̏мѧрекъ. Свѧще́нникъ зна́менꙋѧ є҆го̀, глаго́летъ:

Бо́гъ, моли́твами свѧта́гѡ, сла́внагѡ, всехва́лнагѡ а҆по́стола и҆ є҆ѵаггелі́ста, и҆̏мѧрекъ, да да́стъ тебѣ̀ глаго́лъ благовѣствꙋ̑ющемꙋ си́лою мно́гою, во и҆сполне́нїе є҆ѵа́ггелїа, возлю́бленнагѡ сы́на своегѡ̀, го́спода на́шегѡ і҆исꙋ́са хрїста̀.

Дїа́конъ же ре́къ: А҆ми́нь. И҆ покло́нивсѧ свѧто́мꙋ є҆ѵа́ггелїю,

них заповести, да бисмо, победивши све телесне похоте, живели духовним животом, мислећи и творећи све што је теби угодно. Јер си Ти просветљење душа и тела наших, Христе Боже, и Теби славу узносимо, са беспочетним твојим Оцем и пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

А ђакон, оставивши кадионицу, прилази свештенику, и приклонивши главу, држећи крајем прстију орар, указује на свето Еванђеље и говори:

Благослови, владико, благовеститеља светог Апостола и Еванђелиста (име Еванђелиста чије се Еванђеље чита); и свештеник, осењујући га крсним знаком, говори:

Бог, молитвама светога славнога Апостола и Еванђелиста (име) да теби, благовеститељу, да реч с великом силом на испуњење Еванђеља љубљенога Сина Његова, Господа нашег Исуса Христа.

И ђакон, рекавши Амин, и поклонивши се побожно све-

andments that, trampling down all carnal desires, we may enter upon a spiritual manner of living, both thinking and doing such things as are well-pleasing unto thee. For thou art the Illumination of our souls and bodies, O Christ God, and unto thee do we ascribe glory, together with thine unoriginate Father, and thine all-holy and good and life-creating Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

The deacon, having put the censer away in its customary place, approaches the priest and bows his head before him, holding his orarion with the tips of his fingers and pointing to the Book of the Holy Gospels. Then he says:

Bless, Master, him that proclaimeth the good tidings of the holy Apostle and Evangelist Name.

The priest then signing him, says:

May God, through the prayers of the holy glorious Apostle and Evangelist Name enable thee to proclaim the good tidings with great power, to the fulfillment of the Gospel of His beloved Son, our Lord Jesus Christ.

The deacon then says Amen, and having reverenced the Book

Προσκυνήσας δέ μετ' εὐλαβείας τό ἅγιον Εὐαγγέλιον λαμβάνει αὐτό ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἱερέως καί ἀσπάζεται τήν χεῖρα αὐτοῦ, λέγων·

Ἀπόστολε ἅγιε καί εὐαγγελιστά (. . .) πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πληρωθέντος δέ τοῦ Ἀποστόλου, ὁ Ἱερεύς, λέγει·

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ Ἀναγνώστης, ποιῶν μετάνοιαν, ἐπιδίδωσι τῷ Ἱερεῖ τόν " Ἀπόστολον". ἀσπαζόμενος τήν δεξιάν αὐτοῦ.

Ὁ Ἱερεύς ἱστάμενος ἐπί τοῦ Σολέα, ἐκφωνεῖ·

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καί τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ·

Ἐκ τοῦ κατά (. . .) ἁγίου Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

Ὁ δέ Χορός, ψάλλει μετά μέλους, τό·

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΙΚΕΣΙΑ ἢ ΔΕΗΣΙΣ

Ὁ Διάκονος Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν, εἴπωμεν.

Ὁ Διάκονος Κύριε, παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

во́зметъ, є҃, и҆ и҆зше́дъ свѧты́ми две́рми, предходѧ́щымъ є҆мꙋ̀ лампа́дамъ, прихо́дитъ и҆ стои́тъ на а҆мвѡ́нѣ, и҆лѝ на ѹ҆чине́нномъ мѣ́стѣ. І҆ере́й же стоѧ̀ пре́д свѧто́ю трапе́зою, и҆ зрѧ̀ къ за́падꙋ, возглаша́етъ:

Премꙋ́дрость, про́сти, ѹ҆слы́шимъ свѧта́гѡ є҆ѵа́ггелїа.

Ми́ръ всѣ̑мъ.

Лю́дїе: И҆ дꙋ́хови твоемꙋ̀.

Дїа́конъ: Ѿ и҆мѧ́рекъ свѧта́гѡ є҆ѵа́ггелїа чте́нїе.

Ли́къ: Сла́ва тебѣ̀ го́споди, сла́ва тебѣ̀.

Свѧще́нникъ: Во́нмемъ.

И҆ и҆спо́лнившꙋсѧ є҆ѵа́ггелїю, глаго́летъ Свѧще́нникъ:

Ми́ръ тѝ благовѣ́ствꙋющемꙋ.

Ли́къ: Сла́ва тебѣ̀ го́споди, сла́ва тебѣ̀.

И҆ ѿше́дъ дїа́конъ да́же до свѧты́хъ двере́й, ѿдае́тъ свѧто́е є҆ѵа́ггелїе свѧще́нникꙋ, и҆ затворѧ́ютсѧ па́ки свѧты̑ѧ две́ри. Дїа́конъ ста́въ на ѡ҆бы́чномъ мѣ́стѣ, начина́етъ си́це:

Рцемъ всѝ ѿ всеѧ̀ дꙋшѝ, и҆ ѿ всегѡ̀ помышле́нїѧ на́шегѡ рце́мъ.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Гд҇и вседержи́телю, бо́же ѻ҆те́цъ на́шихъ, мо́лимтисѧ, ѹ҆слы́ши и҆ поми́лꙋй.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Поми́лꙋй на́съ, бо́же,

том Еванђељу, прима га из руку свештеника и изишавши кроз свете Двери, док пред њим иду свећеносци, долази и стаје на амвон; и свештеник произноси:

Премудрост, смерно стојмо; чујмо свето Еванђеље. Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање светог Еванђеља од Матеја (или име другог Еванђелиста).

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

И чита се свето Еванђеље.

А кад се заврши Еванђеље, свештеник говори ђакону:

Мир теби, благовеститељу.

А ђакон, дошавши до светих Двери, предаје свето Еванђеље свештенику, и ставши на обичном месту, почиње јектенију:

Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој,

of the Holy Gospels, receives it, and, coming out of the holy doors, preceded by candles, comes forth and stands on the ambo or the place prepared. The priest then, standing before the holy table and turning toward the west, says:

Wisdom. Stand upright. Let us hear the Holy Gospel. Peace be to all.

People: And to thy spirit.

Deacon: The reading from the Holy Gospel according to Name.

People: Glory to thee, O Lord, glory to thee.

Priest: Let us attend.

When the Gospel reading is concluded, the priest says:

Peace be to thee that proclaimest the Gospel.

The deacon, coming then up to the holy doors, gives the Book of the Holy Gospels to the priest, and the holy doors are again closed, begins thus:

Let us all say with all our soul and with all our mind, let us say:

People: Lord, have mercy.

Deacon: O Lord Almighty, the God of our fathers, we pray thee, hearken and have mercy.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Have mercy on us, O God, according to thy great

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ὁ Διάκονος Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καί μοναχῶν, καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμων ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, τήν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων, καί ἐλέησον ἡμᾶς κατά τό πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καί τούς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ’ ἡμᾶς, καί ἐπί πάντα τόν λαόν σου, τόν ἀπεκδεχόμενον τό παρά σοῦ μέγα καί πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπϊσκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν

по вели́цѣй ми́лости твое́й, мо́лимтисѧ, оу҆слы́ши и҆ поми́луй.

Ли́къ: Г҃и, поми́луй, три́жды.

Дїа́конъ: Е҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ благовѣ́рномъ и҆ христолюби́вомъ правосла́вномъ ро́дѣ на́шемъ,

Ли́къ: Г҃и, поми́луй, три́жды.

Моли́тва прилѣ́жнагѡ моле́нїѧ:

Г҃и бо́же на́шъ, прилѣ́жное сїѐ моле́нїе прїимѝ ѿ твои́хъ ра̑бъ, и҆ поми́луй на́съ, по мно́жествꙋ ми́лости твоеѧ̀, и҆ щедрѡ́ты твоѧ̑ низпослѝ на ны, и҆ на всѧ̑ лю́ди твоѧ̑, ча́ющыѧ ѿ тебѐ бога́тыѧ ми́лости.

Дїа́конъ: Е҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ свѧ҃ѣ́йшемъ Патрїарсѣ (и҆лѝ Преѡсвѧще́ннѣйшемъ А҆рхїепі́скопѣ и҆ Митрополі́тѣ, и҆лѝ Е҆пі́скопѣ на́шемъ, и҆мѧрекъ є҆гѡ́же ѻ҆бласть) и҆ все́й во Хрїстѣ̑ бра́тїи на́шей.

Ли́къ: Г҃и, поми́луй,

три́жды

Дїа́конъ: Е҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆

молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Док ђакон ово говори, вештеник чита тихо

МОЛИТВУ УСРДНОГ МОЉЕЊА:

Господе, Боже наш, прими ово усрдно мољење од слугу твојих и помилуј нас по обиљу милости твоје, и ниспошљи милосрђе твоје на нас и на сав народ твој који очекује од Тебе богату милост.

Ђакон: Још се молимо за свјатјејшег патријарха (или високопреосвештенога митрополита, или преосвештеног епископа) нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Ђакон: Још се молимо за

mercy, we pray thee, hearken and have mercy.

People: Lord, have mercy. thrice

Deacon: Again we pray for our devout and Christ-loving Orthodox people and for all pious Orthodox Christians.

People: Lord, have mercy. thrice

THE PRAYER OF FERVENT SUPPLICATION

O Lord our God, accept this fervent supplication from thy servants and have mercy on us according to the multitude of thy mercies, and send down thy compassion upon us and upon all thy people, who await from thee a rich mercy.

Deacon: Again we pray for our Most Holy Patriarch N.., for our Most Reverend Metropolitan N, and/or our Right Reverend Bishop N. ,and for all our brethren in Christ.

People: Lord, have mercy. thrice

Deacon: Again we pray for

κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἤ τῇ χώρᾳ, ἤ τῇ κώμῃ, ἤ τῇ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητών καί ἀφιερωτών τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (ἤ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης καί τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν).

῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

῾Ο Διάκονος

῎Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καί ἀοιδήμων κτιτόρων τῆς ἁγίας...

῾Ο Χορός·

῾Ο Διάκονος

...᾽Εκκλησίας (ἤ Μονῆς) ταύτης, καί ὑπέρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβώς κειμένων, καί ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων).

῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

῾Ο Διάκονος

῎Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καί καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καί πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καί ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τό παρά

все́мъ хрїстолюби́вомъ во́инствѣ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́луй, три́жды.

Дїа́конъ: Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ бра́тїѧхъ на́шихъ, свѧще́нницѣхъ, свѧщенномона́сѣхъ и҆ все́мъ во хрїстѣ̀ бра́тствѣ на́шемъ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́луй, три́жды.

Дїа́конъ: Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ блаже́нныхъ и҆ приснопа́мѧтныхъ свѧтѣ́йшихъ патрїа́рсѣхъ правосла́вныхъ, и҆ благочести́выхъ царѣ́хъ и҆ благовѣ́рныхъ цари́цахъ, и҆ созда́телехъ свѧта́гѡ хра́ма сегѡ̀ (и҆лѝ свѧты́ѧ ѻ҆би́тели сеѧ̀) и҆ ѡ҆ всѣ́хъ преждепочи́вшихъ ѻ҆тцѣ́хъ и҆ бра́тїѧхъ, здѣ̀ лежа́щихъ и҆ повсю́дꙋ правосла́вныхъ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́луй,
три́жды.

Дїа́конъ: Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆

браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за све у Христу братство наше. (Ако је манастир: Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи (име), и за све у Христу братство његово.)

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светога храма (у манастиру: ове свете обитељи).

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве цареве и благоверне царице, за осниваче овога светога храма (ако је манастир: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Ђакон: Још се молимо за

our brethren, the priests, deacons, and for all our brotherhood in Christ. (If it is a monastery) Again we pray for the abbot of this holy monastery N, and for all his brotherhood in Christ.

People: Lord, have mercy.
thrice

Deacon: Again we pray for mercy, life, peace, health, salvation, visitation, pardon and forgiveness of the sins of the servants of God, the brethren of this holy temple (or monastery).

People: Lord, have mercy.
thrice

Deacon: Again we pray for the blessed and ever-memorable most holy Orthodox Patriarchs, for devout kings and pious queens, the founders of this holy temple (or monastery) and for all our fathers and brethren, the Orthodox departed this life before us, who here and in all the world lie asleep in the Lord..

People: Lord, have mercy.
thrice

Deacon: Again we pray for

σοῦ μέγα καί πλούσιον ἔλεος.

῾Ο ῾Ιερεύς ἀναγινώσκει μυστικῶς τήν Εὐχήν ταύτην·

᾿Εκφώνως·
῞Οτι ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ ῾Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

῾Ο Χορός· ᾿Αμήν.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

῾Ιερεύς: ᾿Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.
῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον (3).
῾Ιερεύς: ῎Ετι δεόμεθα ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ (῎Ονομα) καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ), πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καί ἀκούσιον.
῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον (3).
᾿Ιερεύς: ῞Οπως Κύριος ὁ Θεός

плдоносѧ́щихъ, и҆ добродѣ́ющихъ во свѧтѣ́мъ и҆ всечестнѣ́мъ хра́мѣ се́мъ, трꙋжда́ющихсѧ, пою́щихъ, и҆ предстоѧ́щихъ лю̀дехъ, ѡ҆жида́ющихъ ѿ тебѐ вели́кїѧ и҆ бога́тыѧ ми́лости.
Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй, три́жды.
Возглаше́нїе: Ꙗ҆̀кѡ ми́лостивъ и҆ человѣколю́бецъ бо́гъ є҆сѝ, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.
Ли́къ: А҆ми́нь.
А҆́ще ли бꙋ́детъ ѡ҆ оу҆со́пшихъ прино́шенїе, дїа́конъ и҆лѝ свѧще́нникъ глаго́летъ є҆ктенїю̀ сїю̀:

Дїа́конъ: Поми́лꙋй на́съ, бо́же, по вели́цѣй ми́лости твое́й, мо́лимтисѧ, оу҆слы́ши и҆ поми́лꙋй.
Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй, три҇ды.
Дїа́конъ: Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ оу҆покое́нїи дꙋ́шъ оу҆со́пшихъ рабѡ́въ бо́жїихъ, и҆мѧ̀рекъ, и҆ ѡ҆ є҆́же прости́тисѧ и҆̑мъ всѧ́комꙋ прегрѣше́нїю, во́лномꙋ же и҆ нево́лномꙋ.
Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй,
три́жды.
Дїа́конъ: Ꙗ҆̀кѡ да гд҇ь бо́гъ оу҆чини́тъ дꙋ́шы и҆̀хъ, и҆дѣ́же

оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме, за оне који се труде, који поју, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

(ЈЕКТЕНИЈА ЗА УПОКОЈЕНЕ)

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Ђакон: Још се молимо за упокојење душа уснулих слугу Божјих (имена), и да им се опрости сваки грех вољни и невољни.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Ђакон: Да Господ Бог наш настани душе њихове где

those who bear fruit and do good works in this holy and all-venerable temple, those who labour and those who sing, and all the people here present who await thy great and rich mercy.

People: Lord, have mercy.
thrice

Exclamation: For thou art a merciful God who lovest mankind, and unto thee do we ascribe glory, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

If there are offerings for those who have fallen asleep, the deacon or the priest says this litany:

Deacon: Have mercy on us, O God, according to thy great mercy, we pray thee, hearken and have mercy.

People: Lord, have mercy. thrice

Deacon: Again we pray for the repose of the souls of the servants of God, N.N., who have fallen asleep, and that thou wilt pardon their every transgression both voluntary and involuntary.

People: Lord, have mercy. thrice

Deacon: That the Lord God will establish their souls

τάξῃ τήν ψυχήν αὐτοῦ (αὐτῆς), ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καί ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρά Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς:

Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καί πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας, καί ζωήν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτός Κύριε ἀνάπαυσον τήν ψυχήν τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καί στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτοῦ (αὐτῆς) πραχθέν ἐν λόγῳ ἤ ἔργῳ ἤ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος Θεός συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὅς ζήσεται καί οὐχ ἁμαρτήσει· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τόν αἰῶνα, καί ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ἱερεύς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνά-

пра́веднїи ѹ҆покоѧ́ютсѧ.

Ли́къ: Г҃и, поми́лѹй, три́жды.

Дїа́конъ: Ми́лости бо́жїѧ, ца́рства небе́снагѡ, и҆ ѡ҆ставле́нїѧ грѣхѡ́въ и҆́хъ, ѹ҆ хрїста̀ безсме́ртнагѡ царѧ̀ и҆ бо́га на́шегѡ про́симъ.

Ли́къ: Пода́й, г҃и.

Дїа́конъ: Г҃ѹ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Г҃и, поми́лѹй.

Свѧще́нникъ:

И҆́же дѹхѡ́въ, и҆ всѧ́кїѧ пло́ти, сме́рть попра́вый, и҆ дїа́вола ѹ҆праздни́вый, и҆ живо́тъ мі́рѹ твоемѹ̀ дарова́вый: са́мъ г҃и, поко́й дѹ̀шы ѹ҆со́пшихъ ра̑бъ твои́хъ, и҆́мѧрекъ, въ мѣ́стѣ свѣ́тлѣ, въ мѣ́стѣ ѕла́чнѣ, въ мѣ́стѣ поко́йнѣ, ѿню́дѹже ѿбѣжѐ болѣ́знь, печа́ль и҆ воздыха́нїе, всѧ́кое согрѣше́нїе, содѣ́ѧное и҆́ми сло́вомъ, и҆лѝ дѣ́ломъ, и҆лѝ помышле́нїемъ, ꙗ҆́кѡ благі́й человѣколю́бецъ бо́гъ простѝ: ꙗ҆́кѡ нѣ́сть человѣ́къ, и҆́же жи́въ бѹ́детъ, и҆ не согрѣши́тъ: ты́ бо є҆ди́нъ кромѣ̀ грѣха̀, пра́вда твоѧ̀ пра́вда во вѣ́ки, и҆ сло́во твоѐ и҆́стина. Возгла́съ: Ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ воскресе́нїе и҆

праведници почивају.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Ђакон: Милост Божју, Царство небеско, и опроштај грехова њихових молимо од Христа, бесмртнога Цара и Бога нашега.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник:

Боже духова и свакога тела, који си смрт сатро и ђавола победио, и живот свету твоме даровао; Ти сам, Господе, упокој душе слугу твојих (имена) у месту светлом, у месту цветном, у месту одмора, одакле одбеже сваки бол, туга и уздисање. Сваки грех што су *учинили речју, или делом*, или мишљу, као благ и човекољубив Бог опрости им, јер нема човека да живи а да не греши. Ти си једини без греха; правда је твоја правда вечна, и реч је твоја истина.

Јер си Ти васкрсење, и живот, и покој уснулих

where the just repose.

People: Lord, have mercy. thrice

Deacon: The mercies of God, the kingdom of heaven, and the forgiveness of their sins, let us ask of Christ, our immortal King and our God.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: Let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Priest:

O God of spirits and of all flesh, who hast trampled down death and made powerless the Devil, and given life to thy world, do thou, thyself, O Lord, give rest to the souls of thy servants, names, who have fallen asleep, in a place of brightness, in a place of verdure, in a place of repose, whence all sickness, sorrow, and sighing have fled away. *Pardon every sin which they* have committed in word or deed or thought, for thou art a good God and Lover of mankind, for there is no man who liveth and sinneth not, for thou only art without sin and thy righteousness is to all eternity, and thy word is truth.

For thou art the Resurrection, and the Life, and the Repose

στασις, ἡ ζωή καί ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου (Ὄνομα) Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Οἱ πιστοί, ὑπέρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ἵνα ὁ Κύριος αὐτούς ἐλεήσῃ· Κατηχήσῃ αὐτούς τόν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τό εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Ἑνώσῃ αὐτούς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καί ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ Διάκονος Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καί διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος Οἱ Κατηχούμενοι τάς κεφαλάς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Χορός· Σοι Κύρίε.

живо́тъ и҆ поко́й ѹ҆со́пшихъ ра̑бъ твои́хъ, и҆ми́арекъ, хрїстѐ бо́же на́шъ, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, со безнача́лнымъ твои́мъ ѻ҆тце́мъ, пресвѧты́мъ и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ твои́мъ ду́хомъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Дїа́конъ: Помоли́тесѧ ѡ҆глаше́ннїи гдⷭ҇ви.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Вѣ́рнїи ѡ҆ ѡ҆глаше́нныхъ помо́лимсѧ, да гдⷭ҇ь поми́лꙋетъ и҆̂хъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆гласи́тъ и҆̂хъ сло́вомъ и҆̂стины.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѿкры́етъ и҆̂мъ є҆ѵа́ггелїе пра́вды.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Соедини́тъ и҆̂хъ свѧтѣ́й свое́й собо́рнѣй и҆ а҆по́столстѣй це́ркви.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Спасѝ, поми́лꙋй, засꙋпѝ и҆ сохранѝ и҆̂хъ бо́же, твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆глаше́ннїи, главы̑ ва́шѧ гдⷭ҇ви приклони́те.

Ли́къ: Тебѣ̀, гдⷭ҇и.

слугу твојих (имена), Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним твојим Оцем, и свесветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Оглашени, помолите се Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се за оглашене.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их Господ помилује.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Да их научи речи истине.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да им открије Еванђеље правде.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их присаједини својој светој, саборној и апостолској Цркви.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Оглашени, главе своје Господу приклоните.

Народ: Теби, Господе.

of thy servants, names, who have fallen asleep, O Christ our God, and unto thee we ascribe glory together with thine unoriginate Father, and thine all-holy, and good, and life-creating Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Deacon: Pray to the Lord, ye catechumens.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Let us the faithful, pray for the catechumens.

People: Lord, have mercy.

Deacon: That the Lord may have mercy on them.

People: Lord, have mercy.

Deacon: That He will teach them in the Word of truth.

People: Lord, have mercy.

Deacon: That He will reveal unto them the Gospel of righteousness.

People: Lord, have mercy.

Deacon: That He will unite them to His holy catholic and apostolic Church.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Save them, have mercy on them, help them, and keep them, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Bow your heads unto the Lord, ye catechumens.

People: To thee, O Lord.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καί τά ταπεινά ἐφορῶν, ὁ διά τήν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τόν μονογενῆ σου Υἱόν καί Θεόν, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπί τούς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, τούς ὑποκεκλικότας σοι τόν ἑαυτῶν αὐχένα· καί καταξίωσον αὐτούς, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καί τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτούς τῇ Ἁγίᾳ σου, Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καί συγκαταρίθμησον αὐτούς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

Ἐκφώνως·

Ἵνα καί αὐτοί σύν ἡμῖν δοξάζωσι τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν

Εἶτα, ὁ Ἱερεύς, λαμβάνων τό ἱερόν Εὐαγγέλιον καί σφραγίζων δι᾽ αὐτοῦ σταυροειδῶς τό πεπτυγμένον Εἰλητόν, ἐκτυλίσσει αὐτό καί ἐξαπλώνει ἐπί τῆς ἁγίας Τραπέζης, τό δέ ἱερόν Εὐαγγέλιον ἀποτίθησιν ἐν τῷ ἐπάνω μέρει αὐτῆς.

Моли́тва ѡ҆ ѡ҆глаше́нныхъ пре́жде свѧта́гѡ возноше́нїѧ:

Гд҃и бо́же на́шъ, и҆̀же на высо́кихъ живы́й, и҆ на смирє́нныѧ призира́ѧй, и҆̀же спасе́нїе ро́дꙋ человѣ́ческомꙋ низпосла́вый, є҆̑диноро́днаго сы́на твоего̀ и҆ бо́га, гд҃а на́шего і҆нсꙋ́са хрїста̀: при́зри на рабы̑ твоѧ̑ ѡ҆глашє́нныѧ, подкло́ншыѧ тебѣ̀ своѧ̑ вы̑ѧ, и҆ сподо́би ѧ҆̀ во вре́мѧ благопол́ꙋчное ба́ни пакибытїѧ̀, ѡ҆ставле́нїѧ грѣхѡ́въ, и҆ о҆де́жди нетлѣ́нїѧ: соединѝ и҆̀хъ свѧтѣ́й твое́й собо́рнѣй и҆ а҆по́столстѣй це́ркви, и҆ сопричтѝ и҆̀хъ и҆збра́нномꙋ твоемꙋ̀ ста́дꙋ.

Возглаше́нїе:

Да и҆ ті́и съ на́ми сла́вѧтъ пречестно́е и҆ великолѣ́пое и҆̀мѧ твоѐ, о҆тца̀, и҆ сы́на, и҆ свѧта́гѡ дꙋ́ха, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И҆ простира́етъ а҆нтїми́нсъ свѧще́нникъ. Дїа́конъ глаго́летъ:

Є҆ли́цы ѡ҆глаше́ннїи и҆зыди́те.

А҆́ще ли є҆́сть вторы́й дїа́конъ,

МОЛИТВА ЗА ОГЛАШЕНЕ

коју свештеник тихо говори пред развијање антиминса, пре светог Узношења.

Господе Боже наш, који на висинама живиш и на смирене гледаш, који си ниспослао спасење роду људскоме, Јединородног Сина твог и Бога, Господа нашег Исуса Христа, погледај на слуге твоје оглашене, који су приклонили главе своје Теби, и у погодно време удостој их бање поновног рођења, отпуштења грехова и одеће непропадљивости, присаједини их твојој светој, саборној и апостолској Цркви, и уброј их у твоје изабрано стадо.

Свештеник распростире антиминс и говори возглас:

Да и они с нама славе пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

PRAYER FOR THE CATECHUMENS

O Lord our God, who dwellest on high and regardest the humble, who hast sent forth as the salvation of the race of men thine only-begotten Son, and God, our Lord Jesus Christ, look down upon thy servants the catechumens, who have bowed their necks before thee. Make them worthy in due season the laver of regeneration, the forgiveness of sins, and the robe of incorruption. Unite them to thy holy catholic and apostolic Church, and number them with thine elect flock.

Exclamation:

That with us they also may glorify thine all-honourable and majestic name, of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Ὁ Διάκονος·
Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· Οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε· Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· Μή τις τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι Πιστοί. Ἔτι καί ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

возглаша́етъ и҆ то́й: Ѡ҆глаше́ннїи и҆зыди́те. Та́же па́ки пе́рвый: Є҆ли́цы ѡ҆глаше́ннїи и҆зыди́те. Да никто̀ ѿ ѡ҆глаше́нныхъ: є҆ли́цы вѣ́рнїи, па́ки и҆ па́ки ми́ромъ, гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ. Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ Α’

Моли́тва вѣ́рныхъ, пе́рваѧ, по є҆́же распростре́ти а҆нтїми́нсъ:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τών Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καί νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καί προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπέρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τήν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καί ἱκεσίας καί θυσίας ἀναιμάκτους ὑπέρ παντός τοῦ λαοῦ σου· καί ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὕς ἔθου εἰς τήν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καί ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Благодари́мъ тѧ̀, гдⷭ҇и бо́же си́лъ, сподо́бившаго на́съ предста́ти и҆ ны́нѣ свѧто́мꙋ твоемꙋ̀ же́ртвенникꙋ, и҆ припа́сти ко щедро́тамъ твои҆́мъ ѡ҆ на́шихъ грѣсѣ́хъ, и҆ ѡ҆ лю́дскихъ невѣ́дѣнїихъ: прїимѝ бо́же моле́нїе на́ше, сотвори́ ны достѡ́йны бы́ти, є҆̀же приноси́ти тебѣ̑ молє́нїѧ и҆ молбы̑, и҆ жє́ртвы безкрѡ́вныѧ ѡ҆ всѣ́хъ лю́дехъ твои́хъ: и҆ ᲂу҆довлѝ на́съ, и҆̑хже положи́лъ є҆сѝ въ слꙋ́жбꙋ твою̀ сїю̀, си́лою дꙋ́ха твоегѡ̀ свѧта́гѡ, неѡсꙋжде́ннѡ и҆ непреткнове́ннѡ въ чи́стѣмъ свидѣ́телствѣ совѣ́сти на́шеѧ, призыва́ти тѧ̀ на всѧ́кое вре́мѧ и҆ мѣ́сто: да послꙋ́шаѧ на́съ, ми́лостивъ на́мъ бꙋ́деши, во мно́жествѣ твоеѧ̀ бла́гости.

Ђакон: Ви који сте оглашени, изиђите; оглашени, изиђите; ви који сте оглашени изиђите; нико од оглашених (да не остане). А ви који сте верни, опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

МОЛИТВА ВЕРНИХ ПРВА

Благодаримо Ти, Господе Боже Сила, који си нас удостојио да и сада станемо пред твој свети Жртвеник и припаднемо твоме милосрђу за грехе наше, и за незнања народна. Прими, Боже, молбу нашу; удостој нас да Ти приносимо молбе, и срдачне молитве, и бескрвне жртве за сав народ твој; и оспособи нас, које си силом Духа твога Светога поставио на ову службу твоју, да незазорно и несметано, са чистим сведочанством савести наше призивамо Тебе у свако време и на сваком месту, да услишивши нас, милостив нам будеш у обиљу благости твоје.

Deacon: As many as are catechumens, depart. Depart catechumens. As many as are catechumens, depart. Let none of the catechumens remain. As many as are of the faithful, again and again in peace, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

FIRST PRAYER OF THE FAITHFUL

We give thanks unto thee, O Lord God of hosts, who hast made us worthy to stand even now before thy holy altar, and to fall down before thy compassions for our sins and the ignorance of the people. Receive our supplications, O God; make us to be worthy to offer unto thee prayers and supplications and bloodless sacrifices for all thy people. And enable us whom thou hast placed in this thy ministry, by the power of thy Holy Spirit, blamelessly and without offence, in the pure witness of our conscience, to call upon thee at all times and in every place, that hearing us, thou mayest show mercy upon us according to the fullness of thy goodness.

῾Εκφώνως·

῞Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ ῾Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

῾Ο Χορός· Αμήν

῾Ο Διάκονος

῞Ετι καί ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Ο Διάκονος

(῾Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ᾿Εκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Дїа́конъ: Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ бо́же, твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Премꙋ́дрость.

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ подоба́етъ тебѣ̀ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть и҆ поклоне́нїе, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Дїа́конъ: Па́ки и҆ па́ки ми́ромъ гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Е҆гда̀ свѧще́нникъ є҆ди́нъ слꙋ̀житъ, сїѧ̑ не глаго́летъ:

Дїа́конъ: Ѡ҆ свы́шнѣмъ ми́рѣ, и҆ спасе́нїи дꙋ́шъ на́шихъ, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ:

Ѡ҆ ми́рѣ всегѡ̀ мі́ра, благостоѧ́нїи свѧты́хъ бо́жїихъ церкве́й, и҆ соедине́нїи всѣ́хъ, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ свѧтѣ́мъ хра́мѣ се́мъ, и҆ съ вѣ́рою, благоговѣ́нїемъ и҆ стра́хомъ бо́жїимъ входѧ́щихъ въ ѻ҆́нь, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ и҆зба́витисѧ на́мъ

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник гласно: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. (подуже)

Кад свештеник служи сам наставља даље без следећег:

Ђакон: (За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од

Deacon: Help us, save us, have mercy on us, and keep us, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Wisdom.

Exclamation: For to thee belong all glory, honour and worship, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Deacon: Again and again in peace let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

When the priest serves alone, the following are not said

Deacon: (For the peace from above and for the salvation of our souls, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For the peace of the whole world, for the good estate of the holy churches of God, and for the union of all men, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For this holy temple, and for those who with faith, reverence, and fear of God enter therein, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For our deliverance

Ὁ Ἱερεύς ἀναγινώσκει μυστικῶς.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ Β'

Πάλιν καί πολλάκις σοί προσπίπτομεν καί σοῦ δεόμεθα, ἀγαθέ καί φιλάνθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπί τήν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος· καί δώῃς ἡμῖν ἀνένοχον καί ἀκατάκριτον τήν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καί τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπήν βίου καί πίστεως καί συνέσεως πνευματικῆς· δός αὐτοῖς πάντοτε, μετά φόβου καί ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καί ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, καί τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, гнѣ́ва и҆ нꙋ̀жды, гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Моли́тва вѣ́рныхъ, в҃:

Па́ки, и҆ мно́гажды тебѣ̀ припа́даемъ, и҆ тебѣ̀ мо́лимсѧ, благі́й и҆ человѣколю́бче, ꙗ҆́кѡ да призрѣ́въ на моле́нїе на́ше, ѡ҆чи́стиши на́шѧ дꙋ́шы и҆ тѣлеса̀ ѿ всѧ́кїѧ скве́рны пло́ти и҆ дꙋ́ха, и҆ да́си на́мъ непови́нное и҆ неѡсꙋжде́нное предстоѧ́нїе свѧта́гѡ твоегѡ̀ же́ртвенника. Да́рꙋй же бо́же, и҆, молѧ́щымсѧ съ на́ми, преспѣ́ѧнїе житїѧ̀ и҆ вѣ́ры и҆ ра́зꙋма дꙋхо́внагѡ: да́ждь и҆̂мъ всегда̀ со стра́хомъ и҆ любо́вїю слꙋжа́щымъ тебѣ̀, непови́ннѡ и҆ неѡсꙋжде́ннѡ причасти́тисѧ свѧты́хъ твои́хъ та̑инъ, и҆ небе́снагѡ твоегѡ̀ ца́рствїѧ сподо́битисѧ.

Дїа́конъ: Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ бо́же, твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Премꙋ́дрость.

Вхо́дитъ дїа́конъ сѣ́верными две́рми.

сваке невоље, гњева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.)

Народ: Господе, помилуј.

МОЛИТВА ВЕРНИХ ДРУГА, тихо:

Опет и много пута Теби припадамо, и Теби се молимо, Благи и Човекољубиви, да, погледавши на молитву нашу, очистиш душе наше и тела од сваке нечистоте телесне и духовне и даш нам да невино и неосуђено стојимо пред светим Жртвеником твојим. А даруј, Боже, и овима који се моле с нама, напредак у животу, и вери и разуму духовноме; дај њима који Ти свагда служе са страхом и љубављу да се невино и неосуђено причесте светим Тајнама твојим, и да се удостоје Небеског царства твога.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

и улази у олтар.

from all tribulation, wrath, danger and necessity, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

SECOND PRAYER OF THE FAITHFUL

Again and oftentimes we fall down before thee and beseech thee, O Good One who lovest mankind, that looking down upon our petition, thou wilt cleanse our souls and bodies from every defilement of flesh or spirit and grant us to stand blamelessly and without condemnation before thy holy altar. Grant also, O God, to those that pray with us growth in life and faith and spiritual understanding. Grant them always blamelessly to serve thee with fear and love, to partake without condemnation of thy holy Mysteries and to be accounted worthy of thy heavenly kingdom.

Deacon: Help us, save us, have mercy on us, and keep us, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: Wisdom. The deacon goes in through the north door.

Ἐκφώνως·

Ὅπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοί δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Αμὴν

ΕΥΧΗ ΑΔΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ

Οὐδείς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καί ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἤ προσεγγίζειν ἤ λειτουργεῖν σοι, βασιλεῦ τῆς δόξης. Τό γάρ διακονεῖν σοι μέγα καί φοβερόν, καί αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν. Ἀλλ᾽ ὅμως, διά τήν ἄφατον καί ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καί ἀναλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καί ἀρχιερεύς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καί τῆς λειτουργικῆς ταύτης καί ἀναιμάκτου θυσίας τήν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σύ γάρ μόνος, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καί τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπί θρόνου χερουβικοῦ ἐπο-

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ да под̾ держа́вою твое́ю всегда̀ храни́ми, тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, ѻ҆тцꙋ̀, и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Моли́тва, ю҆̀же твори́тъ свѧще́нникъ въ себѣ̀, херꙋві́мской пѣ́сни пѣва́емѣй:

Никто́же досто́инъ ѿ свѧза́вшихсѧ плотски́ми похотмѝ и҆ сластмѝ приходи́ти, и҆лѝ приближи́тисѧ, и҆лѝ слꙋжи́ти тебѣ̀ царю̀ сла́вы: є҆́же бо слꙋжи́ти тебѣ̀, вели́ко и҆ стра́шно и҆ самѣ́мъ небе́снымъ си́ламъ. Но ѻ҆ба́че неизрече́ннагѡ ра́ди и҆ безмѣ́рнагѡ твоегѡ̀ человѣколю́бїѧ, непрело́жнѡ и҆ неизмѣ́ннѡ бы́лъ є҆сѝ человѣ́къ, и҆ а҆рхїере́й на́мъ бы́лъ є҆сѝ, и҆ слꙋже́бныѧ сеѧ̀ и҆ безкро́вныѧ же́ртвы свѧ-щеннодѣ́йствїе преда́лъ є҆сѝ на́мъ, ꙗ҆́кѡ влады́ка всѣ́хъ: ты́ бо є҆ди́нъ гдⷭ҇и бо́же на́шъ, влады́чествꙋеши небе́сными и҆ земны́ми, и҆̀же на престо́лѣ херꙋві́мстѣ носи́мый, и҆̀же серафі́мѡвъ гдⷭ҇ь, и҆ ца́рь

Свештеник, возглас: Да свагда чувани влашћу твојом, Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И пева се Херувимска песма, а свештеник се тихо моли:

МОЛИТВА ХЕРУВИМСКЕ ПЕСМЕ

Нико од везаних телесним похотама и сластима није достојан да приђе, или да се приближи, или да служи литургију Теби, Царе славе; јер Теби служити велико је и страшно и самим Небеским Силама. Но ипак, ради неисказаног и неизмерног човекољубља свога, *непроменљиво и неизменљиво* постао си човек, и био си нам Архијереј, и као Владика свих, предао си нам свештенодејство ове литургијске и бескрвне жртве; јер Ти једини, Господе Боже наш, владаш небеским и земаљским тварима, Ти си ношен на престолу херувимском, Го-

Exclamation: That guarded always by thy might, we may ascribe glory unto thee, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

The priest then says this prayer secretly:

THE PRAYER OF THE CHERUBIM HYMN

No one who is bound with the desires and pleasures of the flesh is worthy to approach or to draw nigh or to serve thee, O King of glory, for to serve thee, is a great and fearful thing even to the heavenly Powers. Nevertheless, through thine unspeakable and boundless love toward mankind, *thou didst become man, yet* without change or alteration, and as Master of all didst take the name of our High Priest, and delivered unto us the ministry of this liturgic and bloodless sacrifice. For thou alone, O Lord our God rulest over those in heaven and on earth, who art borne on the throne of

χούμενος, ὁ τῶν Σεραφείμ Κύριος, καί βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ μόνος ἅγιος, καί ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σέ τοίνυν δυσωπῶ τόν μόνον ἀγαθόν καί εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τόν ἁμαρτωλόν καί ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καί καθάρισόν μου τήν ψυχήν καί τήν καρδίαν ἀπό συνειδήσεως πονηρᾶς· καί ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τήν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ καί ἱερουργῆσαι τό ἅγιον καί ἄχραντόν σου σῶμα καί τό τίμιον αἷμα. Σοί γάρ προσέρχομαι, κλίνας τόν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καί δέομαί σου· Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδέ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἀναξίου δούλου σου τά δῶρα ταῦτα. Σύ γάρ εἶ ὁ προσφέρων καί προσφερόμενος, καί προσδεχόμενος, καί διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν

ї҆исра́илевъ, и҆́же є҆ди́нъ свѧ́тъ и҆ во свѧты́хъ почива́ѧй. Тѧ̀ ѹ҆̂бо молю̀ є҆ди́наго блага́го и҆ благопослꙋшли́ваго: при́зри на мѧ̀ грѣ́шнаго и҆ непотре́бнаго раба̀ твоего̀, и҆ ѿчи́сти мою̀ дꙋ́шꙋ и҆ се́рдце ѿ со́вѣсти лꙋка́выѧ, и҆ ѹ҆̂довли́ мѧ си́лою свѧта́гѡ твоегѡ̀ дꙋ́ха, ѡ҆блече́нна благода́тїю свѧще́нства предста́ти свѧтѣ́й твое́й се́й трапе́зѣ, и҆ свѧщеннодѣ́йствовати свѧто́е и҆ пречи́стое твоѐ тѣ́ло, и҆ че́стнꙋю кро́вь: къ тебѣ́ бо прихождꙋ̀, прекло́нь мою̀ вы́ю, и҆ молю́тисѧ, да не ѿврати́ши лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ, ни́же ѿри́неши менѐ ѿ ѻ҆̂трѡкъ твои́хъ: но сподо́би принесе́ннымъ тебѣ̀ бы́ти, мно́ю грѣ́шнымъ и҆ недосто́йнымъ рабо́мъ твои́мъ, дарѡ́мъ си҆̂мъ: ты́ бо є҆сѝ принося́й, и҆ приноси́мый, и҆ прїе́млѧй, и҆ раздава́емый хрїстѐ бо́же на́шъ, и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, со безнача́лнымъ твои́мъ ѻ҆тце́мъ, и҆ пресвѧты́мъ и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ твои́мъ дꙋ́хомъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. И҆спо́лнившейсѧ же моли́твѣ, глаго́лютъ и҆ ті́и херꙋві́мскꙋю

спод Серафима и Цар Израиља, једини си Свет и у Светима почиваш. Зато молим Тебе, јединога благог и готовог да саслуша: погледај на мене грешнога и непотребног слугу Твог, и очисти моју душу и срце од зле савести, и оспособи ме силом твога Светога Духа, да обучен у благодат свештенства, предстанем овоме светом Престолу твом, и свештенодејствујем свето и пречисто Тело твоје и пречасну Крв, јер Теби прилазим *приклонивши главу своју*, и молим Ти се: Не окрени лице твоје од мене, нити ме одбаци од деце твоје, него ме удостој да Ти ја, грешни и недостојни слуга твој, принесем ове Дарове. Јер си Ти који приноси и који се приноси; који прима и који се раздаје, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Док свештеник чита молитву,

the Cherubim, who art Lord of the Seraphim and King of Israel, who alone art holy and restest in the Saints. Wherefore I implore thee, who alone art good and ready to listen: Look down upon me, a sinner and thine unprofitable servant, and cleanse my soul and my heart from an evil conscience, and, by the power of thy Holy Spirit, enable me, who am endued with the grace of the priesthood, to stand before this thy holy table and to perform the *sacred mystery of thy holy* and immaculate Body and precious Blood. For I draw near unto thee, and bowing my neck I pray thee. Turn not away thy face from me, neither cast me out from among thy servants, but vouchsafe that these gifts may be offered unto thee by me, thy sinful and unworthy servant; for thou thyself art He that offereth and is offered, that accepteth and is distributed, O Christ our God, and unto thee do we ascribe glory, together with

καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾿Αμήν.

Μετά δέ τήν Εὐχήν, ὁ ᾿Ιερεύς λέγει χαμηλοφώνως:

Οἱ τά Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καί τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τόν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν νύν βιοτικήν ἀποθώμεθα μέριμναν.

῾Ο Διάκονος συμπληροῖ·

῾Ως τόν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. ᾿Αλληλούϊα, ᾿Αλληλούϊα, ᾿Αλληλούϊα.

Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται δίς ὑπό τοῦ ᾿Ιερέως, τοῦ Διακόνου ἐπιλέγοντος ἐν ἑκατέρῳ· ῾Ως τόν βασιλέα . . . ῎Επειτα λαμβάνει ὁ ᾿Ιερεύς τό θυμιατόν μετά θυμιάματος καί εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾿Αμήν. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν . . .

Εἶτα θυμιᾷ κύκλῳ τήν ῾Αγίαν Τράπεζαν, τήν ἱεράν Πρόθεσιν, τό ἱερατεῖον, ὕστερον δέ, μικρόν προελθών τῶν βημοθύρων, τόν ἀρχιερατικόν Θρόνον, τάς δεσποτικάς εἰκόνας καί τόν λαόν. ᾿Εν τῷ θυμιᾶν λέγει καθ' ἑαυτόν·

Τότε ὁ Διάκονος λέγει πρός τόν ᾿Ιερέα·

῎Επαρον, Δέσποτα.

῾Ο ᾿Ιερεύς, ἄρας τόν ᾿Αέρα ἐπιτίθησι

пѣ́снь, три́жды: по ко́емждо же скончані́и, покланѧ́ютсѧ по є҆ди́нощи. И҆́же херꙋві́мы та́йнѡ ѡ҆бразꙋ̀юще, и҆ животворѧ́щей Тро́ицѣ трисвѧтꙋ̀ю пѣ́снь припѣва́юще, всѧ́кое ны́нѣ жите́йское ѿложи́мъ попече́нїе.

Дїа́конъ глаго́летъ:

Ꙗ҆́кѡ да царѧ̀ всѣ́хъ подъи́мемъ, а҆́гг҃лскими неви́димѡ дорѷноси́ма чи́нми. А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа.

Па́ки ѿверза́ютсѧ свѧты́ѧ две́ри. Та́же прїе́мъ дїа́конъ кади́лницꙋ, и҆ ѳѷмїа́ммъ вложи́въ, прихо́дитъ ко свѧще́нникꙋ, и҆ прїе́мъ благослове́нїе ѿ негѡ̀, кади́тъ свѧтꙋ́ю трапе́зꙋ ѡ҆́крестъ, и҆ ѻ҆лта́рь ве́сь и҆ свѧще́нника: глаго́летъ же и҆ н҃-й ѱало́мъ, и҆ тропари̑ ᲂу҆мили́тєлныѧ, є҆ли̑ка и҆зво́литъ, вкꙋ́пѣ со свѧще́нникомъ, и҆ ѿходи́та въ предложе́нїе, предходѧ́щꙋ дїа́конꙋ, и҆ кади́тъ свѧта̑ѧ, въ себѣ̑ молѧ́сѧ:

Бо́же, ѡ҆чи́сти мѧ̀ грѣ́шнаго.

три́жды.

Глаго́лет ко свѧще́нникꙋ:

Возмѝ, влады́ко.

И҆ свѧще́нникъ, взе́мъ возду́хъ, возлага́етъ на лѣ́вое ра́мо є҆гѡ̀,

ђакон, узевши кадионицу и примивши уобичајени благослов од свештеника, кади свету Трпезу унаоколо, олтар и свештеника, а затим, изишавши пред свете Двери, кади свете иконе и народ, говорећи у себи Педесети псалам.

По молитви и кађењу свештеник и ђакон пред светим Престолом говоре Херувимску песму три пута, клањајући се:

Свештеник: Ми који Херувиме тајанствено изображавамо, и Животворној Тројици Трисвету песму певамо, сваку сада животну бригу оставимо.

Ђакон наставља: Као они који ће примити Цара свих, Анђелским Силама невидљиво праћенога.

Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Потом свештеник и ђакон одлазе Предложењу; ђакон иде напред; свештеник кади свете Дарове, молећи се у себи: Боже, милостив буди мени грешноме (трипут).

Ђакон говори свештенику: Узми, владико.

Свештеник узима воздух и полаже га на плећа ђакону, и

thine unoriginate Father and thine all-holy, and good, and life-creating Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

When the prayer and the censing are completed, the priest and the deacon, standing before the holy table, say the Cherubim Hymn thrice. At the end of each they make a reverence.

Priest: Let us who mystically represent the Cherubim and sing the thrice-holy hymn to the life-creating Trinity, lay aside all worldly cares,

Deacon: That we may receive the King of all, invisibly escorted by the angelic hosts.

Alleluia. Alleluia. Alleluia.

Then they go forth to the Prothesis Table, the deacon going first, and the priest censes the holy Things, praying thus: O God, be merciful unto me a sinner.

The deacon says to the priest: Lift up, Master.

And the priest, lifting the aer, lays it on the deacon–s left shoulder,

τοῖς ὤμοις τοῦ Διακόνου, λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τάς χεῖρας ὑμῶν εἰς τά ἅγια καί εὐλογεῖτε τόν Κύριον.

Πάντων ὑμῶν, καί πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, μνησθείη Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν

Καί ἅπαντες οἱ ἐκκλησιαζόμενοι, κλίνοντες μετ' εὐλαβείας τάς κεφαλάς καί προσκυνοῦντες, λέγουσι καθ' ἑαυτούς·

Ὁ Χορός· Ἀμήν

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καί πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἤ τῇ χώρᾳ, ἤ τῇ κώμῃ, ἤ τῇ νήσῳ) ταύτῃ. Τῶν ἐνοριτῶν, Ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καί ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καί πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τήν θείαν μυσταγωγίαν ταύτην.

глаго́лѧ:

Возми́те рꙋ́ки ва́шѧ во свѧта̑ѧ, и҆ благослови́те гдⷭ҇а.

Та́же свѧты́й ді́скосъ пріе́мъ, возлага́етъ на главꙋ̀ дїа́кона, со всѧ́кимъ внима́нїемъ и҆ благоговѣ́нїемъ, и҆мѣ́ѧй же вкꙋ́пѣ дїа́конъ и҆ кади́лницꙋ на є҆ди́номъ ѿ пе́рстѡвъ. Са́мъ же свѧты́й поти́ръ въ рꙋцѣ̀ пріе́мъ, и҆схо́дитъ же сѣ́верною страно́ю, предходѧ́щимъ и҆̑мъ лампа́дѡмъ, и҆ ѡ҆бхо́дѧтъ хра́мъ, молѧ́щесѧ.

Дїа́конъ глаго́летъ:

Благочести́вый и҆ хрїстолюби́вый ро́дъ, хрїстїа́нскїй, да помѧне́тъ гдⷭ҇ь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ; кти́торы и҆ прило́жники свѧта́гѡ хра́ма сегѡ̀ (а҆́ще въ монастырѣ́, свѧты́ѧ ѻ҆би́тели сеѧ̀), да помѧне́тъ гдⷭ҇ь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Та́же, Свѧще́нникъ:

Благовѣ́рный и҆ христолюби́вый правосла́вный ро́дъ на́шъ, да помѧне́тъ гдⷭ҇ь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ; Свѧтѣ́йшаго Пат-

говорећи:

Подигните руке своје ка Светињи и благословите Господа.

Затим, узевши свети дискос ставља га ђакону на главу са сваком пажњом и побожношћу, док ђакон држи кадионицу једним прстом; сам пак свештеник узима у руке свети путир. Тако творе велики Вход: излазе на северна врата, док пред њима иду свећеносци, и пролазе кроз храм молећи се обојица за све, и говорећи:

Ђакон: Благочестиви и христољубиви род хришћански, ктиторе и приложнике светога храма овога (ако је манастир: свете обитељи ове) да помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.

Затим свештеник: Свјатјејшег патријарха (или високопреосвештенога митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), свештенички и монашки ред и сав клир црквени да помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.

saying:

Lift up your hands unto the holies and bless the Lord.

Then, taking the holy diskos, he sets it on the deacon's head with all heed and reverence, the deacon meanwhile holding the censer with one finger of his right hand. The priest himself takes the chalice in his hands, and they both go forth on the north side, praying, and preceded by candle-bearers with candles. The deacon says:

Deacon: All pious and Christ-loving Christian people, the founders and benefactors of this holy temple (if it be a monastery: of this holy monastery) may the Lord God remember in His kingdom, always, now and ever, and unto ages of ages.

Then the priest: Our Most Holy Patriarch N.., for our Most Reverend Metropolitan N, and/or our Right Reverend Bishop N. the priestly and monastic orders and all the clergy of the church, may the Lord God remember His kingdom always, now and ever, and unto ages of ages.

Τῶν μακαρίων καί ἀοιδίμων κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν καί ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων καί πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθείη Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μνημόσυνον ζώντων προσώπων οὐ γίνεται, ἐκτός ἄν τελῆται ἰδιαιτέρα Λειτουργία, ἐν καθημερινῇ ἡμέρᾳ.

Τελουμένου ὅμως μνημοσύνου, μετά τάς λέξεις, "πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν", προστίθεται τό ὄνομα τοῦ ὑπέρ τό μνημόσυνον τελεῖται.

Καί ὁ Διάκονος πρός τόν Ἱερέα·

Τῆς ἱερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁμοίως καί ὁ Ἱερεύς πρός τόν Διάκονον·

Τῆς διακονίας σου μνησθείη Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

рїа́рха (и҆лѝ Преѡсвѧще́ннѣйшаго А҆рхїепі́скопа и҆ Митрополі́та, и҆лѝ Е҆пі́скопа на́шего, и҆ма́рекъ є҆гѡ́же ѻ҆́бласть), да помѧне́тъ г҃дь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Всѣ́хъ ва́съ правосла́вныхъ хрїстїа́нъ, да помѧне́тъ г҃дь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Си́це да глаго́летъ, а҆́ще є҆ди́нъ є҆́сть свѧще́нникъ слꙋжа́й, и҆ кромѣ̂ дїа́кона.

Свѧще́нническїй и҆ мона́шескїй чи́нъ, да помѧне́тъ г҃дь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Па́ки пе́рвый: Всѣ́хъ ва́съ правосла́вныхъ хрїстїа́нъ, да помѧне́тъ г҃дь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. Вше́дъ же дїа́конъ внꙋ́трь свѧты́хъ двере́й, стои́тъ ѡ҆деснꙋ́ю, и҆ хотѧ́щꙋ свѧще́нникꙋ вни́ти, глаго́летъ къ немꙋ̀ дїа́конъ: Да помѧне́тъ г҃дь бг҃ъ

(Ако је манастир: Настојатеља ове свете обитељи, преподобног игумана (име) и све у Христу братство његово да помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.)

Благоверни и христољубиви, православни род наш да помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.

Све вас православне хришћане да помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.

Трећи свештеник: Свештенички и монашки ред и сав клир црквени да помене Господ Бог...

Најзад началствујући: Све вас православне хришћане...

И пева се други део Херувимске песме: Као они који који ће примити Цара свих, Анђелским Силама невидљиво праћенога.

Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Ђакон, ушавши на свете Двери, стаје са десне стране, и кад свештеник улази, ђакон му говори:

Свештенство твоје да по-

Our devout and Christ-loving Orthodox people, may the Lord God remember in His kingdom always, now ever, and unto ages of ages.

All you Orthodox Christians, may the Lord God remember in His kingdom, always, now and ever, and unto ages of ages.

The deacon, having entered through the holy doors, stands to the right, and as the priest enters, says to him:

Thy priesthood the Lord God remember in His kingdom always, now and ever, and unto ages of ages.

And the priest to him:

Thy diaconate the Lord God remember in His kingdom, always, now and ever, and unto ages of ages.

The priest then sets the holy chalice down on the holy table, and taking the holy diskos from the deacon's head, sets it down on the holy table also, saying:

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπό τοῦ ξύλου καθελών τό ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καί ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἅδου δέ μετά ψυχῆς
ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δέ
μετά Ληστοῦ, καί
ἐν Θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ,
μετά Πατρός καί
Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως, καί παστάδας πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγή τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπό τοῦ ξύλου καθελών τό ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καί ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Ὁ Διάκονος

Ἀγάθυνον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς λαμβάνων καί αὖθις τό θυμιατήριον, θυμιᾷ τά Ἅγια, λέγων τό τέλος τοῦ Ν' ψαλμοῦ.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους (ἐκ γ')
καί ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἀποδούς δέ τό θυμιατήριον καί κλίνας τήν κεφαλήν, ἔμπροσθεν

свѧще́нство твоѐ во ца́рствїи свое́мъ. И҆ свѧще́нникъ къ немꙋ̀: Да помѧне́тъ гдⷭ҇ь бг҃ъ свѧщеннодїа́констві твоѐ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

И҆ свѧще́нникъ ᲂу҆́бѡ поставлѧ́етъ свѧты́й поти́ръ на свѧтꙋ́ю трапе́зꙋ: свѧты́й же ді́скосъ взе́мъ со главы̀ дїа́кона, поставлѧ́етъ и҆ то́й на свѧтꙋ́ю трапе́зꙋ, глаго́лѧ: Благообра́зный і҆ѡ́сифъ, со дре́ва сне́мъ пречи́стое тѣ́ло твоѐ, плащани́цею чи́стою ѡ҆бви́въ, и҆ благоᲂуха́ньми во гро́бѣ но́вѣ закры́въ положи. Во гро́бѣ пло́тски, во а҆́дѣ же съ дꙋше́ю ꙗ҆́ко бг҃ъ, въ раи́ же съ разбо́йникомъ, и҆ на престо́лѣ бы́лъ є҆сѝ, хрїстѐ, со ѻ҆тце́мъ и҆ дꙋ́хомъ, всѧ̑ и҆сполнѧ́ѧй неѡпи́санный. Ꙗ҆́кѡ живоно́сецъ, ꙗ҆́кѡ раѧ̀ краснѣ́йшїй воі҆стиннꙋ и҆ всѧ́кагѡ черто́га ца́рскагѡ ꙗ҆ви́сѧ свѣтлѣ́йшїй, хрїсте, гро́бъ тво́й, и҆сто́чникъ на́шегѡ воскресе́нїѧ.

Та́же покро́вцы ᲂу҆́бѡ взе́мъ ѿ свѧще́ннагѡ ді́скоса, и҆ свѧта́го поти́рѧ, полага́етъ на є҆ди́ной странѣ̑ свѧты́ѧ трапе́зы: возду́хъ

мене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.

А свештеник њему:

Ђаконство твоје да помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у векове векова.

И свештеник ставља свети путир на свети Престо, и узевши свети дискос од ђакона, ставља га на свети Престо, говорећи:

Благообразни Јосиф, скинувши са дрвета пречисто Тело твоје, обави га чистом плаштаницом, и мирисима помазавши положи га у нови гроб.

У гробу телесно, у аду душом као Бог, у рају са разбојником, и на престолу био си, Христе, са Оцем и Духом, све испуњавајући, Неограничени.

Гроб твој, Христе, извор васкрсења нашега, показа се као живоносан, као лепши од раја, ваистину светлији од сваке царске одаје.

Онда узевши покриваче са светог дискоса и путира меће их на једну страну светог Престола, и узевши воздух са ђаконових

The noble Joseph, when he had taken down thine immaculate Body from the tree, wrapped it in pure linen and spices, and sorrowing, placed it in a new tomb.

In the grave with the body, but in hades with the soul as God, in paradise with the thief, and on the throne with the Father and the Spirit wast thou, O Christ, filling all things, thyself uncircumscribed.

As life-bearing, as more splendid than paradise, and more radiant than any royal chamber, O Christ is shown forth thy tomb, the fountain of our resurrection.

Then taking the veils from the holy diskos and from the holy chalice, he lays them on one side of the holy table; then taking the aer from the deacon–s shoulder, and having censed it, he covers the holy Things with it, saying:

The noble Joseph, when he had taken down thine

τῆς ἁγίας Τραπέζης, λέγει πρός τόν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφέ καί συλλειτουργέ.

῾Ο δέ Διάκονος πρός αὐτόν·

Τῆς ἱερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ Διάκονος, ὑποκλίνας καί αὐτός τήν κεφαλήν, κρατῶν ἅμα καί τό ῾Οράριον τοῖς τρισί δακτύλοις τῆς δεξιᾶς, καί πρός τόν ῾Ιερέα βλέπων, λέγει·

Εὖξαι ὑπέρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Καί ὁ ῾Ιερεύς, πρός τόν Διάκονον, ἀπαντᾶ·

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί σέ, καί δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

῾Ο Διάκονος

Αὐτό τό πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν (καί φωτίσει τήν σήν αἰδεσιμότητα (ἤ ὁσιότητα)).

Καί πάλιν ὁ Διάκονος·

Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Καί ὁ ῾Ιερεύς.

Τῆς διακονίας σου μνησθείη Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας

же ѿ дїа́конѧ ра́ма взе́мъ, и҆ покадивъ покрыва́етъ и҆́мъ свѧта̑ѧ, глаго́лѧ: Благообра́зный і҆ѡ́сифъ, со дре́ва сне́мъ пречи́стое тѣ́ло твоѐ, плащани́цею чи́стою ѡ҆бви́въ, и҆ благоꙋха́нми во гро́бѣ но́вѣ закры́въ положѝ. И҆ прїе́мъ кади́лницꙋ ѿ дїа́коновы рꙋкѝ, кади́тъ свѧта̑ѧ три́жды, глаго́лѧ:

Ѹ҆блажѝ, г҃и, благоволе́нїемъ твои́мъ сїѡ́на, и҆ да сози́ждꙋтсѧ стѣ́ны, і҆ерꙋсали́мскїѧ: тогда̀ благоволи́ши же́ртвꙋ пра́вды, возноше́нїѧ и҆ всесожега́ємаѧ, тогда̀ возложа́тъ на ѻ҆лта́рь тво́й телцы̀.

И҆ ѿда́въ кади́лницꙋ, и҆ ѡ҆пꙋсти́въ фелѡ́нь, приклони́въ же главꙋ̀, глаго́летъ дїа́конꙋ: Помѧни́ мѧ, бра́те и҆ сослꙋжи́телю.

Та́же и҆ дїа́конъ глаго́летъ ко свѧще́нникꙋ:

Дꙋ̀хъ свѧты́й на́йдетъ на тѧ̀, и҆ си́ла вы́шнѧгѡ ѡ҆сѣни́тъ тѧ̀.

И҆ дїа́конъ: То́йже дꙋ́хъ содѣ́йствꙋетъ на́мъ всѧ̑ дни̑ живота̀ на́шегѡ.

И҆ па́ки то́йжде: Помѧнѝ мѧ, влады́ко свѧты́й.

И҆ Свѧще́нникъ: Да помѧне́тъ тѧ̀ г҃ь б҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆

плећа, и окадивши, покрива свете Дарове њиме, говорећи: Благообразни Јосиф...

Затим, узевши кадионицу од ђакона, кади свете Дарове три пута, говорећи:

Благообразни Јосиф...

Затим, узевшин кадионицу од ђакона, кади свете Дарове три пута, говорећи:

По доброти својој, Господе, чини добро Сиону, и нека се сазидају зидови Јерусалимски; тада ће Ти бити благоугодна жртва правде, принос и жртве паљенице; тада ће приносити на жртвеник твој теоце.

И вративши кадионицу и приклонивши главу, говори ђакону:

Помени ме, брате и саслужитељу.

А ђакон говори свештенику:

Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Свевишњега осениће те.

И опет ђакон: Помени ме, владико свети.

Свештеник: Да те помене Господ Бог у Царству своме свагда, сада и увек и у

immaculate Body from the tree, wrapped it in pure linen and spices, and sorrowing, placed it in a new tomb.

And taking the censer from the deacon's hands, he censes the holy Things thrice, saying:

Do good, O Lord, in thy pleasure unto Sion, and let the walls of Jerusalem be built. Then thou shalt be pleased with a sacrifice of righteousness, oblations, and whole-burnt offerings; then shall they lay bullocks upon thine altar.

And giving up the censer, and bowing his head, he says to the deacon: Remember me, brother and concelebrant.

And the deacon, to him: The Holy Spirit shall come upon thee, and the power of the Most High shall overshadow thee.

And again the deacon:

Remember me, O Holy Master.

Priest: The Lord God remember thee in His kingdom, always, now and ever,

τῶν αἰώνων.

Καί ὁ Διάκονος ἐπειπών τό· Ἀμήν, καί τήν δεξιάν τοῦ Ἱερέως ἀσπασάμενος, ἐξέρχεται διά τῆς βορείας πύλης καί ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καί λέγει τήν Ἐκτενῆ·

Ὁ Χορός, μεθ’ ἑκάστην Αἴτησιν·

Κύριε ἐλέησον.

Πληρώσωμεν τήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Μετά τήν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ ἀπόθεσιν τῶν τιμίων Δώρων ὁ Ἱερεύς λέγει μυστικῶς τήν Εὐχήν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ

Κύριε ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρά τῶν ἐπικα-

при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

И҆ ре́къ: А҆ми́нь.

И целовавъ десницꙋ свѧщенника исходитъ северними дверми глаглетъ

Дїа́конъ: И҆спо́лнимъ моли́твꙋ на́шꙋ гд҃ви.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ предложе́нныхъ честны́хъ дарѣ́хъ, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ свѧтѣ́мъ хра́мѣ се́мъ, и҆ съ вѣ́рою, благоговѣ́нїемъ, и҆ стра́хомъ бо́жїимъ входѧ́щихъ въ ѻ҆́нь, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ и҆зба́витисѧ на́мъ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, гнѣ́ва и҆ нꙋ́жды, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Моли́тва проскомідїи, по поставле́нїи боже́ственныхъ дарѡ́въ на свѧтѣ́й трапе́зѣ.

Гд҃и бж҃е вседержи́телю, є҆ди́не свѧ́те, прїе́млѧй же́ртвꙋ хвале́нїѧ ѿ призыва́ющихъ тѧ̀ всѣ́мъ

векове векова.

И ђакон, рекавши: Амин, и целививши руку свештенику, излази на северна врата, и ставши на обично место, говори:

Допунимо молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За предложене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гнева и опасности, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. (подуже)

МОЛИТВА ПРИНОШЕЊА

коју свештеник говори тихо после стављања божанствених Дарова на свети Престо:

Господе Боже Сведржитељу, једини Свети, који примаш жртву хвале од оних који Те свим ср-

and unto ages of ages.

Deacon: Amen. And having kissed the priest's right hand, he goes out the north door, and standing in the customary place, says:

Let us complete our prayer unto the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For the precious Gifts now set forth, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For this holy temple, and for those who with faith, reverence, and fear of God enter therein, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For our deliverance from all tribulation, wrath, danger, and necessity, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

PRAYER OF THE PROTHESIS

after placing the divine Gifts on the holy table:

O Lord God Almighty, who alone art holy, who dost accept the sacrifice of praise from those that call

λουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καί ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τήν δέησιν, καί προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καί ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καί θυσίας πνευματικάς ὑπέρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καί καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνωπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τήν θυσίαν ἡμῶν, καί ἐπισκηνῶσαι τό Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τό ἀγαθόν ἐφ' ἡμᾶς, καί ἐπί τά προκείμενα δῶρα ταῦτα, καί ἐπί πάντα τόν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Τήν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν καί ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός, μεθ' ἑκάστην Αἴτησιν·
Παράσχου Κύριε.

Ὁ Διάκονος

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καί ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

се́рдцемъ, прїимѝ и҆ на́съ грѣ́шныхъ моле́нїѧ, и҆ принеси ко свѧто́мꙋ твоемꙋ̀ же́ртвенникꙋ, и҆ ѹ҆дов̀ли на́съ, приноси́ти тебѣ̀ да́ры же и҆ же́ртвы дꙋхѡ́вныѧ ѿ на́шихъ грѣсѣ́хъ и҆ ѿ людски́хъ невѣ́дѣнїихъ, и҆ сподо́би на́съ ѡ҆брѣ́сти благода́ть пред̾ тобо́ю, є҆̀же бы́ти тебѣ́ благопрїѧ́тнѣй же́ртвѣ на́шей, и҆ всели́тисѧ дꙋ́хꙋ благода́ти твоеѧ̀ благо́мꙋ въ на́съ, и҆ на предлежа́щихъ да́рѣхъ си́хъ, и҆ на всѣ́хъ лю́дехъ твои́хъ.

Дїа́конъ: Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ бж҃е твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Дне всегѡ̀ соверше́нна, свѧ́та, ми́рна и҆ безгрѣ́шна, ѹ҆ гд҇а про́симъ.

Ли́къ: Пода́й, гд҇и.

Дїа́конъ: А҆́гг҃ла ми́рна, вѣ́рна наста́вника, храни́телѧ дꙋ́шъ и҆ тѣле́съ на́шихъ, ѹ҆ гд҇а про́симъ.

Ли́къ: Пода́й, гд҇и.

Дїа́конъ: Проще́нїѧ и҆ ѿставле́нїѧ грѣхѡ́въ и҆ прегрѣше́нїй на́шихъ, ѹ҆ гд҇а про́симъ.

Ли́къ: Пода́й, гд҇и.

Дїа́конъ: До́брыхъ и҆ поле́зныхъ дꙋша́мъ на́шымъ, и҆

цем призивају, прими молитву и нас грешних, и принеси је светоме Жртвенику твом, и оспособи нас да Ти за грехе своје и за незнања народна приносимо Дарове и духовне жртве. И удостој нас да нађемо благодат пред Тобом, да Ти жртва наша буде благоугодна, и да Благи Дух благодати твоје сиђе на нас, и на ове предложене Дарове, и на сав народ твој.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир све-

upon thee with their whole heart, receive also the prayer of us sinners, and lead us to thy holy Altar, and enable us to offer unto thee gifts and spiritual sacrifices for our sins and for the ignorance of the people, and make us worthy to find grace in thy sight, that our sacrifice may be acceptable unto thee, and that the good Spirit of thy grace may rest upon us and upon these gifts here spread forth, and upon all thy people.

Deacon: Help us, save us, have mercy on us, and keep us, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: That the whole day may be perfect, holy, peaceful, and sinless, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: An angel of peace, a faithful guide, a guardian of our souls and bodies, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: Pardon and forgiveness of our sins and transgressions, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: All things good and profitable for our souls and peace for

Τά καλά καί συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καί εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανά τά τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καί καλήν ἀπολογίαν τήν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους, καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

῾Ο Χορός· Σοί Κύριε.

᾿Εκφώνως·

Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾿ οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

῾Ο Χορός· ᾿Αμήν

῾Ο ῾Ιερεύς Εἰρήνη πᾶσι.

῾Ο Χορός· Καί τῷ πνεύματί σου.

῾Ο Διάκονος· ᾿Αγαπήσωμεν

ми́ра мі́рови, ѹ҆ гд҃а про́симъ.

Ли́къ: Пода́й, гд҃и.

Дїа́конъ: Про́чее вре́мѧ живота̀ на́шегѡ въ ми́рѣ и҆ покаѧ́нїи сконча́ти, ѹ҆ гд҃а про́симъ.

Ли́къ: Пода́й, гд҃и.

Дїа́конъ: Хрїстїа́нскїѧ кончи́ны живота̀ на́шегѡ, безболѣ́знены, непосты́дны, ми́рны, и҆ до́брагѡ ѿвѣ́та на стра́шнѣмъ сꙋди́щи хрїсто́вѣ про́симъ.

Ли́къ: Пода́й, гд҃и.

Дїа́конъ: Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю, преблагослове́ннꙋю, сла́внꙋю влады́чицꙋ на́шꙋ богоро́дицꙋ, и҆ приснодѣ́вꙋ марі́ю, со всѣ́ми свѧты́ми помѧнꙋ́вше, са́ми себѐ, и҆ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ хрїстꙋ̀ бг҃ꙋ предади́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, гд҃и.

Возглаще́нїе:

Щедро́тами є҆диноро́днагѡ сы́на твоегѡ̀, съ ни́мже благослове́нъ є҆сѝ, со пресвѧты́мъ и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ твои́мъ дꙋ́хомъ, нынѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Їере́й: Ми́ръ всѣ́мъ.

Ли́къ: И҆ дꙋ́хови твоемꙋ̀.

Дїа́конъ: Возлю́бимъ дрꙋ́гъ

ту, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник гласно:

Милосрђем Јединороднога Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Љубимо једни друге

the world, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: That we may complete the remaining time of our life in peace and repentance, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: A Christian ending to our life, painless, blameless, peaceful, and a good defence before the fearful judgment seat of Christ, let us ask.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: Calling to remembrance our all-holy, immaculate, most blessed, and glorious Lady, Theotokos and Ever-virgin Mary with all the saints, let us commend ourselves and each other and all our life unto Christ our God.

People: To thee, O Lord.

The priest exclaims:

Through the compassions of thine only-begotten Son, with whom thou art blessed, together with thine all-holy, and good, and life-creating Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Priest: Peace be to all.

People: And to thy spirit.

Deacon: Let us love one another

ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορός· Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερεύς, ἔνδον ἱστάμενος, προσκυνεῖ τρίς, εὐχόμενος καί λέγων καθ' ἑαυτόν·

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καί καταφυγή μου, καί ῥύστης μου.

Καί ἀσπάζεται τά Ἅγια, ὡς εἰσιν ἐπικεκαλυμμένα· πρῶτον μέν τό ἅγιον Δισκάριον, εἶτα τό ἅγιον Ποτήριον, τόν ἐπί τοῦ Ἀέρος Σταυρόν καί τήν ἁγίαν Τράπεζαν, ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμός τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης τῶν ἱερέων.

Ἐπιλέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων.

Ὁ Χριστός ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Καί ἐκεῖνοι ἀπαντῶσι·

Καί ἦν, καί ἔστι καί ἔσται.

Ὁμοίως καί ὁ Διάκονος συμπροσκυνεῖ, ἐν ᾧ ἵσταται τόπῳ, ἀσπάζεται δέ καί τό Ὀράριον αὐτοῦ, ἔνθα ἐστίν ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ.

Εἰ δέ πολλοί εἰσιν οἱ Διάκονοι, ἀσπάζονται ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου τό Ὀράριον (καί ἐπί τοῦ ὤμου) λέγοντες καί οὗτοι ὁμοίως.

Καί μετά τό δοθῆναι τήν ἀγάπην, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· Τάς θύρας, τάς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Προεστώς ἐκτός τοῦ ἱεροῦ

дрꙋ́га, да є҆диномы́слїемъ, и҆сповѣ́мы.

Ли́къ: Ѡ҆тца̀, и҆ сы́на, и҆ свѧта́го дꙋ́ха, тро́ицꙋ є҆диносꙋ́щнꙋю, и҆ нераздѣ́лнꙋю.

И҆ свѧще́нникъ покланѧ́етсѧ три́жды, глаго́лѧ та́йнѡ:

Возлюблю́ тѧ гд҃и, крѣ́посте моѧ̀, гд҃ь ѹ҆твержде́нїе моѐ, и҆ прибѣ́жище мое. три́жды.

И҆ цѣлꙋ́етъ свѧта̑ѧ си́це, ꙗ҆́коже сꙋ̀ть покрове́ны, пе́рвѣе верхꙋ̀ свѧта́гѡ дїскоса: та́же верхꙋ̀ свѧта́гѡ потирѧ̀, и҆ кра́й свѧты́ѧ трапе́зы пред̀ собо́ю. А҆́ще ли бꙋ́дꙋтъ свѧще́нникѡвъ два̀, и҆лѝ мно́жае, то̀ и҆ ѻ҆нѝ цѣлꙋ́ютъ свѧта̑ѧ вс̀и, и҆ дрꙋгъдрꙋ́га въ ра́мена.

Настоѧ́тель же глаго́летъ:

Хрїсто́съ посредѣ̀ на́съ.

И҆ ѿвѣща́етъ цѣлова́вый:

И҆ є҆́сть, и҆ бꙋ́детъ.

Та́кожде и҆ дїа́кони, а҆́ще бꙋ́дꙋтъ два̀, и҆лѝ трѝ, цѣлꙋ́ютъ кі́йждо ѻ҆ра́рь сво́й, и҆дѣ́же креста̀ ѻ҆́бразъ, и҆ дрꙋгъдрꙋ́га въ ра́мена, то́жде глаго́люще, є҆́же и҆ свѧще́нницы. Подо́бнѣ же и҆ дїа́конъ спокланѧ́етсѧ, на не́мже стои́тъ мѣ́стѣ, и҆ цѣлꙋ́етъ ѻ҆ра́рь сво́й, и҆дѣ́же є҆́стъ креста̀ ѻ҆́бразъ, и҆ та́кѡ возглаша́етъ: Двє́ри, двє́ри, премꙋ̀дростїю во́нмемъ.

Свѧще́нникъ же воздвиза́етъ воз-

да бисмо једнодушно исповедали:

Народ: Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу једносуштну и нераздељиву.

А свештеник се клања три пута, говорећи тихо:

Љубићу Те, Господе, крепости моја. Господ је тврђава моја, и прибежиште моје (трипут).

Затим целива свете Дарове онако како су покривени, и то најпре врх светог дискоса говорећи: Свети Боже; затим врх светог путира, говорећи: Свети Крепки; и најзад крај свете Трпезе, говорећи: Свети Бесмртни, помилуј нас.

Ако служе два или више свештеника, онда и они целивају свете Дарове, и један другога у рамена. Старији говори:

Христос међу нама, а млађи одговара: И јесте, и биће.

Такође и ђакони, ако буду два или три, сваки целива свој орар онде где је знак крста, и један другога, говорећи исто што и свештеници.

Ако је само један ђакон, и он се на исти начин клања на месту на коме стоји, и целива орар онде где је знак крста, и онда произноси:

that with one accord we may confess:

People: Father, Son, and Holy Spirit, the Trinity, one in essence and undivided.

And the priest makes three reverences, saying secretly:

I will love thee, O Lord, my Strength; the Lord is my Foundation, my refuge, and my Deliverer. thrice

And he kisses the holy Things, which remain covered, thus: first the top of the holy diskos, then the top of the holy cup, and the edge of the holy table in front of him. If there are two or more priests, they all kiss the holy Things and each other on the shoulder. The celebrant says: Christ is in our midst. And the one he kisses answers: He is and shall be.

And then the deacons, if there are two or three, kiss their oraria where the cross is depicted, and each other, saying just what the priests have said. The deacon, if there is but one, similarly, makes reverences, standing in his place, kisses his orarion where the cross is depicted, and then exclaims:

The doors, the doors! In wisdom let us attend.

The priest lifts the aer and holds it

Βήματος, ἤ ὁ ᾿Αναγνώστης, τρανῶς καί εὐκρινῶς, καί ἕκαστος τῶν ἐκκλησιαζομένων ἰδίᾳ καθ' ἑαυτόν, ἀπαγγέλλει τό ἱερόν Σύμβολον τῆς Πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητήν οὐρανοῦ καί γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καί ἀοράτων.

Καί εἰς ἕνα Κύριον ᾿Ιησοῦν Χριστόν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τόν ἐκ τοῦ Πατρός γεννηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' Οὗ τά πάντα ἐγένετο.

Τόν δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τών οὐρανῶν καί σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ῾Αγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου, καί ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπέρ ἡμῶν ἐπί Ποντίου Πιλάτου, καί παθόντα, καί ταφέντα.

Καί ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατά τάς Γραφάς.

Καί ἀνελθόντα εἰς τούς οὐρανούς, καί καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καί πάλιν ἐρχόμενον μετά δόξης κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς· Οὗ τῆς βασιλείας

дꙋ́хъ, и҆ держи́тъ наⷣ свѧты́ми да́рми. А҆́ще же и҆́нїи бꙋ́дꙋтъ, свѧще́нницы слꙋжа́щїи, та́кожде воздвиза́ютъ свѧты́й возꙋ́хъ, и҆ держа́етъ наⷣ свѧты́ми да́рми, потрѧса́юще, и҆ глаго́люще къ себѣ̑, ꙗ҆́коже и҆ лю́дїе, и҆сповѣ́данїе вѣ́ры:

Вѣ́рꙋю во є҆ди́наго бг҃а ѻ҆тца̀ вседержи́телѧ, творца̀ не́бꙋ и҆ землѝ, ви̑димымъ же всѣ̑мъ и҆ неви̑димымъ.

И҆ во є҆ди́наго гд҃а і҆и҃са хрⷭ҇та̀, сы́на бо́жїѧ, є҆диноро́днаго, и҆̂же ѿ ѻ҆тца̀ рожде́ннаго пре́жде всѣ́хъ вѣ́къ.

Свѣ́та ѿ свѣ́та, бг҃а и҆̂стинна ѿ бо́га и҆̂стинна, рожде́нна, не сотворе́нна, є҆диносꙋ́щна ѻ҆тцꙋ̀, и҆̂мже всѧ̑ бы́ша.

На́съ ра́ди человѣ̑къ, и҆ на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, сше́дшаго съ небе́съ, и҆ воплоти́вшагосѧ ѿ дꙋ́ха свѧ́та и҆ марі́и дѣ́вы, и҆ вочеловѣ̑чшасѧ.

Распѧ́таго же за ны̀ при понті́йстѣмъ пїла́тѣ, и҆ страда́вша, и҆ погребе́на, и҆ воскре́шаго въ тре́тїй де́нь по писа́нїємъ.

И҆ возше́дшаго на небеса̀, и҆ сѣдѧ́ща ѡ҆деснꙋ́ю ѻ҆тца̀.

И҆ па̀ки грѧдꙋ́щаго со сла́вою, сꙋди́ти живы̑мъ и҆ ме́ртвымъ, є҆гѡ́же ца́рствїю не

Двери, двери, са мудрошћу пазимо!

Народ: ИСПОВЕДАЊЕ ВЕРЕ.

А свештеник, подигавши воздух над светим Даровима, лелуја њиме и говори и он што као и народ:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог.
И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова; Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог; рођеног, не створеног, једносуштног Оцу, кроз Кога је све постало;
Који је ради нас људи и ради нашег спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек;
И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен;
И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму;
И Који се вазнео на небеса и седи са десне стране Оца;
И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и

over the holy Gifts. If several priests are serving, then they lift the holy aer and hold it over the holy Gifts and wave it saying to themselves the Confession of the Faith, as do the people.

I believe in one God the Father almighty, Maker of heaven and earth, and of all things visible and invisible. And in one Lord Jesus Christ, the Son of God, the only-begotten, begotten of the Father before all ages, Light of Light, true God of true God, begotten, not made, of one essence with the Father, by whom all things were made. Who for us men and for our salvation came down from heaven, and was incarnate of the Holy Spirit and the Virgin Mary, and became man; and was crucified also for us under Pontius Pilate, and suffered and was buried; and the third day He rose again according to the Scriptures; and ascended into heaven and sitteth at the fight hand of the Father. And He shall come again with glory to judge the living

οὐκ ἔσται τέλος.
Καί εἰς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό Κύριον, τό Ζωοποιόν, τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον, τό σύν Πατρί καί Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καί συνδοξαζόμενον, τό λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικήν, καί ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καί ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς, Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετά φόβου· πρόσχωμεν. Τήν ἁγίαν ἀναφοράν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορός· Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς, λαμβάνων διά τῶν τριῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός τόν δεδιπλωμένον Ἀέρα, ριπίζει τό ἅγιον Ποτήριον καί τό ἅγιον Δισκάριον, ἀποθέτων δέ αὐτόν, ἐκφωνεῖ κατ’ ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ.

Ἐκφώνως·
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ-Χριστοῦ, καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετά Πάντων ὑμῶν.

бꙋ́детъ конца̀.
И҆ въ дꙋ́ха свѧта́го, г҃да, животворѧ́щаго, и҆̂же ѿ ѻ҆҃тца̀ и҆сходѧ́щаго, и҆̂же со ѻ҆҃тце́мъ и҆ сы́номъ спокланѧ́ема, и҆ ссла́вима, глаго́лавшаго пророѡ́ки.
Во є҆ди́нꙋ свѧтꙋ́ю собо́рнꙋю и҆ а҆по́столскꙋю це́рковь.
И҆сповѣ́дꙋю є҆ди́но креще́нїе, во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ, ча́ю воскресе́нїѧ ме́ртвихъ:
И҆ жи́зни бꙋ́дꙋщагѡ вѣ́ка.
А҆ми́нь.

Діа́конъ: Ста́немъ до́брѣ, ста́немъ со стра́хомъ во́нмемъ, свѧто́е возноше́нїе въ ми́рѣ приноси́ти.

Ли́къ: Ми́лость ми́ра, же́ртвꙋ хвале́нїѧ.

И҆ свѧще́нникъ ѹ҆́бѡ взе́мъ возду́хъ ѿ свѧты́хъ, и҆ цѣлова́въ, и҆ полага́етъ на є҆ди́но мѣ́сто, глаго́лѧ: Бл҃года́ть г҃да: Діа́конъ же поклони́всѧ, вхо́дитъ во свѧты́й ѻ҆лта́рь. И҆ прїи́мъ рїпі́дꙋ, вѣ́етъ свѧта̑ѧ благоговѣ́йнѡ.

Возглашаѧ:
Благода́ть го́спода на́шегѡ і҆и҃са хрⷭ҇та̀, и҆ любы́ бг҃а и҆ ѻ҆҃тца̀, и҆ прича́стїе свѧта́гѡ дꙋ́ха, бꙋ́ди со всѣ́ми ва́ми.

мртвима, Његовом царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

Исповедам једно крштење за опроштење грехова.

Чекам васкрсење мртвих.

И живот будућега века. Амин!

Ђакон: Стојмо смерно, стојмо са страхом, пазимо да свети Принос у миру узнесемо.

Народ: Милост мира, жртву хвале.

Свештеник савија воздух и, целивавши га, оставља где су и остали дарци. Ђакон улази у олтар и узевши рипиду, или један дарак, веје побожно над дискосом и путиром.

Свештеник, благосиљајући народ, гласно говори:

Благодат Господа нашега Исуса Христа, и љубав Бога и Оца, и заједница Светога Духа, да буде са свима вама.

and the dead; of His kingdom there shall be no end. And in the Holy Spirit, the Lord, the Giver of life, Who proceedeth from the Father, Who with the Father and the Son together is worshipped and glorified, Who spoke by the prophets. In one Holy Catholic and Apostolic Church; I confess one baptism for the forgiveness of sins; I look for the resurrection of the dead, and the life of the age to come. Amen.

Deacon: Let us stand aright. Let us stand with fear. Let us attend, that we may offer the holy Oblation in peace.

People: A mercy of peace, a sacrifice of praise.

The priest, having taken the aer from off the holy Things, kissed it, and laid it to one side. The deacon, having made a reverence, goes into the sanctuary, and taking a fan, devoutly fans the holy Things. If there are no fans, he does this with one of the veils. Exclamation:

The grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God the Father, and the communion of the Holy Spirit be with you all.

῾Ο Χορός· Καί μετά τοῦ πνεύματός σου.

῾Ο ῾Ιερεύς, ὑψῶν τάς χεῖρας, ἀμφοτέρας, ἐκφωνεῖ· Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας.

῾Ο Χορός· Ἔχομεν πρός τόν Κύριον.

῾Ο ῾Ιερεύς, σταυρῶν τάς χεῖρας... Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Καί ἐπιστρέφει είς τήν ἁγίαν Τράπεζαν.

῾Ο Χορός· Ἄξιον, καί δίκαιον ἐστί.

Καί ὁ ῾Ιερεύς, ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ᾿Αναφορᾶς. (Μυστικῶς)

Ἄξιον καί δίκαιον σέ ὑμνεῖν, σέ εὐλογεῖν, σέ αἰνεῖν, σοί εὐχαριστεῖν, σέ προσκυνεῖν ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σύ γάρ εἶ Θεός ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεί ὤν, ὡσαύτως ὤν· Σύ, καί ὁ μονογενής σου Υἱός, καί τό Πνεῦμά σου τό Ἅγιον. Σύ ἐκ τοῦ μή ὄντος είς τό εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καί παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καί οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς είς τόν οὐρανόν ἀνήγαγες, καί τήν βασιλείαν σου, ἐχαρίσω τήν μέλλουσαν. ῾Υπέρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καί τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καί τῷ

Ли́къ: И҆ со дꙋ́хомъ твои́мъ.

Їере́й: Горѣ̀ и҆мѣ́имъ сердца̀.

Ли́къ: И҆̂мамы ко го́сподꙋ.

Їере́й: Благодари́мъ го́спода.

Ли́къ: Досто́йно и҆ пра́ведно є҆̂сть, покланѧ́тисѧ ѻ҆̂тцꙋ̀ и҆ сы́нꙋ и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, тро́ицѣ є҆̂диносꙋщнѣ́й и҆ нераздѣ́лѣй.

Свѧще́нникъ же мо́литсѧ:

Досто́йно и҆ пра́ведно тѧ̀ пѣ́ти, тѧ̀ благослови́ти, тѧ̀ хвали́ти, тѧ̀ благодари́ти, тебѣ̀ покланѧ́тисѧ на всѧ́комъ мѣ́стѣ влады́чествїѧ твоегѡ̀: ты́ бо є҆̀си бг҃ъ неизрече́ненъ, недовѣ́домь, неви́димь, непостижи́мь, при́снѡ сы́й, та́кожде сы́й, ты̀, и҆ є҆̂диноро́дный тво́й сы́нъ, и҆ дꙋ́хъ тво́й свѧты́й. Ты̀ ѿ небытїѧ̀ въ бытї̀е на́съ приве́лъ є҆̀си, и҆ ѿпа́дшыѧ возста́вилъ є҆̀си па́ки, и҆ не ѿстꙋпи́лъ є҆̀си всѧ̑ творѧ̀, до́ндеже на́съ на не́бо возве́лъ є҆̀си, и҆ ца́рство твоѐ дарова́лъ є҆̀си бꙋ́дꙋщее. Ѿ си́хъ всѣ́хъ благодари́мъ тѧ̀,

Народ: И са духом твојим.

Свештеник, уздижући руке, узвикује: Горе имајмо срца!

Народ: Имамо их ка Господу.

Свештеник, спуштајући руке:
Заблагодаримо Господу.

Народ: Достојно је и праведно: клањати се Оцу и Сину и Светоме Духу, Тројици једносуштној и нераздељивој.

Свештеник се моли тихо, почињући свето Узношење:

Достојно је и праведно Тебе певати, Тебе благосиљати, Тебе хвалити, Теби благодарити, Теби се клањати на свакоме месту владавине твоје, јер си Ти Бог неисказан, непојмљив, невидљив, непостижан, Који увек јеси, на исти начин јеси, Ти и Јединородни твој Син, и Дух твој Свети. Ти си нас из небића привео у биће, а када смо отпали подигао си нас опет, и ниси одустао да све чиниш док нас ниси узвео на небо, и даровао нам Царство твоје будуће. За све то ми благодаримо Теби, и Јединородноме Сину твом, и

People: And with thy spirit.

The priest, raising his hands:
Let us lift up our hearts.

People:
We lift them up unto the Lord.

The priest, lowering his hands :
Let us give thanks unto the Lord.

People: It is meet and right to worship Father, Son, and Holy Spirit, the Trinity one in essence and undivided.

The priest prays:

It is meet and right to hymn thee, to bless thee, to praise thee, to give thanks unto thee, and to worship thee in every place of thy dominion; for thou art God ineffable, inconceivable, invisible, incomprehensible, ever-existing and eternally the same, thou and thine only-begotten Son and thy Holy Spirit. Thou it was who didst bring us from nonexistence into being, and when we had fallen away, didst raise us up again, and didst not cease to do all things until thou hadst brought us up to heaven, and hadst endowed us with

Πνεύματί σου τῷ ῾Αγίῳ, ὑπέρ πάντων, ὧν ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καί ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καί ὑπέρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἥν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμών δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων, καί μυριάδες ἀγγέλων, τά Χερουβείμ, καί τά Σεραφείμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά,

῾Εκφώνως·

Τόν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα κεκραγότα, καί λέγοντα·

῾Ο Χορός ῞Αγιος, ῞Αγιος, ῞Αγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης σου. ῾Ωσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. ῾Ωσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

῾Ο Διάκονος αἴρων τόν ᾿Αστερίσκον ἐκ τοῦ ᾿Αμνοῦ συμπτύσσει εἰς δύο, ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπάνω τοῦ Δισκαρίου καί ἀποσπογγίζει ἐλαφρῶς τά ἄκρα αὐτοῦ ἐπί τοῦ Εἰλητοῦ. Εἶτα ἀσπάζονται αὐτόν ὁ ῾Ιερεύς καί ὁ Διάκονος, ὅστις θέτει τοῦτον ἐπάνω τοῦ δεδιπλωμένου ᾿Αέρος καί μεθίσταται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ῾Ιερέως.

῾Ο δέ ῾Ιερεύς, κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς·

и҆ є҆диноро́днаго твоего̀ сы́на, и҆ дꙋ́ха твоего̀ свѧта́го, ѡ҆ всѣ́хъ, и҆̑хже вѣ́мы, и҆ и҆̑хже не вѣ́мы, ꙗ҆вле́нныхъ и҆ неѧвле́нныхъ благодѣѧ́нїихъ бы́вшихъ на на́съ. Благодари́мъ тѧ̀ и҆ ѡ҆ слꙋ́жбѣ се́й, ю҆̀же ѿ рꙋ́къ на́шихъ прїѧ́ти и҆зво́лилъ є҆сѝ, а҆́ще и҆ предстоѧ́тъ тебѣ̀ ты́сѧщы а҆рха́гг҃лѡвъ, и҆ тмы̑ а҆́гг҃лѡвъ, херꙋві́ми, и҆ серафі́ми шестокрила́тїи, многоѻчи́тїи возвыша́ющїисѧ перна́тїи.

Возглаше́нїе:

Побѣ́днꙋю пѣ́снь пою́ще, вопїю́ще, взыва́юще и҆ глаго́люще.

Ли́къ: Свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ гдⷭ҇ь саваѡ́ѳъ, и҆спо́лнь не́бо и҆ землѧ̀ сла́вы твоеѧ̀, ѡ҆са́нна въ вы́шнихъ, благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ госпо́дне, ѡ҆са́нна въ вы́шнихъ.

И҆ здѣ̀ па́ки дїа́конъ, прїи́мъ свѧтꙋ́ю ѕвѣ́здицꙋ ѿ свѧта́гѡ ді́скоса, твори́тъ креста̀ ѻ҆́бразъ верхꙋ̀ є҆гѡ̀, и҆ цѣлова́въ ю҆̀, полага́етъ. А҆́ще же нѣ́сть рїпі́ды, твори́тъ сїѐ со є҆ди́нѣмъ покро́вцемъ. Свѧще́нникъ мо́литсѧ:

Духу твоме Светоме: за сва знана и незнана, видљива и невидљива доброчинства, која су нам учињена. Благодаримо Ти и за ову службу коју си изволео да примиш из наших руку, иако пред Тобом стоје хиљаде Арханђела, и безброј Анђела, Херувими и Серафими, шестокрили, многооки, крилати, који лебде,

Свештеник гласно:

Победничку песму појући, кличући, узвикујући и говорећи:

Народ: Свет, Свет, Свет, Господ Саваот! Пуно је небо и земља славе твоје; Осана на висинама, благословен који долази у име Господње; Осана на висинама.

При том ђакон, узевши свету звездицу са светог дискоса, чини над њиме знак крста, и целивавши је оставља на страну.

Свештеник, приклонивши главу, моли се тихо:

us thy kingdom, which is to come. For all these things we give thanks unto thee, and to thine only-begotten Son, and to thy Holy Spirit, for all things of which we know and of which we know not, for the benefits bestowed upon us, both manifest and unseen. And we give thanks unto thee also for this ministry which thou dost vouchsafe to receive from our hands, even though there stand beside thee thousands of Archangels and ten thousands of Angels, Cherubim and Seraphim, six-winged, many-eyed soaring aloft, borne on their wings.

Exclamation: Singing the triumphal hymn, shou-ting, proclaiming, and saying:

People: Holy, Holy, Holy, Lord of Sabaoth, heaven and earth are full of thy glory. Hosanna in the highest. Blessed is he that cometh in the name of the Lord. Hosanna in the highest.

And the deacon, taking the holy star from the holy diskos, makes the sign of the cross above it, and having kissed it, he lays it aside

The priest prays:

Μετά τούτων καί ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, βοῶμεν καί λέγομεν: Ἅγιος εἶ καί πανάγιος Σύ,καί ὁ μονογενής σου Υἱός, καί τό Πνεῦμά σου τό Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καί πανάγιος, καί μεγαλοπρεπής ἡ δόξα σου· Ὅς τόν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τόν Υἱόν σου τόν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωήν αἰώνιον· Ὅς, ἐλθών, καί πᾶσαν τήν ὑπέρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτί, ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δέ ἑαυτόν παρεδίδου ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβών ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ καί ἀχράντοις καί ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καί εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καί ἀποστόλοις, εἰπών·

Ἐκφώνως καί εὐλαβῶς·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τό σῶμα, τό ὑπέρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἁπτόμενος τοῦ ἰδίου Ὀραρίου δείκνυσι καί αὐτός, σύν τῷ Ἱερεῖ, τόν ἅγιον Δίσκον.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, μυστικῶς·

Ὁμοίως καί τό Ποτήριον, μετά τό δειπνῆσαι, λέγων·

Ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τό αἷμά μου, τό τῆς καινῆς

Съ си́ми и҆ мы̀ блаже́нными си́лами, влады́ко человѣколю́бче, вопїе́мъ и҆ глаго́лемъ: свѧ́тъ є҆сѝ и҆ пресвѧ́тъ, ты̀, и҆ є҆диноро́дный тво́й сы́нъ, и҆ дꙋ́хъ тво́й свѧты́й, свѧ́тъ є҆сѝ и҆ пресвѧ́тъ, и҆ великолѣ́пна сла́ва твоѧ̀, и҆́же мі́ръ тво́й та́кѡ возлюби́лъ є҆сѝ, ꙗ҆́коже сы́на твоего̀ є҆диноро́днаго да́ти: да всѧ́къ вѣ́рꙋѧй въ него̀ не поги́бнетъ, но и҆́мать живо́тъ вѣ́чный, и҆́же прише́дъ, и҆ все є҆́же ѡ҆ на́съ смотре́нїе и҆спо́лнивъ, въ но́щъ въ ню́же предаѧ́шесѧ, па́че же са́мъ себѐ предаѧ́ше, за мїрскі́й живо́тъ, прїе́мъ хлѣ́бъ во свѧты̑ѧ своѧ̑ и҆ пречи̑стыѧ и҆ непорѡ́чныѧ рꙋ́ки, благодари́въ и҆ благослови́въ, ѡ҆свѧти́въ, преломи́въ, дадѐ свѧты́мъ свои́мъ оу҆ченикѡ́мъ и҆ а҆по́столѡмъ, ре́къ:

Возглаше́нїе: Прїими́те, ꙗ҆ди́те, сїѐ є҆́сть тѣ́ло моѐ, є҆́же за вы̀ ломи́мое во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Свѧще́нникъ та́йнѡ:

Подо́бнѣ и҆ ча́шꙋ по ве́чери, глаго́лѧ:

Возглаше́нїе: Пі́йте ѿ неѧ̀ всѝ,

Са овим блаженим Силама, човекољубиви Владико, и ми кличемо и говоримо: Свет јеси и пресвет, Ти и Јединородни твој Син и Дух твој Свети; Свет јеси и пресвет, и величанствена је слава твоја. Ти си тако заволео свет твој да си и Сина Свога Јединороднога дао, да свако ко верује у Њега не погине, него има живот вечни. Он, дошавши и испунивши сав домострој спасења за нас, у ноћи у којој беше предан, управо Самога Себе предаде за живот света, узевши хлеб у своје свете и пречисте и непорочне руке, заблагодари и благослови, освети, преломи и даде својим светим Ученицима и Апостолима, рекавши:

Гласно: Примите, једите, ово је Тело моје, које се за вас ломи на отпуштење грехова.

Народ: Амин.

Онда свештеник тихо:

А тако исто и чашу по вечери, говорећи:

Гласно: Пијте из ње сви:

With these blessed Powers, we also, O Master, who lovest mankind, cry aloud and say, Holy art thou and all-holy, thou and thine only-begotten Son, and thy Holy Spirit; holy art thou and all-holy, and magnificent is thy glory, Who hast so loved thy world as to give thine only-begotten Son that all who believe in Him should not perish but have everlasting life, who when He had come and had fulfilled all the dispensation for us, in the night in which He was given up, or rather, gave Himself up, for the life of the world, took bread in His holy and immaculate and blameless hands, and when He had given thanks, and blessed it, and hallowed it, and broken it, he gave it to his holy disciples and apostles, saying:

Exclamation: Take, eat, this is my body, which is broken for you, for the forgiveness of sins.

People: Amen.

The priest, secretly: And likewise the cup after supper, saying:

Exclamation: Drink ye all of

Διαθήκης, τό ὑπέρ ὑμῶν καί πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Δείκνυσι καί ὁ Διάκονος, σύν τῷ Ἱερεῖ, τό ἅγιον Ποτήριον, ὁ δέ Ἱερεύς καί πάλιν κλινόμενος λέγει, μυστικῶς, τήν Εὐχήν.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καί πάντων τῶν ὑπέρ ἡμῶν γεγενημένων· τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανούς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,

Ὁ Ἱερεύς ὑψῶν σταυροειδῶς, διά τῆς δεξιᾶς τό ἅγιον Δισκάριον καί διά τῆς ἀριστερᾶς τό ἅγιον Ποτήριον, ἐκφωνεῖ·

Ἐκφώνως·
Τά σά ἐκ τῶν σῶν, σοί προσφέρομεν κατά πάντα, καί διά πάντα.

Ὁ Χορός· Σέ ὑμνοῦμεν, σέ εὐλογοῦμεν, σοί εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καί δεόμεθά σου, ὁ Θεός ἡμῶν.

Ὁ δέ Ἱερεύς, κλίνας πάλιν τήν κεφαλήν, μετά πάσης κατανύξεως, ἐπεύχεται μυστικῶς·

сїѧ̀ є҆́сть кро́вь моѧ̀ но́вагѡ завѣ́та, ꙗ҆̀же за вы̀ и҆ за мнѡ́гїѧ и҆злива́емаѧ, во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ.
Ли́къ: А҆ми́нь.

Свѧще́нникъ мо́литсѧ:

Помина́юще ᲂу҆̑бѡ спаси́телнꙋю сїю̀ за́повѣдь, и҆ всѧ̑ ꙗ҆̑же ѿ на́съ бы̑вшаѧ: кре́стъ, гро́бъ, тридне́вное воскресе́нїе, на небеса̀ восхожде́нїе, ѡ҆деснꙋ́ю сѣдѣ́нїе, второ́е и҆ сла́вное па́ки прише́ствїе.

Семꙋ́ же глаго́лемꙋ, дїа́конъ ѿлага́етъ рїпі́дꙋ, и҆ прело́жь рꙋцѣ̀ крестообра́знѣ, и҆ подъе́мъ свѧты́й ді́скосъ, и҆ свѧты́й поти́рь, и҆ покло́нитсѧ ᲂу҆миле́ннѣ.

Возглаше́нїе:
Твоѧ̑ ѿ твои́хъ тебѣ̀ приносѧ́ще ѡ҆ всѣ́хъ и҆ за всѧ̑.

Ли́къ: Тебѐ пое́мъ, тебѐ благослови́мъ, тебѣ̀ благодари́мъ, гд҃и, и҆ мо́лимтисѧ, бж҃е на́шъ.

Свѧще́нникъ же мо́литсѧ:

ово је Крв моја Новога Завета, која се за вас и за многе излива на отпуштење грехова.

Народ: Амин.

Свештеник се моли тихо:

Сећајући се дакле ове спасоносне заповести, и свега што се нас ради збило: крста, гроба, тридневнога васкрсења, узласка на небеса, седења са десне стране, и другог и славног доласка,-

При том свештеник, ако нема ђакона, укршта руке своје стављајући десну изнад леве, и десном узима свети дискос, а левом свети путир, подиже их чинећи знак крста са великом пажњом, говорећи у исто време гласно:
Твоје од твојих Теби приносећи због свега и за све,

Народ: Тебе певамо, Тебе благосиљамо, Теби благодаримо, Господе, и молимо Ти се, Боже наш.

И свештеник, приклонивши главу, моли се тихо:

this; this is my blood of the New Testament, which is shed for you and for many for the forgiveness of sins.

People: Amen.

The priest prays:

Having in remembrance, therefore, this saving commandment and all those things which have come to pass for us: the cross, the grave, the third day resurrection, the ascension into heaven, the sitting at the right hand, and the second and glorious coming:

While this is being said, the deacon puts aside the fan, and crossing his arms, elevates the holy diskos and the holy chalice, and makes a devout reverence.

Exclamation: Thine own of thine own we offer unto thee in behalf of all and for all.

People: We hymn thee, we bless thee, we give thanks unto thee, O Lord, and we pray unto thee, O our God.

The priest bowed his head and prays seacretly:

Ἔτι προσφέρομέν σοι τήν λογικήν ταύτην καί ἀναίμακτον λατρείαν, καί παρακαλοῦμέν σε, καί δεόμεθα, καί ἱκετεύομεν. Κατάπεμψον τό Πνεῦμα σου τό Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καί ἐπί τά προκείμενα δῶρα ταῦτα.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεύς καί ὁ Διάκονος, καί εἷς ἕκαστος τῶν συνιερουργούντων, προσκυνοῦσι τρίς πρό τῆς ἁγίας Τραπέζης, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοῦς καί λέγοντες· Ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καί ἐλέησόν με.

Κύριε, ὁ τό πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, ἀγαθέ, μή ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμών, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. α' Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. β' Μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καί τό Πνεῦμα σου τό ἅγιον μή ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος ἔρχεται ἐγγύτερον τοῦ Ἱερέως καί ὑποκλίνας τήν κεφαλήν, δεικνύων δέ διά τοῦ Ὀραρίου τόν ἅγιον Ἄρτον, λέγει χαμηλοφώνως·

Є҆щѐ прино́симъ тѝ слове́снꙋю сїю̀ и҆ безкро́внꙋю слꙋ́жбꙋ, и҆ про́симъ, и҆ мо́лимъ, и҆ ми́лисѧ дѣ́емъ, низпослѝ дꙋ́ха твоего̀ свѧта́го на ны̀, на предлежа́щыѧ да́ры сїѧ̑.

И҆ дїа́конъ ᲂу҆́бѡ ѿлага́етъ рїпі́дꙋ, и҆ прихо́дитъ бли́зъ ко і҆ере́ю, и҆ покланѧ́ютсѧ ѻ҆́ба три́жды пред свѧто́ю трапе́зою, молѧ́щесѧ въ себѣ̀ и҆ глаго́люще:

Гдⷭ҇и, и҆́же пресвѧта́го твоего̀ дꙋ́ха въ тре́тїй ча́съ а҆по́столѡмъ твои҆́мъ низпосла́вый, того̀ благїй не ѿимѝ ѿ на́съ: но ѡ҆бновѝ на́съ молѧ́щихтисѧ.

Стїхъ: Се́рдце чи́сто сози́жди во мнѣ̀, бж҃е, и҆ дꙋ́хъ пра́въ ѡ҆бнови́ во ᲂу҆тро́бѣ мое́й.

Па́ки: Гдⷭ҇и и҆́же пресвѧта́го твоего̀ дꙋ́ха:

Стїхъ: Не ѿве́ржи менѐ ѿ лица̀ твоегѡ̀, и҆ дꙋ́ха твоегѡ̀ свѧта́гѡ не ѿими ѿ менѐ.

И҆ па́ки: Гдⷭ҇и, и҆́же пресвѧта́го твоего̀ дꙋ́ха:

Та́же главꙋ̀ подклони́въ дїа́конъ, и҆

Још Ти приносимо ову словесну и бескрвну службу, и молимо Те, и призивамо, и преклињемо: ниспошљи Духа твога Светога на нас и на ове предложене Дарове.

Ђакон прилази ближе свештенику, и оба се клањају три пута пред светим Престолом, молећи се у себи и говорећи:

Боже, милостив буди мени грешноме и помилуј ме.

(Затим се свештеник моли подигнутих руку:

Господе, који си у трећи час Апостолима својим ниспослао Пресветога Духа свог, Њега, Благи, не одузми од нас, но обнови нас, који Ти се молимо.

Ђакон, стих: Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у мени.

Опет свештеник: Господе, који си у трећи час...

Ђакон стих: Не одбаци ме од лица твога, и Духа твога Светога не одузми од мене.

И опет свештеник:

Господе, који си у трећи час...)

Онда ђакон, приклонивши главу,

Again we offer unto thee this rational and bloodless worship, and bessech thee and pray thee, and supplicate thee: Send down thy Holy Spirit upon us and upon these Gifts spread forth.

And they says: O God, be gracious unto me a sinner and have mercy on me.

Priest: O Lord, who at the third hour didst send down thine all-holy Spirit upon thine Apostles, take not the same from us, O Good One, but renew Him in us who pray unto thee.

Deacon, the verse: A clean heart create in me, O God, and a right spirit renew in my inmost parts.

Again the priest: O Lord, who at the third hour . . .

Deacon, the verse: Cast me not away from thy face, and take not thy Holy Spirit from me.

And again the priest: O Lord, who at the third hour . . .)

Then bowing his head and point-

῾Ο Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα, τόν ἅγιον ῎Αρτον.

῾Ο ῾Ιερεύς εὐλογῶν, τῷ σημείῳ τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ, τρίς, ἐπάνω τοῦ ἁγίου ῎Αρτου, λέγει μυστικῶς·

Καί ποίησον τόν μέν ῎Αρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

῾Ο Διάκονος· ᾿Αμήν.

Καί αὖθις ὁ Διάκονος, δεικνύων, σύν τῷ ᾿Οραρίῳ, τόν ἅγιον Ποτήριον, λέγει· Εὐλόγησον, Δέσποτα, τόν ἅγιον Ποτήριον.

Καί ὁ ῾Ιερεύς, εὐλογῶν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγει·

Τό δέ ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦτο, τίμιον Αἶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

῾Ο Διάκονος· ᾿Αμήν.

῾Ο Διάκονος δεικνύων διά τοῦ ᾿Οραρίου ἀμφότερα τά ῞Αγια, λέγει· Εὐλόγησον, Δέσποτα, ἀμφότερα τά ἅγια.

῾Ο δέ ῾Ιερεύς, εὐλογῶν ἅμα σταυροειδῶς τόν τε ἅγιον ῎Αρτον καί τό ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Μεταβαλών τῷ Πνεύματί σου τῷ ῾Αγίῳ.

῾Ο Διάκονος·
᾿Αμήν· ᾿Αμήν· ᾿Αμήν.

Καί λαβών ριπίδιον ἤ τόν δεδιπλωμένον ᾿Αέρα ριπίζει δι' αὐτοῦ τά ῞Αγια.

показꙋ́ѧ со ѡ҆раре́мъ свѧты́й хлѣ́бъ, глаго́летъ та́йнѡ:

Благословѝ влады́ко, свѧты́й хлѣ́бъ.

Свѧще́нникъ же воста́въ, зна́менꙋетъ три́жды свѧты̑ѧ да́ры, глаго́лѧ:

И҆ сотворѝ ᲂу҆́бѡ хлѣ́бъ се́й честно́е тѣ́ло хрїста̀ твоегѡ̀.

Дїа́конъ: А҆ми́нь.

И҆ па́ки дїа́конъ:

Благословѝ, владны́ко, свѧтꙋ́ю ча́шꙋ.

И҆ свѧще́нникъ благословѧ́ѧ глаго́летъ:

А҆ є҆́же въ ча́ши се́й, чеснꙋ́ю кро́вь хрїста̀ твоегѡ̀.

Дїа́конъ: А҆ми́нь.

И҆ па́ки дїа́конъ показꙋ́ѧ и҆ ѻ҆бо̑ѧ свѧта̑ѧ, глаго́летъ:

Благословѝ, влады́ко, ѻ҆бо̑ѧ.

Свѧще́нникъ же благословлѧ́ѧ ѻ҆бо̑ѧ свѧта̑ѧ, глаго́летъ:

Преложи́въ дꙋ́хомъ твои́мъ свѧты́мъ.

Дїа́конъ:А҆ми́нь, а҆ми́нь, а҆ми́нь.

И҆ главꙋ̀ подклони́въ дїа́конъ свѧще́нникꙋ, и҆ ре́къ:

Помѧни́ мѧ, свѧты́й влады́ко.

Свѧще́нник же глаго́летъ:

Помѧне́тъ тѧ̀ г҃дь бг҃ъ во ца́рствїи свое́мъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки

показује орарем свети Хлеб, говорећи тихо:

Благослови, владико, свети Хлеб.

А свештеник, исправивши се, благосиља крсним знаком свети Хлеб говорећи:

И учини овај Хлеб часним Телом Христа Твога.

Ђакон: Амин.

И опет, показујући орарем свети Путир, говори:

Благослови, владико, свету Чашу.

А свештеник благосиљајући говори:

А то што је у Чаши овој часном Крвљу Христа Твога.

Ђакон: Амин.

И опет ђакон, показујући орарем обоје, говори:

Благослови, владико, обоје.

А свештеник, благосиљајући обоје, говори:

Претворивши их Духом Твојим Светим.

Ђакон: Амин. Амин. Амин.

И ђакон, приклонивши главу свештенику, говори:

Помени ме грешнога, владико свети.

Свештеник говори:

Да те помене Господ Бог у Царству своме.

ing to the holy Bread with his orarion, the deacon says:

Bless, Master, the holy bread.

And the priest, rising, signs the holy Bread saying:

And make this bread the precious Body of thy Christ.

Deacon: Amen.

And again the deacon:

Bless, Master, the holy cup.

And the priest blessing, says:

And that which is in this cup the precious Blood of thy Christ.

Deacon: Amen.

And again the deacon, showing both the holy Things, says:

Bless, Master, both.

The priest, blessing both the holy Things, says:

Changing them by thy Holy Spirit.

Deacon: Amen. Amen. Amen.

And bowing his head to the priest, the deacon says:

Remember me a sinner, holy Master.

And the priest says:

May the Lord God remember thee in His kingdom.

Ὁ δέ Ἱερεύς κλινόμενος, ἐπεχεται μυστικῶς·

Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τήν πρός σέ, μή εἰς κρῖμα, ἤ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τήν λογικήν ταύτην λατρείαν, ὑπέρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καί παντός πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου,

Ὁ Ἱερεύς θυμιᾷ, τρίς ἐπί τρίτον τά Ἅγια. Εἶτα δούς τό θυμιατήριον τῷ Διακόνῳ, ἤ τῷ ὑπηρετοῦντι, ἐκφωνεῖ·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καί ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος λαβών τό θυμιατήριον θυμιᾷ κύκλῳ τήν ἁγίαν Τράπεζαν, μνημονεύει, καθ' ἑαυτόν, ὧν ἄν βούληται ζώντων καί τεθνεώντων.

Ὁ δέ Χορός ψάλλει χαρμοσύνως

вѣкѡ́въ:

Дїа́конъ же ре́къ: А҆ми́нь.

Свѧще́нник же мо́литсѧ:

Ꙗ҆́коже бы́ти причаща́ющымсѧ, во трезвѣ́нїе душѝ, во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ, въ приѡбще́нїе свѧта́гѡ твоегѡ̀ дꙋ́ха, во и҆сполне́нїе ца́рствїѧ небе́снагѡ, въ дерзнове́нїе є҆̀же къ тебѣ̀, не въ сꙋ́дъ, и҆лѝ во ѡ҆сꙋжде́нїе. Є҆щѐ прино́симъ тѝ слове́снꙋю сїю̀ слꙋ́жбꙋ, ѡ҆ и҆̂же въ вѣ́рѣ почи́вшихъ, пра́ѻтцѣ́хъ, ѻ҆тцѣ́хъ, патрїа́рсѣхъ, проро́цѣхъ, а҆по́столѣхъ, проповѣ́дницѣхъ, є҆ѵаггелїстѣхъ, мꙋ́ченицѣхъ, и҆сповѣ́дницѣхъ, воздե́ржницѣхъ, и҆ ѡ҆ всѧ́комъ дꙋсѣ̀ пра́веднѣмъ въ вѣ́рѣ скончა́вшемсѧ.

Свѧще́нникъ же возглаша́етъ:

И҆зрѧ́днѡ ѡ҆ пресвѧтѣ́й, пречи́стѣй, преблагослове́ннѣй, сла́внѣй влады́чицѣ на́шей богоро́дицѣ, и҆ приснодѣ́вѣ марі́и.

Дїа́конъ же кади́тъ свѧтꙋ́ю трапе́зꙋ ѻ҆́крестъ, и҆ помина́етъ, ꙗ҆̂же хо́щетъ, живы̑ѧ и҆ ме́ртвыѧ.

Ли́къ пое́тъ: Досто́йно є҆́сть ꙗ҆́кѡ вои́стиннꙋ, бла́жити тѧ

А ђакон: Амин.

Свештеник, приклонивши главу, моли се тихо:

Да ове свете Тајне буду онима који се причешћују на трезвеност душе, на отпуштење грехова, на заједницу Духа твога Светога, на испуњење Царства небескога, на смелост према Теби, не на суд или на осуду. Још Ти приносимо ову словесну службу за преминуле у вери Праоце, Оце, Патријархе, Пророке, Апостоле, Проповеднике, Еванђелисте, Мученике, Исповеднике, Подвижнике, и за сваки дух праведника, преминулог у вери.

Свештеник, кадећи пред светим Престолом, говори:

Особито за пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију:

Ђакон кадећи свету трпезу долази до жртвеника помињући живе и мртве.

Народ:

Достојно је ваистину блаженом звати Тебе, Бого-

The deacon says, Amen,

The priest prays:

That to those who shall partake thereof they may be unto cleansing of soul, unto forgiveness of sins, unto communion of thy Holy Spirit, unto the fulfillment of the kingdom of heaven, unto boldness toward thee, not unto judgment or unto condemnation. Again we offer unto thee this rational worship for all those who in who have gone before us to their rest, forefathers, fathers, patriarchs, prophets, apostles, preachers, evangelists, martyrs, confessors, ascetics, and for every righteous spirit which has completed this life in faith:

And taking the censer, the priest exclaims:

Especially our all-holy, immaculate, most blessed, glorious Lady, Theotokos and Ever-virgin Mary.

Then the deacon censes the holy table round about, and he remembers whom he will of the living and the dead. The People sing:

Meet it is in truth to bless thee, O Theotokos, who art

τό Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον...

Εἰ δέ ἐστι Δεσποτική ἤ Θεομητορική ἑορτή, ἤ ἀπόδοσις αὐτῆς, ἀντί τοῦ ὕμνου τούτου, ψάλλεται ὁ Εἱρμός τῆς Θ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Τούτου δέ ψαλλομένου, ὁ Ἱερεύς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς·

богоро́дицꙋ, присноблаже́ннꙋю, и҆ пренепоро́чнꙋю, и҆ ма́терь бг҃а на́шегѡ. честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ бг҃а сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю богоро́дицꙋ тѧ̀ велича́емъ.

Дїа́конъ помина́етъ дїпті́ха, си́рѣчь помѧ́нникъ ᲂу҆со́пшихъ. Свѧще́нникъ же мо́литсѧ:

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, Προδρόμου καί βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καί τήν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καί πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καί μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, ζωῆς αἰωνίου (καί μνημονεύει ἐνταῦθα, ὁ ἱερουργῶν, ὀνομστί ὧν ἄν βούληται τεθνεώντων), καί ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεός ἡμών, ὅπου ἐπισκοπεῖ τό φώς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε· μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τόν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντός τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καί παντός ἱερατικοῦ καί μοναχικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τήν

Свѧта́гѡ ї҆ѡа́нна проро́ка, предте́чи и҆ крести́телѧ, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́столъ, свѧта́гѡ, и҆́мѧрекъ, є҆гѡ́же и҆ па́мѧть соверша́емъ, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ твои̇̀хъ: и҆́хже моли́твами посѣти̇̀ на́съ бо́же, и҆ помѧни̇̀ всѣ́хъ ᲂу҆со́пшихъ ѡ҆ надє́жди воскресе́нїѧ живота̀ вѣ́чнагѡ: и҆ ᲂу҆поко́й и҆̂хъ, и҆дѣ́же присѣща́етъ свѣ́тъ лица̀ твоегѡ̀. Є҆щѐ мо́лимъ тѧ̀, помѧни̇̀ гд҃и, всѧ́кое є҆пі́скопство правосла́вныхъ, пра́во пра́вѧщихъ сло́во твоеѧ̀ и҆́стины, всѧ́кое пресвѵ́терство, во хрїстѣ̀ дїа́конство, всѧ́кїй свѧще́нничевскїй чи́нъ. Є҆щѐ прино́симъ ти̇̀ слове́снꙋю сїю̀ слꙋ́жбꙋ, ѡ҆ вселе́ннѣй, ѡ҆

родицу, увек блажену и пренепорочну, и Матер Бога нашега. Часнију од Херувима и славнију неупоредиво од Серафима Тебе што Бога Реч непорочно роди. сушту Богородицу величамо.

Док ђакон помиње преминуле из диптиха и друге упокојене које хоће.

И свештеник се тихо моли:

За светога Јована, Пророка, Претечу и Крститеља, за свете славне и свехвалне Апостоле, за светог (име) чији спомен славимо, и за све твоје Свете, чијим молитвама посети нас, Боже. И помени све преминуле у нади на васкрсење у живот вечни (овде поименце помиње и преминуле које хоће), и упокој их, Боже наш, где сија светлост Лица твога. Још Ти се молимо, помени, Господе, све епископство православних, који правилно управљају речју Истине твоје, све презвитерство, у Христу ђаконство, и сав свештенички ред. Још Ти

ever blessed and all-blameless, and the Mother of our God. More honourable than the Cherubim and more glorious without compare than the Seraphim, who without corruption gavest birth to God the Word, true Theotokos, we magnify thee.

Or instead of Meet it is, the Hermos of the feast that is being celebrated.

The priest prays:

For the holy Prophet, Forerunner and Baptist John, the holy glorious and all-laudable apostles, (N. saint of the day), whose memory we celebrate, and all thy saints, at whose supplications visit us, O God. And be mindful of all those who have fallen asleep before us in the hope of resurrection unto life eternal, And he remembers by name whom he will of those who have fallen asleep.

And grant them rest where the light of thy face watcheth over them. Again we beseech thee, be mindful, O Lord, of every bishop of the Orthodox, who rightly divideth the word of thy truth, of all the presbytery, the dia-

λογικήν ταύτην λατρείαν ὑπέρ τῆς οἰκουμένης· ὑπέρ τῆς ἁγίας καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὑπέρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ καί σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπέρ τῶν πιστοτάτων καί φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, παντός τοῦ παλατίου, καί τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δός αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικόν τό βασίλειον, ἵνα καί ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καί ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καί σεμνότητι*·

Ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ὅν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καί ὀρθοτομοῦντα τόν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ δέ Διάκονος, πρός τῇ θύρᾳ στάς, (μνημονεύει, εἰς ἐπήκοον πάντων, τά Δίπτυχα τῶν ζώντων, ἐν τέλει δέ) ἐκφωνεῖ·

Καί ὧν ἕκαστος κατά διάνοιαν ἔχει, καί πάντων καί πασῶν·

Ὁ Χορός· Καί πάντων καί πασῶν.

Ὁ Ἱερεύς, κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς·

свѧтѣ́й собо́рнѣй и҆ а҆по́стовлстѣ́й це́ркви, ѡ҆ и҆̑же въ чистотѣ̀ и҆ честнѣ́мъ жи́тельствѣ пребыва́ющихъ: Ѡ҆ благовѣ́рномъ и҆ христолюби́вомъ правосла́вномъ ро́дѣ на́шемъ, ѡ҆ держа́вѣ, ѡ҆ во́инствѣ є҆гѡ̀. Да́ждь є҆мꙋ̀ г҃и ми́рное ца́рство, да и҆ мы̀ въ тишинѣ́ є҆гѡ̀ ти́хое и҆ безмо́лвное житі̀е поживе́мъ, во всѧ́комъ благоче́стіи и҆ чистотѣ̀.

И҆ по пѣ́нїи стїха̀, свѧще́нникъ возглаша́етъ:

Въ пе́рвыхъ помѧнѝ г҃и свѧтѣ́йшаго Патрїа́рха (и҆лѝ Преосвѧще́ннѣйшаго А҆рхїепі́скопа и҆ Митрополі́та, и҆лѝ Е҆пі́скопа на́шего и҆́мѧрекъ, є҆гѡ́же ѡ҆́бласть), є҆гѡ́же да́рꙋй свѧты̑мъ твои̑мъ це́рквамъ, въ ми́рѣ цѣ́ла, че́стна, здра́ва, долгоде́нствꙋюща, пра́вѡ пра́вѧща сло́во твоеѧ̀ и҆́стины.

И҆ пѣ́вцы пою́тъ: И҆ всѣ́хъ, и҆ всѧ̑.

Свѧще́нникъ же мо́литсѧ:

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, (ἤ τῆς χώρας, ἤ τῆς νήσου, ἤ τῆς Μονῆς) ταύτης, ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καί πάσης πόλεως καί χώρας, καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν

Помѧнѝ г҃и гра́дъ се́й, въ не́мже живе́мъ, и҆ всѧ́кїй гра́дъ и҆ странꙋ̀, и҆ вѣ́рою живꙋ́щихъ въ ни́хъ. Помѧнѝ, г҃и, пла́вающихъ, пꙋтеше́ствꙋющыхъ, недꙋ́-

приносимо ову словесну службу за васељену, за свету, саборну и апостолску Цркву, за оне који живе у невиности и часним животом, за благоверни и христољубиви народ наш, да тих и миран живот поживимо у свакој побожности и чистоти.

Свештеник гласно:

Најпре помени, Господе, свјатјејшег патријарха (или високопреосвештенога митрополита или преосвештеног епископа) нашега (име), и даруј га светим твојим Црквама у миру, читава, часна, здрава, дуговечна и да правилно управља речју Истине твоје.

А ђакон помиње живе из диптиха и још које хоће.

Народ: И све и сва.

Свештеник се моли тихо:

Помени, Господе, град овај у коме боравимо (или: село ово; или: свету обитељ ову), сваки град и крај, и оне који са вером бораве у њима. Помени,

conate in Christ, and every priestly and monastic order. Again we offer unto thee this rational worship for the world, for the holy catholic and apostolic Church, for those who live in chastity and lead a godly way of life, for our pious and Christ-loving people, that we may live a calm and peaceful life in all reverence and godliness.

And after the singing of the megalinarion, the priest exclaims:

Among the first, be mindful, O Lord, of our Most Holy Patriarch N.., for our Most Reverend Metropolitan N, and /or our Right Reverend Bishop N., whom do thou grant unto thy holy churches in peace, safety, honour, health, and length of days, and rightly dividing the word of thy truth.

The deacon remembers the living.

People: And all mankind.

The priest prays:

Be mindful, O Lord, of this city (or: this village; or this holy monastery) in which we dwell, and of every city and country and those who in faith dwell therein. Be

αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καί καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου ᾿Εκκλησίαις καί μεμνημένων τῶν πενήτων, καί ἐπί πάντας ἡμᾶς τά ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

᾿Εκφώνως·

Καί δός ἡμῖν, ἐν ἑνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καί ἀνυμνεῖν τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ῾Αγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

῾Ο Χορός· ᾿Αμήν.

῾Ο ῾Ιερεύς στραφείς πρός τόν Λαόν, καί εὐλογῶν αὐτόν διά τῆς χειρός, λέγει ἐκφώνως·

Καί ἔσται τά ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν ᾿Ιησοῦ Χριστοῦ, μετά πάντων ὑμῶν,

῾Ο Χορός· Καί μετά τοῦ πνεύματός σου.

῾Ο Διάκονος Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπέρ τῶν προσκομισθέντων

гꙋющихъ, стра́ждꙋщихъ, плѣне́нныхъ, и҆ спасе́нїе и҆̀хъ. Помѧнѝ гдⷭ҇и плодоно́сѧщихъ, и҆ добротворѧ́щихъ во свѧты́хъ твои́хъ це́рквахъ, и҆ помина́ющихъ ѹ҆бѡ́гїѧ и҆ на всѧ̑ ны̀ ми́лѡсти твоѧ̑ ни̇зпосли̇.

Возглаше́нїе:

И҆ да́ждь на́мъ є҆ди́нѣми ѹ҆сты̑, и҆ є҆ди́нѣмъ се́рдцемъ сла́вити и҆ воспѣва́ти пречестно́е и҆ великолѣ́пое и҆̑мѧ твоѐ, ѻ҆тца̀, и҆ сы́на, и҆ свѧта́гѡ дꙋ́ха, ны́нѣ и҆ при̇снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Їере́й: И҆ да бꙋ́детъ ми́лости вели́кагѡ бо́га и҆ спа́са на́шегѡ і҆нсꙋ́са хрїста̀ со всѣ́ми ва́ми.

Ли́къ: И҆ со дꙋ́хомъ твои́мъ.

Дїа́конъ, прїе́мъ вре́мѧ ѿ свѧще́нника, и҆ и҆зше́дъ ста́въ на ѻ҆бы́чномъ мѣ́стѣ, глаго́летъ:

Всѧ̑ свѧты̑ѧ помѧнꙋ́вше, па́ки и҆ па́ки ми́ромъ гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆̑ принесе́нныхъ и҆ ѡ҆свѧще́нныхъ че́стныхъ дарѣ́хъ, гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Господе, оне који плове, путнике, болеснике, патнике, заробљенике и спасење њихово. Помени, Господе, оне који плодове доносе и оне који добро творе у светим Црквама твојим, и оне који се сећају сиротиње, и на све нас ниспошљи милост твоју.

Возглас: И дај нам да једним устима и једним срцем славимо и певамо пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник, окренувши се народу и благосиљајући га, говори:

И да буду милости великога Бога и Спаса нашега Исуса Христа са свима вама.

Народ: И са духом твојим.

А ђакон, узевши благослов од свештеника, па изишавши, и ставши на обично место, говори:

Поменувши све свете, опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За принесене и освећене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

mindful, O Lord, of those who travel by sea, by land, and by air, the sick, the suffering, captives, and their salvation. Be mindful, O Lord, of those who bear fruit and do good works in thy holy churches and who remember the poor, and upon us all send forth thy mercies.

Exclamation: And grant us with one mouth and one heart to glorify and praise thine all-honourable and majestic name, of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

The priest, turning toward the doors and blessing, says:

And the mercies of our great God and Saviour Jesus Christ be with you all.

People: And with thy spirit.

The deacon, receiving the priest's leave, comes out and, standing in the usual place, says:

Having commemorated all the saints, again and again in peace, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

Deacon: For the precious gifts which have been spread forth and sanctified, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

καί ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῞Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεός ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτά εἰς τό ἅγιον καί ὑπερουράνιον, καί νοερόν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὀσμήν εὐωδίας πνευματικῆς,ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τήν θείαν Χάριν, καί τήν δωρεάν τοῦ ῾Αγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

῾Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τούτων λεγομένων ὁ ῾Ιερεύς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Σοί παρακατατιθέμεθα τήν ζωήν ἡμῶν ἅπασαν καί τήν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καί παρακαλοῦμέν σε καί δεόμεθα καί ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καί φρικτῶν μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καί πνευματικῆς τραπέζης, μετά καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος ῾Αγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τήν πρός σέ, μή εἰς κρῖμα, ἤ εἰς κατάκριμα.

Дїа́конъ: Ꙗ҆́кѡ да человѣколю́бецъ бг҃ъ на́шъ, прїе́мъ ѧ҆̀ во свѧты́й и҆ пренебе́сный и҆ мы́сленный сво́й же́ртвенникъ, въ воню благоꙋха́нїѧ дꙋхо́внагѡ возниспо́слетъ на́мъ боже́ственнꙋю благода́ть и҆ да́ръ свѧта́гѡ дꙋ́ха, помоли́мсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Ѡ҆ и҆зба́витисѧ на́мъ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, гнѣ́ва, и҆ нꙋ̀жды, гд҃ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гд҃и, поми́лꙋй.

Свѧще́нникъ же мо́литсѧ:

Тебѣ̀ предлага́емъ живо́тъ на́шъ ве́сь и҆ наде́ждꙋ, влады́ко человѣколю́бче, и҆ про́симъ, и҆ мо́лим, и҆ ми́лисѧ дѣ́емъ, сподо́би на́съ причасти́тисѧ небе́сныхъ твои́хъ и҆ стра́шныхъ та̑инъ, сеѧ̀ свѧще́нныѧ и҆ дꙋхо́вныѧ трапе́зы, съ чи́стою со́вѣстїю, во ѿставле́нїе грѣхѡ́въ, въ проще́нїе согрѣше́нїй, во ѻ҆бще́нїе дꙋ́ха свѧта́гѡ, въ наслѣ́дїе ца́рствїѧ небе́снагѡ, въ де́рзновенїе є҆̀же къ тебѣ̀, не въсꙋ́дъ, и҆лѝ во ѡ҆сꙋжде́нїе.

Ђакон: Да човекољубиви Бог наш, примивши их у свој свети и наднебески и умни Жртвеник, као мирис миомира духовнога,ниспошље нам за то божанску благодат, и дар Светога Духа, помолимо се.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гнева и опасности, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. (подуже)

Свештеник, приклонивши главу, моли се тихо:

Теби поверавамо сав живот свој и наду, човекољубиви Владико, и молимо Те, и призивамо, и преклињемо: удостој нас да се причестимо небеским твојим и страшним Тајнама са ове свештене и духовне Трпезе, са чистом савешћу, на отпуштење грехова, на опроштај сагрешења, на заједницу Светога Духа, на наследство Царства небескога, на смелост према Теби, не на суд или на осуду.

Deacon: That our God, who loveth mankind, receiving them upon His holy, most heavenly, and ideal altar for an odour of spiritual sweetness, will send down upon us in return his divine grace and the gift of the Holy Spirit, let us pray.

People: Lord, have mercy.

For our deliverance from all tribulation, wrath, danger, and necessity, let us pray to the Lord.

People: Lord, have mercy.

The priest prays:

Unto thee we commend all our life and hope, O Master, who lovest mankind, and we beseech thee, and pray thee, and supplicate thee: Vouchsafe us to partake of thy heavenly and dread Mysteries of this sacred and spiritual table with a pure conscience unto forgiveness of sins, unto pardon of transgressions, unto communion of the Holy Spirit, unto inheritance of the kingdom of heaven, unto boldness toward thee, not unto judgment nor unto condemnation.

᾿Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τήν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν καί ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

῎Αγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καί ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιών καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τά καλά καί συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καί εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανά τά τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καί καλήν ἀπολογίαν, τήν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τήν ἑνότητα τῆς πίστεως, καί τήν κοινωνίαν τοῦ ῾Αγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτούς καί ἀλλήλους, καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

῾Ο Χορός· Σοί, Κύριε.

᾿Εκφώνως·

Дїа́конъ: Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ, на́съ бо́же, твое́ю благода́тїю.

Лі́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Днѐ всегѡ̀ соверше́нна, свѧ́та, ми́рна и҆ безгрѣ́шна, ᲂу҆ гдⷭ҇а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й гдⷭ҇и.

Дїа́конъ: А҆́гг҃ела ми́рна, вѣ́рна наста́вника, храни́телѧ дꙋ́шъ и҆ тѣле́съ на́шихъ, ᲂу҆ гдⷭ҇а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й гдⷭ҇и.

Дїа́конъ: Проще́нїѧ и҆ ѿставле́нїѧ грѣхѡ́въ и҆ прегрѣше́нїй на́шихъ, ᲂу҆ гдⷭ҇а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й гдⷭ҇и.

Дїа́конъ: До́брыхъ и҆ поле́зныхъ дꙋша́мъ на́шымъ, и҆ ми́ра мі́рови, ᲂу҆ гдⷭ҇а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й гдⷭ҇и.

Дїа́конъ: Про́чее вре́мѧ живота̀ на́шегѡ, въ ми́рѣ и҆ покаѧ́нїи сконча́ти, ᲂу҆ гдⷭ҇а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й гдⷭ҇и.

Дїа́конъ: Хрїстїа́нскїѧ кончи́ны живота̀ на́шегѡ, безболѣ́знены, непосты́дны, ми́рны, и҆ до́брагѡ ѿвѣ́та на стра́шнѣмъ сꙋди́щи хрїсто́вѣ про́симъ.

Лі́къ: Пода́й гдⷭ҇и.

Дїа́конъ: Соедине́нїе вѣ́ры, и҆ прича́стїе свѧта́го дꙋ́ха

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшноме Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Измоливши јединн-

Deacon: Help us, save us, have mercy on us, and keep us, O God, by thy grace.

People: Lord, have mercy.

Deacon: That the whole day may be perfect, holy, peaceful, and sinless, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

An angel of peace, a faithful guide, a guardian of our souls and bodies, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: Pardon and forgiveness of our sins and transgressions, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: All things good and profitable for our souls and peace for the world, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: That we may complete the remaining time of our life in peace and repentance, let us ask of the Lord.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: A Christian ending to our life, painless, blameless, peaceful, and a good defence before the fearful judgment seat of Christ, let us ask.

People: Grant this, O Lord.

Deacon: Asking for the unity

Καί καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τόν ἐπουράνιον Θεόν Πατέρα, καί λέγειν.

Ὁ Λαός ἤ ὁ Χορός, ψάλλει Κυριακήν Προσευχήν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμών, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμών καί μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀηό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς, ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα, τοῦ πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς εὐλογῶν τόν λαόν·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καί τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν ·

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς·

и҆спроси́вше, са́ми себѐ, и҆ дрꙋ́гъ дрꙋ̀га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ хрїстꙋ̀ бг҃ꙋ предади́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̂, гдⷭ҇и.

Свѧще́нникъ возглаше́нїе:

И҆ сподо́би на́съ влады́ко, со дерзнове́нїемъ неѡсꙋжде́ннѡ смѣ́ти призыва́ти тебѐ небе́снаго бг҃а ѻ҆тца̀, и҆ глаго́лати.

Лю́дїе: Ѻ҆́тче на́шъ, и҆̀же є҆сѝ на небесѣ́хъ, да свѧти́тсѧ и҆̀мѧ твоѐ, да прїи́детъ ца́рствїе твоѐ: да бꙋ́детъ во́лѧ твоѧ̀, ꙗ҆̂кѡ на небесѝ и҆ на землѝ: хлѣ́бъ на́шъ насꙋ́щный да́ждь на́мъ дне́сь, и҆ ѡ҆ста́ви на́мъ до́лги на́шѧ, ꙗ҆̂коже и҆ мы̀ ѡ҆ставлѧ́емъ должникѡ́мъ на́шымъ: и҆ не введѝ на́съ во и҆скꙋше́нїе, но и҆зба́ви на́съ ѿ лꙋка́вагѡ.

Свѧще́нникъ: Ꙗ҆̂кѡ твоѐ є҆̂сть ца́рство, и҆ си́ла, и҆ сла́ва, ѻ҆тца̀ и҆ сы́на, и҆ свѧта́гѡ дꙋ́ха, ны́нѣ и҆ прѝснѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Їере́й: Ми́ръ всѣ̂мъ.

Ли́къ: И҆ дꙋ́хови твоемꙋ̀.

Дїа́конъ: Главы̑ ва́шѧ гдⷭ҇еви приклони́те.

Ли́къ: Тебѣ̂, гдⷭ҇и.

Свѧще́нникъ мо́литсѧ:

ство вере и заједницу Светога Духа, сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник гласно: И удостој нас, Владико, да смело и неосуђено смемо призивати Тебе небескога Бога Оца и говорити:

Народ: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје Господу приклоните.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник се тихо моли:

of the faith and the communion of the Holy Spirit, let us commend ourselves and each other and all our life unto Christ our God.

People: To thee, O Lord.

The priest exclaims:

And vouchsafe, O Master, that with boldness and without condemnation we may dare to call upon thee, the heavenly God and Father, and to say:

People: Our Father, who art in the heavens, hallowed be thy name. Thy kingdom come; thy will be done on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread, and forgive us our debts as we forgive our debtors. And lead us not into temptation, but deliver us from the evil one.

Priest: For thine is the kingdom, and the power and the glory, of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Priest: Peace be to all.

People: And to thy spirit.

Deacon: Bow your heads unto the Lord.

People: To thee, O Lord.

The priest prays:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τά πάντα δημιουργήσας, καί τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπί τούς ὑποκεκλικότας τάς ἑαυτῶν κεφαλάς· Οὐ γάρ ἔκλιναν σαρκί καί αἵματι, ἀλλά σοί, τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σύ οὖν, Δέσποτα, τά προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν, εἰς ἀγαθόν ἐξομάλισον, κατά τήν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν. Τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνοδευσον· τούς νοσοῦντας ἴασαι· ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ἐκφώνως·

Χάριτι καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ’οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός ψάλλει ἀργῶς καί μετά μέλους· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς πάλιν κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς·

Благодари́мъ тѧ̀, царю̀ неви́димый, и҆́же неисче́тною твое́ю си́лою всѧ̑ содѣ́тельствовалъ є҆сѝ, и҆ мно́жествомъ ми́лости твоеѧ̀ ѿ небытїѧ̀ въ бытїѐ всѧ̑ приве́лъ є҆сѝ, са́мъ влады́ко, съ небесе при́зри на подкло́ншыѧ тебѣ̀ главы̑ своѧ̑: не бо̀ подклони́ша пло́ти и҆ кро́ви, но тебѣ̀ стра́шномꙋ бг҃ꙋ. Ты̀ ᲂу҆̀бо влады́ко, предлежа́щаѧ всѣ̑мъ на́мъ во благо́е и҆зравнѧ́й, по коегѡ́ждо свое́й потре́бѣ: пла́вающымъ спла́вай, путеше́ствꙋющымъ спꙋтеше́ствꙋй, недꙋ́гжꙋющыѧ и҆сцѣлѝ, врачꙋ̀ дꙋ́шъ и҆ тѣле́съ.

Возглаше́нїе. Благода́тїю и҆ щедро́тами, и҆ человѣколю́бїемъ є҆диноро́днагѡ сы́на твоегѡ̀, съ ни́мже благослове́нъ є҆сѝ, со пресвѧты́мъ и҆ бла́гимъ, и҆ животворѧ́щимъ твои́мъ дꙋ́хомъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Свѧще́нникъ же мо́литсѧ:

Благодаримо Ти, невидљиви Царе, који си својом неизмерном силом створио све и обиљем милости своје привео све из небића у биће. Сам Владико, погледај са неба на оне који су своје главе приклонили Теби; јер их нису приклонили телу и крви, но Теби страшноме Богу. А Ти, Владико, Светиње које су пред нама, раздели свима нама на добро, свакоме према његовој потреби; плови са онима који плове, путуј са путницима, исцељуј болесне, лекару душа и тела наших.

Возглас: Благодаћу и милосрђем и човекољубљем Јединороднога Сина твога са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник се тихо моли:

We give thanks unto thee, O King invisible, who by thy boundless power hast fashioned all things, and in the multitude of thy mercies hast brought all things from nothingness into being. Do thou thyself, O Master, look down from heaven upon those who have bowed their heads unto thee, for they have not bowed down unto flesh and blood, but unto thee, the fearful God. Therefore, O Master, do thou thyself distribute these things here set forth unto us all for good, according to the individual need of each: voyage with those who sail by sea; journey with those who travel by land and by air; heal the sick, thou who art the Phy-sician of our souls and bodies.

Exclamation: Through the grace and compassion and love of man of thine only-begotten Son, with whom thou art blessed, together with thine all-holy, and good and life-creating Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

The priest prays;

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καί ἀπό θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καί ἐλθέ εἰς τό ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρί συγκαθήμενος καί ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών. Καί καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρί μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καί τοῦ τιμίου αἵματος, καί δι' ἡμῶν παντί τῷ λαῷ.

Καί προσκυνεῖ τρίς, λέγων καθ' ἑαυτόν·

Ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καί ἐλέησόν με (γ').

Διαρκούσης τῆς Εὐχῆς, ὁ Διάκονος ζώννυται σταυροειδῶς τό Ὀράριον καί ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεύς προσκλίνων μικρόν καί λαβών τόν ἅγιον Ἄρτον δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὑψώνει αὐτόν, καί ποιῶν σχῆμα σταυροῦ, ἐκφωνεῖ μετά σεβασμοῦ καί εὐλαβείας.

Τά Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ Χορός· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Вонмѝ Гдⷭ҇и Ї҆исꙋ́се Хрїстѐ Бж҃е на́шъ, ѿ свѧта́гѡ жили́ща твоегѡ̀, и҆ ѿ престо́ла сла́вы ца́рствїѧ твоегѡ̀, и҆ прїиди́ во є҆̀же ѡ҆свѧти́ти на́съ, и҆̀же горѣ̀ со Ѻ҆тце́мъ сѣдѧ́й, и҆ здѣ̀ на́мъ неви́димѡ спребыва́ѧй: и҆ сподо́би держа́вною твое́ю рꙋко́ю препода́ти на́мъ пречи́стое тѣ́ло твоѐ, и҆ честнꙋ́ю кро́вь, и҆ на́ми всѣ́мъ лю́демъ.

Сє́й моли́твѣ глаго́лемѣй, дїа́конъ стоѧ́й пре́ⷣ свѧты́ми две́рми, ѡ҆поѧсꙋ́етсѧ ѻ҆раре́мъ крестови́днѡ глаго́люще та́йно, три́жды:

Бж҃е, ѡ҆чи́сти мѧ̀ грѣ́шнаго, и҆ поми́лꙋй мѧ̀.

Є҆гда́ же ви́дитъ дїа́конъ свѧще́нника простира́юща рꙋцѣ́, и҆ прикаса́ющасѧ свѧто́мꙋ хлѣ́бꙋ, во є҆̀же сотвори́ти свѧто́е возноше́нїе, возглаша́етъ: Во́нмемъ.

Свѧще́нникъ же возносѧ̀ свѧты́й хлѣ́бъ, возглаша́етъ:

Свѧта̑ѧ свѧты̑мъ.

Ли́къ: Є҆ди́нъ свѧ́тъ, є҆ди́нъ Гдⷭ҇ь, Ї҆исꙋ́съ Хрїсто́съ во сла́вꙋ Бг҃а Ѻ҆тца̀, А҆ми́нь. И҆ пою́тъ ли́цы кїнѡнїкъ днѐ, и҆лѝ свѧта́гѡ. Дїа́конъ же вхо́дитъ во свѧты́й ѻ҆лта́рь, и҆ ста́въ ѡ҆деснꙋ́ю свѧще́нника держа́щагѡ свѧты́й хлѣ́бъ, глаго́летъ:

Чуј, Господе Исусе Христе Боже наш, из светог обиталишта свог и са престола славе Царства свог, и дођи да нас освешташ, Ти, који са Оцем седиш горе, и овде си невидљиво са нама; и удостој нас да нам својом моћном руком предаш пречисто Тело своје и пречасну Крв, а преко нас и свему народу.

Онда се свештеник клања, исто тако и ђакон пред светим Дверима, и говоре тихо три пута:

Боже, милостив буди мени грешноме.

Затим се ђакон опасује орарем крстолико; и кад види свештеника да пружа руке и додирује свети Агнец да би га уздигао, произноси: Пазимо!

Свештеник, узносећи свети Агнец, произноси гласно:

Светиње светима.

Народ: Један је свет, је један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин.

Народ пева причастен.

Онда ђакон улази у свети олтар, и ставши са десне стране свештенику који држи свети Хлеб, говори:

Hear us, O Lord Jesus Christ our God, from thy holy dwelling place and from the throne of glory of thy kingdom; and come to sanctify us, O thou who sittest on high with the Father and art here invisibly present with us; and vouchsafe, by thy mighty hand to impart unto us thine immaculate Body and thy precious Blood, and through us unto all the people.

Then the priest, and likewise the deacon in the place where he stands, bows and says silently thrice:

O God, be gracious me a sinner and have mercy on me.

When the deacon sees the priest stretch out his hands and touch the holy Bread in order to make the elevation, he exclaims:

Let us attend.

The priest then, elevating the holy Bread, exclaims:

Holy Things are for the holy.

People: One is holy, One is Lord, Jesus Christ, to the glory of God the Father. Amen.

And the Peoples sing the koinonikon of the day or of the saint.

The deacon then enters the sanctuary and, standing at the right of the priest, says:

Μέλισον, Δέσποτα, τόν ῞αγιον ῞Αρτον.

῾Ο ῾Ιερεύς, μετά προσοχῆς καί εὐλαβείας, μελίζων, λέγει·

Μελίζεται καί διαμερίζεται ὁ ᾿Αμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καί μή διαιρούμενος· ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καί μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλά τούς μετέχοντας ἁγιάζων.

Μελίσας τόν εἰς χεῖρας αὐτοῦ καθηγιασμένον ῞Αρτον εἰς τεμάχια τέσσαρα, ἐναποθέτει αὐτά ἐν τῷ ἁγίῳ Δισκαρίῳ, οὕτως·

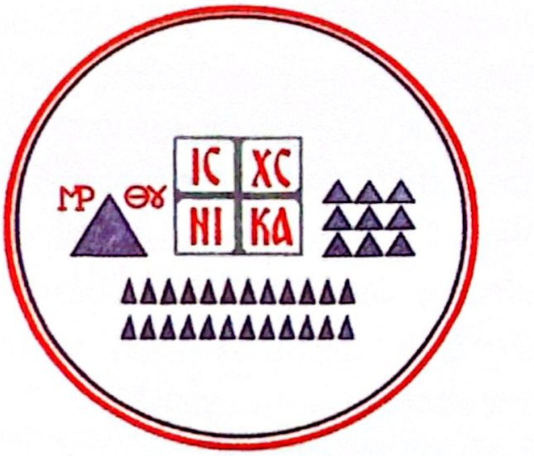

Καί ὁ Διάκονος, δεικνύων τό ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Πλήρωσον, Δέσποτα, τό ἅγιον Ποτήριον. ῾Ο δέ ῾Ιερεύς, λαβών τήν ἐπάνω κειμένην μερίδα τοῦ ᾿Αμνοῦ, τήν ἔχουσαν τούς χαρακτῆρας ΙϹ, ποιεῖ μέ αὐτήν σταυρόν ἄνωθι τοῦ Ποτηρίου (ἀπό χείλους, εἰς χεῖλος), λέγων· Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος ῾Αγίου.

Καί οὕτως ἐμβάλλει αὐτήν εἰς τό ἅγιον Ποτήριον. ῾Ο Διάκονος· ᾿Αμήν.

Καί λαβών αὐτός τό Ζέον, . .

Раздробѝ, влады́ко, свѧты́й хлѣ́бъ. Свѧще́нникъ же раздробѧ́ѧ и҆ на четы́ре ча̑сти со внима́нїемъ и҆ благоговѣ́нїемъ, глаго́летъ: Раздроблѧ́етсѧ и҆ раздѣлѧ́етсѧ а҆́гнецъ бж҃їй, раздробѧ́емый и҆ нераздѣлѧ́емый, всегда̀ ꙗ҆до́мый, и҆ никогда́же и҆ждива́емый, но причаща́ющыѧсѧ ѡ҆свѧща́ѧй.

Ѿ раздробле́нїи свѧта́гѡ а҆́гнца. Подоба́етъ тебѣ̀ вѣ́дати, ѽ і҆ере́е, ꙗ҆́кѡ раздроблѧ́ѧ свѧты́й а҆́гнецъ полага́й ча̑сти,

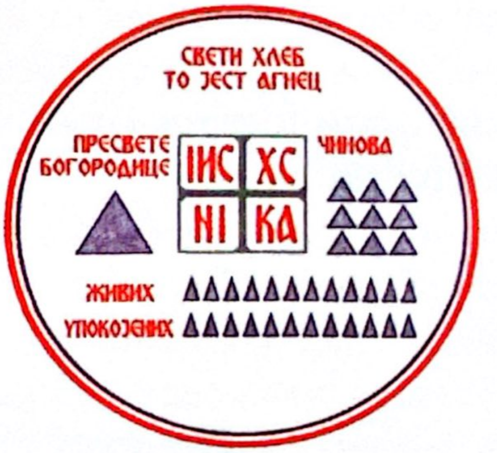

Дїа́конъ же, показꙋ́ѧ ѡ҆раре́мъ свѧты́й поти́рь, глаго́летъ: И҆спо́лни влады́ко, свѧты́й поти́рь. Свѧще́нникъ же взе́мъ горѣ̀ лежа́щꙋю ча́стицꙋ, ꙗ҆́же, і҆и҃с, твори́тъ съ не́ю кре́стъ верхꙋ̀ свѧта́гѡ потирѧ̀, глаго́лѧ:

И҆сплне́нїе дꙋ́ха свѧта́гѡ.

И҆ та́кѡ влага́етъ во свѧты́й поти́рь. Дїа́кон: А҆ми́нь.

И҆ прїе́млѧ теплотꙋ̀, глаго́летъ къ

Разломи, владико, свети Хлеб.

А свештеник, разломивши га на четири дела са пажњом и побожношћу, говори:

Ломи се и раздробљава Јагње Божје, Које се ломи а не раздељује, увек се једе и никад не нестаје, но освећује оне који се причешћују.

И ставља их на свети дискос у облику крста, овако:

Divide, master, the holy Bread.

The priest, breaking it into four parts with heed and reverence, says:

Divided and distributed is the Lamb of God, who is divided yet not disunited, who is ever eaten, yet never consumed, but sanctifieth those who partake thereof.

The priest should know that, on breaking the holy Lamb, he is to place the side with the sign of the Cross downward to the holy diskos, the cut side upward as before, when it was sacrificed.

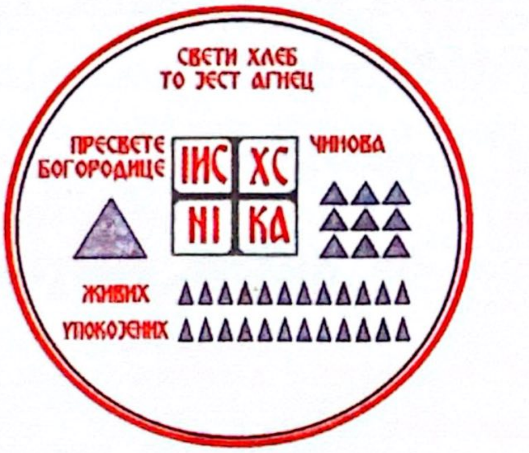

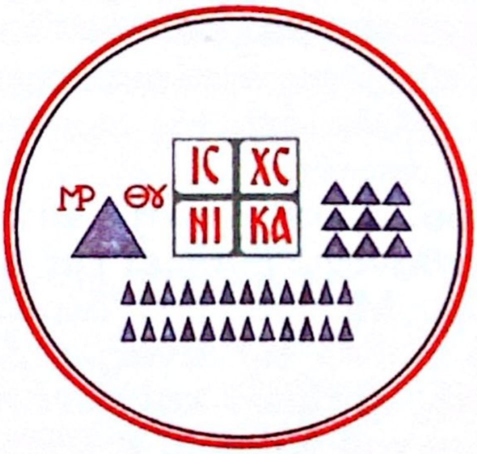

И ђакон, показујућ и орарем свети путир, говори:

Напуни, владико, свету Чашу.

А свештеник, узевши горњу честицу (ІИС), чини њоме знак крста над светим путиром, говорећи:

Пуноћа Духа Светога.

И тако је ставља у свети путир.

Ђакон: Амин.

И узевши врућу воду, говори

The deacon, then, showing the holy chalice with the orarion, says:

Fill, master, the holy chalice.

The priest, then, taking the portion that is on the upper side of the diskos, that is IC, makes the sign of the Cross with ii above the holy chalice, saying:

The fullness of the cup, of the faith, of the Holy Spirit.

And then he puts it into the holy cup. Deacon: Amen.

And taking the warm water, he

. . λέγει πρός τόν Ἱερέα·
Εὐλόγησον, Δέσποτα τό Ζέον.
Ὁ δέ Ἱερεύς εὐλογεῖ λέγων·
Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἁγίων σου, Κύριε, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Καί ὁ Διάκονος, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ χειρί προσεκτικῶς τό ἅγιον Ποτήριον, ἐγχέει σταυροειδῶς τό ἀρκοῦν ζέον ἔνδον, λέγοντος τοῦ Ἱερέως· Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.
Καί ἀποθέμενος τό Ζέον, ἵσταται μικρόν ἄπωθεν προσευχόμενος καθ' ἑαυτόν· Εἶτα προσκαλεῖ τόν Διάκονον, λέγων· Διάκονε, πρόσελθε.
Ὁ Διάκονος προσελθών καί ἁπλώσας τάς χεῖρας σταυροειδῶς, ἔχων τήν δεξιάν ἐπί τῆς ἀριστερᾶς Παλάμης, λέγει·
Ἰδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, (τῷ δεῖνι) τῷ ἀναξίῳ Διακόνῳ, τό τίμιον καί πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καί Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωήν αἰώνιον.
Ὁ δέ Ἱερεύς, κρατῶν τήν μερίδα τοῦ ἁγίου Ἄρτου, δίδωσι, τῷ Διακόνῳ, λέγων·
Μεταδίδοταί σοι (τῷ δεῖνι) τῷ εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ τό τίμιον καί πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καί Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωήν αἰώνιον.

свѧще́нникꙋ:
Благословѝ, влады́ко, теплотꙋ̀.

Свѧще́нникъ же благословлѧ́етъ, глаго́лѧ: Благослове́нна теплота̀ свѧты́хъ твои́хъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, ами́нь.

И҆ дїа́конъ вливае́тъ є҆ли́кѡ дово́лно, крестоѡ҆бра́знѡ внꙋ́трь свѧта́гѡ потирѧ̀, глаго́лѧ:

Теплота̀ вѣ́ры и҆спо́лнь дꙋ́ха свѧта́гѡ, а҆ми́нь.

И҆ ѿста́вивъ теплотꙋ̀, стои́тъ ма́лѡ пода́лѣ. Свѧще́нникъ же глаго́летъ: Дїа́коне, пристꙋпѝ.

И҆ прише́дъ дїа́конъ твори́тъ покло́нъ благоговѣ́йнѡ, просѧ̀ проще́нїѧ. Свѧще́нникъ же, держа свѧты́й хлѣ́бъ, дае́тъ дїа́конꙋ: и҆ цѣлова́въ дїа́конъ подаю́щꙋю є҆мꙋ̀ рꙋ́кꙋ, прїе́млетъ свѧты́й хлѣ́бъ, глаго́лѧ: Препода́ждь мнѣ̀, влады́ко, честно́е и҆ свѧто́е тѣ́ло го́спода и҆ бо́га и҆ спа́са на́шегѡ і҆и҃са хр҃та̀.
Свѧще́нникъ же глаго́летъ:
И҆марекъ, свѧщеннодїа́конꙋ, преподае́тсѧ честно́е и҆ свѧто́е

свештенику:

Благослови, владико, топлоту.

Свештеник благосиља говорећи:

Благословена топлота Светих твојих свагда, сада и увек и у векове векова.

А ђакон, крстообразно наливајући у свети путир топлоту колико је доста, говори:

Топлота вере, пуна Духа Светога. Амин.

И оставивши топлоту, стаје мало подаље.

Брате и саслужитељу, опрости (ако их је више: **опростите**).

Затим се клања према народу, молећи и од њега опроштај. Исто тако и ђакон или саслужитељ тражи опроштај од свештеника и народа.

Тада свештеник говори:

Ђаконе, приступи.

Ђакон, приступајући са страхом Божјим, говори:

Ево, приступам Христу, бесмртноме Цару и Богу нашему. - Дај ми, владико, часно и пресвето Тело Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа.

А свештеник, узевши једну чести-цу светога Агнеца, даје ђакону говорећи:

says to the priest:

Bless, Master, the zeon.

The priest blesses, saying:

Blessed is the warmth of thy holy things, always, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

And the deacon pours a little into the chalice crosswise, saying:

The warmth of the faith, full of the Holy Spirit. Amen.

And setting aside the warm water, he stands a little way off.

Brother and concelebrant, forgive me (if there are more: **Brethren and concelebrants, forgive me**).

Afterward he bows toward the people, asking them for forgiveness. The priest then says:

Deacon, draw near:

And the deacon, having approached, makes a reverence, asking forgiveness.

The priest then, taking the holy Bread, gives it to the deacon. And the deacon, having kissed the hand with which he gives him the holy Bread, receives it, saying:

Lo, I draw near unto Christ, our immortal King and our God. Master, impart unto me, , the precious and holy Body of our Lord and God and Saviour Jesus Christ.

The priest then says:

῾Ο δέ Διάκονος, ἀσπασάμενος τήν μεταδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τόν ἅγιον ῎Αρτον καί ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς ἱερᾶς Τραπέζης· καί κλίνας τήν κεφαλήν, μεταλαμβάνει, τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ.

᾿Ιδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, (τῷ δεῖνι) τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ (ἤ Πρεσβυτέρῳ καί μοναχῷ), τό τίμιον καί πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καί Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν ᾿Ιησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωήν αἰώνιον.

Καί οὕτω μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσίν αὐτοῦ ἁγίου ῎Αρτου μετά φόβου καί πάσης εὐλαβείας, λέγων· ᾿Αμήν.

и҆ пречи́стое тѣ́ло гд҇а и҆ бг҃а и҆ спа́са на́шегѡ і҆нсꙋ́са хрїста̀, во ѿставле́нїе грѣхѡ́въ є҆гѡ̀, и҆ въ жи́знь вѣ́чнꙋю.

И҆ ѿхо́дитъ созадѝ свѧты́ѧ трапе́зы, приклони́въ главꙋ̀, и҆ мо́литсѧ ꙗ҆́кѡ и҆ свѧще́нникъ. Подо́бнѣ взе́мъ и҆ свѧще́нникъ є҆ди́нꙋ части́цꙋ свѧта́гѡ хлѣ́ба, глаго́летъ:

Честно́е и҆ пресвѧто́е тѣ́ло гд҇а и҆ бг҃а и҆ спа́са на́шегѡ і҆и҃са хр҇та̀ преподае́тсѧ мнѣ̀, и҆мѧрекъ, свѧще́нникꙋ, во ѿставле́нїе грѣхѡ́въ мои́хъ, и҆ въ жи́знь вѣ́чнꙋю.

И҆ приклони́въ главꙋ̀ мо́литсѧ глаго́лѧ:

Πιστεύω Κύριε, καί ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱός του Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθών εἰς τόν κόσμον ἁμαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. ῎Ετι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τό ἄχραντον Σῶμά σου, καί τοῦτο αὐτό ἐστι τό τίμιον Αἷμά σου· Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με,

Вѣ́рꙋю, гд҇и, и҆ и҆сповѣ́дꙋю, ꙗ҆̀кѡ ты̀ є҆сѝ вои́стиннꙋ хрїсто́съ, сы́нъ бг҃а жива́гѡ, прише́дый въ мі́ръ грѣ́шныѧ спастѝ, ѿ ни́хже пе́рвый є҆́смь а҆́зъ. Є҆щѐ вѣ́рꙋю, ꙗ҆́кѡ сїѐ са́мое є҆́сть пречи́стое тѣ́ло твоѐ, и҆ сїѧ̀ є҆́сть са́маѧ честна́ѧ кро́вь твоѧ̀. Мол́юсѧ ᲂу҆̀бо тебѣ̀:

Теби ђакону (име) даје се часно и пресвето и пречисто Тело Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа на отпуштење грехова твојих и на живот вечни.

Ђакон, целивавши руку свештеника која му даје, узима свети Агнец и одлази иза светог Престола, и приклонивши главу, моли се. Тада свештеник, узевши и сам једну честицу светога Агнеца говори:

Часно и пресвето Тело Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа даје се мени недостојном свештенику (име) на отпуштење грехова мојих и на живот вечни.

И тако, приклонивши главу, обојица говоре МОЛИТВУ ПРЕ ПРИЧЕШЋА:

Верујем, Господе, и исповедам да си Ти ваистину Христос, Син Бога живога, Који си дошао у свет да грешнике спасеш, од којих сам први ја. Још верујем да је ово само пречисто Тело твоје, и ово сама часна Крв твоја. Стога Ти се молим:

To thee, the deacon Name, is imparted the precious, and holy, and immaculate Body of our Lord and God and Savior Jesus Christ, unto forgiveness of thy sins and unto life everlasting.

And the deacon withdraws behind the holy table, and bowing his head, he prays.

Similarly the priest also, taking one portion of the holy Bread, says:

The precious and all-holy Body of our Lord and God and Savior Jesus Christ is imparted unto me, the unworthy presbyter Name, unto forgiveness of my sins, and unto life everlasting.

And bowing his head, he prays, saying:

PRAYER OF HOLY COMMUNION

I believe, O Lord, and I confess, that thou art truly the Christ, the Son of the living God, who didst come into the world to save sinners, of whom I am first. And I believe that this is thine own immaculate Body, and that this is thine own precious Blood. Wherefore,

καί συγχώρήσόν μοι τά παραπτώματά μου, τά ἑκούσια καί τά ἀκούσια, τά ἐν λόγῳ, τά ἐν ἔργῳ, τά ἐν γνώσει καί ἀγνοίᾳ· καί ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωήν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μή γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ’ ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς λαμβάνει τό κάλυμμα καί καλῶς ἐπιστηρίξας ὑπό τόν πώγωνα αὐτοῦ, λαμβάνει, ἀμφοτέρους ταῖς χερσί, σύν τῷ καλύμματι τό ἅγιον Ποτήριον, καί λέγει·

Ἔτι μεταδίδοταί μοι (τῷ δεῖνι) τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ (ἤ Πρεσβυτέρῳ καί μοναχῷ), τό τίμιον, καί πανάγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καί Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί ζωήν αἰώνιον.

Καί μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ, οὐδέν λέγων καί ἀποσπογγίσας διά τοῦ ἐν χερσί καλύμματος τά τε ἴδια χείλη καί τό ἅγιον Ποτήριον, καί παρά τό χεῖλος ἔξωθεν τό Ποτήριον ἀσπασάμενος, καί ὑψῶν αὐτό λέγει·

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων μου, καί ἀφελεῖ Κύριος πάσας τάς

поми́лꙋй мѧ̀, и҆ прости́ ми прегрѣше́нїѧ моѧ҄, вѡ́лнаѧ и҆ невѡ́лнаѧ, ꙗ҆̑же сло́вомъ, ꙗ҆̑же дѣ́лом, ꙗ҆̑же вѣ́дѣнїемъ и҆ невѣ́дѣнїемъ: и҆ сподо́би мѧ̀ неѡсꙋжде́ннѡ причасти́тисѧ пречи́стихъ твои́хъ та́инствъ, во ѿставле́нїе грѣхѡ́въ, и҆ въ жи́знь вѣ́чнꙋю.

Та́же: Ве́чери твоеѧ̀ та́йныѧ, дне́сь сы́не бж҃їй, прича́стника мѧ̀ прїимѝ: не бо̀ врагѡ́мъ твои҆̑мъ та́йнꙋ повѣ́мъ ни лобза́нїѧ тѝ да́мъ ꙗ҆́кѡ і҆ꙋ́да, но ꙗ҆́кѡ разбо́йникъ и҆сповѣ́даю тѧ̀: помѧни́ мѧ гд҇и, во ца́рствїи твое́мъ.

Да не въ сꙋ́дъ, и҆лѝ во ѡ҆сꙋжде́нїе бꙋ́детъ мнѣ̑ причаще́нїе свѧты́хъ твои́хъ та̑инъ гд҇и, но во и҆сцѣле́нїе дꙋшѝ и҆ тѣ́ла.

И҆ та́кѡ причаща́ютсѧ въ рꙋка́хъ держи́магѡ со стра́хомъ и҆ всѧ́цѣмъ ѹ҆твержде́нїемъ. Та́же воста́въ прїе́млетъ ѡ҆бѣ́ма рꙋка́ма съ покро́вцемъ свѧты́й поти́ръ, и҆ причаща́етсѧ три́жды и҆з̾ негѡ̀, глаго́лѧ:

Че́стныѧ и҆ свѧты́ѧ кро́ве гд҇а бг҃а и҆ спа́са на́шегѡ і҆исꙋ́са хрїста̀, причаща́юсѧ а҆̑зъ ра́бъ бж҃їй свѧще́нникъ, и҆̑мрекъ,

помилуј ме, и опрости ми сагрешења моја, хотимична и нехотична, учињена речју и делом, свесно и несвесно, и удостој ме да се неосуђено причестим пречистим Тајнама твојим на отпуштење грехова и на живот вечни.

Прими ме данас, Сине Божији, за пречасника Тајне Вечере твоје, јер нећу казати тајну непријатељима твојим, нити ћу Ти дати целив као Јуда, већ као разбојник исповедам Те: помени ме, Господе, у Царству твоме.

Нека ми причешћивање светим Тајнама твојим, Господе, не буде на суд или на осуду, већ на исцељење душе и тела. Амин.

И тако се са страхом и сваком предострожношћу причешћују. Затим свештеник, држећи убрус, узима свети путир обема рукама и причешћује се из њега три пута, рекавши:

Часном и пресветом Крвљу Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа причешћујем се ја недос-

I pray thee, have mercy on me, and pardon my transgressions, both voluntary and involuntary, of word, and of deed, of knowledge and of ignorance, and make me worthy to partake without condemnation of thine immaculate Mysteries unto forgiveness of sins and unto life everlasting. Amen.

Of thy mystic supper, O Son of God, accept me today as a communicant, for I will not speak of thy mystery to thine enemies, neither will I give thee a kiss as did Judas, but like the thief will I confess thee, remember me, O Lord, in thy kingdom.

Not unto judgment nor unto condemnation be my partaking of thy holy mysteries, O Lord, but unto the healing of soul and body.

Thus they partake of that which they hold in their hands with fear and all wariness. Then the priest, rising, takes the holy chalice in both hands with the veil and partakes of it thrice, saying:

The precious and all-holy Blood of our Lord and God and Savior Jesus Christ is imparted unto me, the ser-

ἀνομίας μου καί τάς ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Καλεῖ δέ τόν Διάκονον, λέγων·

Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.

Ἐλθών δέ ὁ Διάκονος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης σπογγίζει μετά τῆς Μούσης τήν παλάμην αὐτοῦ ἐπί τοῦ ἁγίου Δισκαρίου μετά προσοχῆς, καί λέγει·

Μετάδός μοι, Δέσποτα, (τῷ δεῖνι) τῷ ἀναξίῳ Διακόνῳ, τό τίμιον, καί πανάγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καί Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί ζωήν αἰώνιον.

Καί ὁ Ἱερεύς, μεταδιδούς αὐτῷ τρίς ἐκ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγει·

Μεταδίδοταί σοι (τῷ δεῖνι) τῷ εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ τό τίμιον καί πανάγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καί Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωήν αἰώνιον. Ἀμήν.

Εἶτα ἀποσπογγίσας καί αὐτός διά τοῦ ἐν χερσί καλύμματος τά τε ἴδια χείλη καί τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, ἀσπάζεται τό ἅγιον Ποτήριον.

Εἶθ' οὕτως, ὑψῶν ὁ Ἱερεύς, τό ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σου καί ἀφελεῖ Κύριος πάσας τάς ἀνομίας σου, καί τάς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Εἶτα ὁ Διάκονος λαμβάνει τό ἅγιον Δισκάριον· μέ τήν ἀριστεράν χεῖρα καί διά τῶν δύο δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός τήν Μοῦσαν, καί ἐμβάλλει τά τμήματα τοῦ ἁγίου

во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ мои́хъ, и҆ въ жи́знь вѣ́чнꙋю, а҆ми́нь.

И҆ та́кѡ свои̑ ѹ҆стнѣ̑, и҆ свѧще́ннагѡ потирѧ̀ въ рꙋкꙋ̀ держи́мымъ покро́вцемъ ѿте́ръ, и҆ глаго́летъ: Сѐ прикоснꙋ̀сѧ ѹ҆стна́мъ мои̑мъ, и҆ ѿи́метъ беззакѡ́нїѧ моѧ̑, и҆ грѣхѝ моѧ̑ ѡ҆чи́ститъ.

Призыва́етъ дїа́кона; глаго́лѧ: Дїа́коне, пристꙋпѝ:

И҆ дїа́конъ прихо́дитъ и҆ покланѧ́етсѧ є҆ди́ною, глаго́лѧ: Сѐ прихождꙋ къ безсме́ртномꙋ царю: Вѣ́рꙋю гд҃и, и҆ и҆сповѣ́дꙋю:

всѐ, види горе. И҆ глаго́летъ Свѧще́нникъ:

Причаща́етсѧ ра́бъ бж҃їй дїа́конъ, и҆мѧрекъ, честны́ѧ и҆ свѧты́ѧ кро́ве гд҃а бг҃а и҆ спа́са на́шегѡ і҆нсꙋ́са хрїста̀, во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ свои́хъ, и҆ въ жи́знь вѣ́чнꙋю, а҆ми́нь.

Причасти́вшꙋсѧ же дїа́конꙋ, глаго́летъ Свѧще́нникъ:

Сѐ прикоснꙋ́сѧ ѹ҆стна́мъ твои̑мъ, и҆ ѿи́метъ беззакѡ́нїѧ твоѧ̑, и҆ грѣхѝ твоѧ̑ ѡ҆чи́ститъ.

Подоба́етъ вѣ́дати: Ꙗ҆́кѡ а҆́ще сꙋ́ть хотѧ́щїи причаща́тисѧ свѧты́хъ та̑инъ, раздроблѧ́етъ свѧще́нникъ

тојни свештеник (име) на отпуштење грехова мојих и на живот вечни. Амин.

И обрисавши своје усне и свети путир убрусом, целива свети путир и говори:

Ево дотаче се усана мојих, и узеће безакоња моја, и грехе моје очистиће.

Затим позива ђакона, говорећи:

Ђаконе, приступи.

Ђакон приступа и клања се говорећи:

Ево приступам Христу, бесмртноме Цару и Богу нашем. - Дај ми, владико, часну и пресвету Крв Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа.

А свештеник говори: Слуга Божји - ђакон (име) причешћује се часном и пресветом Крвљу Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа на отпуштење грехова својих и на живот вечни.

И кад се ђакон пичести, свештеник говори:

Ево дотаче се усана твојих, и узеће безакоња твоја, и грехе твоје очистиће.

Онда свештеник оставља свети путир и ломи два остала дела светог Агнеца (NI и KA) на

vant of God, the presbyter Name, unto forgiveness of my sins and unto life eternal. Amen.

Then, wiping his lips and the edge of the chalice with the cloth that he holds in his hand, he says:

Lo, this hath touched my lips and shall take away my iniquities and purge away my sins.

Then he calls the deacon, saying:

Deacon, draw near.

And the deacon approaches and makes a reverence, saying:

Again I draw near to our immortal King and God. Master, impart unto me, the precious and holy Blood of our Lord and God and Savior Jesus Christ, unto forgiveness of my sins and unto life everlasting.

And the priest says:

The precious and all-holy Blood of our Lord and God and Savior Jesus Christ is imparted unto thee, the servant of God, the deacon Name, unto forgiveness of thy sins and unto life everlasting.

When the deacon has partaken, the priest says:

Lo, this hath touched thy lips and shall take away thy iniquities and purge away thy sins.

It should be noted that, if there

Σώματος (τό ὑπόλοιπον τοῦ ΧΣ, τό ΝΙ καί ΚΑ), ὅπερ μελίζει εἰς μικρά τεμάχια εἰ πρόκηται νά μεταλάβη τούς πιστούς, τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ μετά προσοχῆς καί εὐλαβείας.

Ὁ Ἱερεύς, τήν ἱεράν Λαβίδα τῷ ἁγίῳ ἐμβαλών Ποτηρίῳ καί τοῦ Κοινωνικοῦ τελειωθέντος, ἐπαίρει τό ἅγιον Ποτήριον καί μετ' εὐλαβείας δίδει αὐτό τῷ Διακόνῳ προσκυνησάντι ἅπαξ καί ἀνοίξας τήν Ὡραίαν Πύλην καί στραφείς πρός δυσμάς δείκνυσι τοῖς ἔξω καί, ὁ Διάκονος, ἐκφωνεῖ, λέγων.

Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε.

Καί γίνεται ἡ μετάληψις τῶν ἐκτός τοῦ ἱεροῦ Βήματος. Εἰ μέν εἰσι τινες οἱ μεταλαβεῖν βουλόμενοι, λαμβάνει ὁ Ἱερεύς ἀπό τοῦ Διακόνου χειρῶν, τό ἅγιον Ποτήριον καί μεταδίδωσιν αὐτοῖς λέγων·

Μεταδίδοταί σοι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐν δέ τῷ κοινωνεῖν τούς πιστούς, οἱ χοροί ψάλλουσι χῦμα ἅπαξ ἤ πλεονάκις, κατά τόν ἀριθμόν τῶν κοινωνούντων, τό·

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ . . .

Κατά δέ τήν πασχάλιον περίοδον, ψάλλουσι·

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἐάν δέν ὑπάρχωσι πιστοί ἕτοιμοι πρός κοινωνίαν τῶν Ἁγίων, τότε εἰσκομίζει ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἅπαντα (ἤτοι τάς μερίδας τῆς τε

двѣ̑ ча̑сти свѧта́гѡ а҆́гнца ѡ҆ста́вшыѧ, є҆́же, НІ, и҆ є҆́же, КА, на ма̑лыѧ ча̑стицы, ꙗ҆́кѡ бы́ти всѣ̑мъ прича́стникѡмъ дово́лнѡ: и҆ та́кѡ вложи́въ и҆́хъ во свѧтꙋ́ю ча́шꙋ, причаща́етъ по ѻ҆бы́чаю ѿ тѣ́ла и҆ кро́ве го́сподни, со всѧ́кимъ ѻ҆па́сствомъ. Причаща́етъ же и҆̀хъ, повнегда̀ рещѝ дїа́конꙋ:

Со стра́хомъ бж҃їимъ и҆ вѣ́рою пристꙋпи́те.

Ли́къ:

Благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ гдⷭ҇не, бг҃ъ гдⷭ҇ь, и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ.

Та́же пристꙋпа́ютъ хотѧ́щїи причаща́тисѧ. И҆ та́кѡ и҆́дꙋтъ є҆ди́нъ по є҆ди́номꙋ, и҆ покланѧ́ютсѧ со всѧ́цѣмъ ᲂу҆мнле́нїемъ и҆ стра́хомъ, согбе́ннѣ рꙋцѣ̑ къ пе́рсемъ и҆мꙋ́ще: та́же прїе́млетъ бже́ственныѧ та̑йны.

Свѧще́нникъ же причаща́ѧ є҆го̀, глаго́летъ:

Причаща́етсѧ ра́бъ бж҃їй, и҆́мѧрекъ, честна́гѡ и҆ свѧта́гѡ тѣ́ла и҆ кро́ве гдⷭ҇а и҆ бг҃а и҆ спа́са на́шегѡ і҆и҃са хрїста̀, во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ свои́хъ и҆ въ жи́знь вѣ́чнꙋю.

И҆ та́ко ѿтира́етъ є҆мꙋ̀ ᲂу҆стнѣ̑ свѧты́мъ покро́вцемъ, и҆ цѣлꙋ́етъ свѧтꙋ́ю ча́шꙋ, и҆ поклони́всѧ ѿхо́дитъ.

честице, како би свима причасницима било довољно, па их меће у свету Чашу и покрива је. Онда се отварају Царске двери, и ђакон, поклонивши се једном, с побожношћу прима од свештеника свети путир, долази на двери и подижући показује га народу, говорећи:

Са страхом Божјим и вером приступите.

Народ: **Благословен који долази у име Господње: Бог је Господ и јави се нама.**

Тада приступају верни и говоре за свештеником молитву пред свето Причешће: **Верујем, Господе, и исповедам...** и тако се причешћују: а свештеник причешћујући их, за сваког посебице говори:

Причешћује се слуга Божји (име) **часним и пресветим Телом и Крвљу Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа на отпуштење грехова и на живот вечни.**

И ђакон свакоме отире усне убрусом, а причасник целива свети путир, и поклонивши се одлази. При том се пева:

Тело Христово примите,

are those who wish to communicate of the holy Mysteries, the priest divides the two remaining portions, that is NI and KA, into small pieces, so that there will be enough for all the communicants. Then takes the chalice from the priest with devotion, approaches the doors, and elevating the holy chalice, shows it to the people, saying:

With fear of God and with faith, draw near.

People: **Blessed is he that cometh in the name of the Lord. God is the Lord and hath appeared unto us.**

Those who wish to communicate shall then approach. They come one by one and they make a reverence with all contrition and fear, holding their hands folded on their breast. Thus each receives the Divine Mysteries.

The priest says on communicating each one:

The servant of God, Name, **partakes of the precious and all-holy Body and Blood of our Lord and God and Savior Jesus Christ unto forgiveness of his sins and unto life everlasting.**

And the deacon wipes the lips of each with the cloth.

And thus all communicate.

After communion, the priest enters the sanctuary, and sets the holy

Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων καί τῶν ψυχῶν) μετά φόβου καί πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδέ κόνιόν τι ἄγαν λεπτότατον ἐκπεσεῖν ἤ καταλειφθῆναι ποσῶς ἐκεῖσε, λέγων·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον Ἰησοῦν, τόν μόνον ἀναμάρτητον. Τόν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καί τήν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καί δοξάζομεν· σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί προσκυνήσωμεν τήν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδού γάρ ἦλθε διά τοῦ Σταυροῦ, χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, διά παντός εὐλογοῦντες τόν Κύριον, ὑμνοῦμεν τήν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καί τήν θ' ᾠδήν τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα·

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ, ἡ γάρ δόξα Κυρίου ἐπί σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καί ἀγάλλου Σιών, σύ δέ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὢ θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἥν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ὢ Πάσχα τό μέγα, καί ἱερώτατον Χριστέ· ὢ σοφία καί

Тогда̀ прїе́мъ дїа́конъ свѧты́й ді́скосъ верхꙋ̀ свѧта́гѡ потира̀, и҆ глаго́лѧ: воскре́сныѧ пѣ́сни сі҄ѧ:

Воскресе́нїе хрїсто́во ви́дѣвше, поклони́мсѧ свѧто́мꙋ гдⷭ҇ꙋ і҆исꙋ́сꙋ, є҆ди́номꙋ безгрѣ́шномꙋ. крестꙋ̀ твоемꙋ̀ покланѧ́емсѧ, хрїстѐ, и҆ свѧто́е воскресе́нїе твое поє́мъ и҆ сла́вимъ: ты́ бо є҆сѝ бг҃ъ на́шъ, ра́звѣ тебє̀ и҆но́гѡ не зна́емъ, и҆́мѧ твоѐ и҆мену́емъ. Прїиди́те всѝ, вѣ́рнїи, поклони́мсѧ свѧто́мꙋ хрїсто́вꙋ воскресе́нїю: се́ бо прїи́де кресто́мъ ра́дость всемꙋ̀ мі́рꙋ, всегда̀ благословѧ́ще гдⷭ҇а, пое́мъ воскресе́нїе є҆гѡ̀: распѧ́тїе бо претерпѣ́въ, сме́ртїю сме́рть разрꙋшѝ. Свѣти́сѧ, свѣти́сѧ но́вый і҆ерꙋсали́ме, сла́ва бо гдⷭ҇нѧ на тебѣ̀ возсїѧ̀. Лику́й ны́нѣ, и҆ весели́сѧ сїѡ́не: ты́ же чи́стаѧ, красꙋ́йсѧ богоро́дице, ѡ҆ воста́нии рождества̀ твоегѡ̀. ѽ па́сха ве́лїѧ, и҆ свѧще́ннѣйшаѧ хрїстѐ! ѽ мꙋ́дросте, и҆ сло́ве бж҃їй и҆ си́ло! подава́й на́мъ и҆́стѣе тебє̀ причаща́тисѧ, въ невече́рнѣмъ днѝ ца́рствїѧ твоегѡ̀.

Ѿтира́етъ свѧто́ю гꙋ́бою ѕѣлѡ̀ до́брѣ, со внима́нїемъ и҆ благоговѣ́нїемъ, глаго́лѧ словеса̀ сі҄ѧ:

извора бесмртнога окусите.

После причешћа ђакон узима левом руком свети дискос и са њега ставља у путир остале честице, говорећи:

Васкрсење Христово видевши, поклонимо се светоме Господу Исусу, јединоме Безгрешноме. Крсту твоме клањамо се, Христе, и свето васкрсење твоје певамо и славимо; јер си *Ти Бог наш, осим Тебе другога* не знамо, име твоје прослављамо. Ходите сви верни, поклонимо се светом васкрсењу Христовом. Јер, гле, Крстом дође радост целоме свету. Свагда благосиљајући Господа, певајмо васкрсење његово; јер нас ради претрпевши Крст, смрћу смрт разруши. Блистај се, блистај, Нови Јерусалиме, јер слава Господња на теби засија. Ликуј сада и весели се, Сионе; а Ти, Чиста Богородице, радуј се васкрсењу Порода твога. О велика и најсветија Пасхо, Христе! О Мудрости, и Логосе Божји, и Сило! Дај нам да се још присније причешћујемо Тобом у не-

Things down on the holy table. The deacon then, holding the holy diskos over the holy chalice, says these hymns of the Resurrection:

In that we have beheld the Resurrection of Christ, let us worship the holy Lord Jesus, the only sinless One. Thy Cross do we adore, O Christ, and thy holy resurrection we praise and glorify, for thou art our God and we know no other beside thee; we call upon thy name. O come, all ye faithful, let us adore Christ's holy resurrection. For lo, through the cross is joy come into all the world. Ever blessing the Lord, let us sing His resurrection, for in that he endured the cross for us, He hath destroyed death by death. Shine, shine, O New Jerusalem, for the glory of the Lord hath dawned upon thee. Dance and be glad, O Sion. And, delight thou, O pure Theotokos, in the rising of thy Son.

O Christ, great and most holy Pascha; O Wisdom and Word and Power of God: Grant that we may more perfectly partake of thee in the never-ending day of thy kingdom.

Λόγε, τοῦ Θεοῦ καί δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Ἀπόπλυνον, Κύριε, τά ἁμαρτήματα τῶν ἐνθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τῷ Αἵματι σου τῷ ἁγίῳ· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καί πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Εὐχαριστήριον Εὐχήν·

Εὐχαριστοῦμεν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καί τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καί ἀθανάτων μυστηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τήν ὁδόν, στήριξον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου· φρούρησον ἡμῶν τήν ζωήν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τά διαβήματα· εὐχαῖς καί ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, καί πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καί μετά τό κοινωνῆσαι πάντας τούς βουλομένους, ὁ Ἱερεύς εὐλογεῖ τόν Λαόν, κατέχοντος τοῦ Διακόνου τό ἅγιον Ποτήριον, ἐπιλέγων μεγαλοφώνως·

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.

Ὁ δέ Χορός ψάλλει τό·

Εἴδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον,

Ѿмы́й гд҃и, грѣхѝ помина́вшихсѧ здѣ̑ кро́вїю твое́ю честно́ю, моли́твами свѧты́хъ твои́хъ.

И҆ покрыва́етъ свѧты́й поти́рь покро́вцемъ, подо́бнѣ и҆ на свѧты́й діскосъ возлага́етъ звѣ́здицꙋ и҆ покро́вцы.

Та́же приглаго́летъ моли́твꙋ благода́рственнꙋю, Свѧще́нникъ:

Благодари́мъ тѧ̀ влады́ко человѣколю́бче, благодѣ́телю дꙋ́шъ на́шихъ: ꙗ҆́кѡ и҆ въ настоѧщїй де́нь сподо́билъ є҆сѝ на́съ небе́сныхъ твои́хъ, и҆ безсме́ртныхъ та́инствъ. И҆спра́ви на́шъ пꙋ́ть, ᲂу҆тверди́ ны во стра́сѣ твое́мъ всѧ̑, соблюдѝ на́шъ живо́тъ, ᲂу҆твердѝ на́шѧ стѡпы̀, моли́твами и҆ моле́нми сла́вныѧ богоро́дицы, и҆ приснодѣ́вы маріи, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ твои́хъ.

Свѧще́нникъ же благословлѧ́етъ лю́ди, приглаго́лѧ возгла́снѡ:

Спасѝ, бж҃е лю́ди твоѧ̑, и҆ благословѝ достоѧ́нїе твоѐ.

Ли́къ же пое́тъ:

Ви́дѣхомъ свѣ́тъ и҆́стинный, прїѧхомъ дꙋ́ха небе́снаго, ѡ҆брѣто́хомъ вѣ́рꙋ и҆́стиннꙋю,

залазни дан Царства твога.

И ђакон, отирући пажљиво честице са дискоса, говори:

Омиј, Господе, светом Крвљу Твојом, грехе свих овде поменутих, молитвама Светих твојих.

Онда свештеник, говори благодарну МОЛИТВУ ПОСЛЕ ПРИЧЕШЋА СВИХ:

Благодарим човекољубиви Владико, добротворе душа наших што си нас и у данашњи дан удостојио твојих небеских и бесмртних Тајни. Исправи пут наш, утврди све нас у страху твоме, сачувај живот наш, учврсти кораке наше, молитвама и мољењима славне Богородице и Приснодјеве Марије и свих Светих твојих.

Тада свештеник благосиља народ говорећи гласно:

Спаси, Боже, народ твој и благослови наслеђе твоје.

Народ: Видесмо Светлост истинску; примисмо Духа Небескога; нађосмо веру истиниту, клањамо се нераздељивој Тројици, јер нас је Она спасла.

He wipes the diskos thoroughly with heed and reverence, saying:

By thy precious Blood O Lord, wash away, the sins of thy servants here commemorated, through the prayers of all thy saints.

THE PRAYER OF THANKSGIVING

We give thanks to thee, O Master, who lovest mankind, Benefactor of our souls, for that thou hast vouchsafed this day to feed us with thy heavenly and immortal mysteries. Make straight our path; establish us all in thy fear; guard our life; make firm our steps; through the prayers and intercessions of the glorious Theotokos and ever-virgin Mary and of all thy Saints.

The priest blesses the people, exclaiming:

O God, save thy people, and bless thine inheritance.

The People sings: We have seen the true Light. We have received the heavenly Spirit. We have found the true Faith, worshipping the undivided Trinity, for He hath saved us.

εὕρομεν πίστην ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Καί ἐπιστρέφουσιν, ὅ τε ῾Ιερεύς καί ὁ Διάκονος εἰς τήν ἁγίαν Τράπεζαν. Καί ὁ μέν Διάκονος, ἀποθέμενος ἐν αὐτῇ τό ἅγιον Ποτήριον, λέγει πρός τόν ῾Ιερέα·

῞Υψωσον, Δέσποτα.

῾Ο δέ ῾Ιερεύς θυμιᾷ τρίς τά ῞Αγια, λέγων χαμηλοφώνως·

῾Υψώθητι ἐπί τούς οὐρανούς, ὁ Θεός, καί ἐπί πᾶσαν τήν γῆν ἡ δόξα σου (ἐκ τρίτου).

Εἶτα ἐπιδίδωσι τό ἅγιον Δισκάριον σύν τοῖς Καλύμμασι τῷ Διακόνῳ, οὗτος δέ εἰς τό ὕψος τῆς κεφαλῆς ἀμφοτέραις ταῖς χερσί ταῦτα κρατῶν καί μικρόν ὑποκλίνας τῷ λαῷ κύκλῳ τῆς ἁγίας Τραπέζης διερχόμενος, μεταφέρει εἰς τήν ἁγίαν Πρόθεσιν. ῾Ο δέ ῾Ιερεύς προσκυνήσας, καί λαβών τό ἅγιον Ποτήριον ἐπικεκαλυμμένον, λέγει πρό μέν τῆς ἁγίας Τραπέζης χαμηλοφώνως·

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν,

ἐκφώνως δέ στραφείς πρός τόν Λαόν·

Πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καί ἀποτίθησιν ἐπί τῆς ἱερᾶς Προθέσεως τό ἅγιον Ποτήριον.

Καί ὁ Χορός· ᾿Αμήν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμών αἰνέσεως, σου Κύριε, ὅπως ἄνυμνήσωμεν τήν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τήν ἡμέραν

нераздѣ́лнѣй тро́ицѣ покланѧ́емѧа: та́ бо на́съ спасла̀ є҆́сть.

И҆ ѡ҆браща́ютсѧ дїа́конъ же и҆ свѧще́нникъ къ свѧтѣ́й трапе́зѣ, и҆ кади́тъ свѧще́нникъ три́жды, глаго́лѧ въ себѣ́:

Вознесы́йсѧ на небеса̀, бж҃е, и҆ по все́й землѝ сла́ва твоѧ̀.

Та́же взе́мъ свѧще́нникъ свѧты́й дїскосъ, возлага́етъ на главꙋ̀ дїа́кона, глаго́летъ та́йнѡ:

Благослове́нъ бг҃ъ на́шъ:

И҆ возгла́снѡ:

Всегда̀, ны́нѣ и҆ прѝснѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. Да и҆спо́лнѧтсѧ ѹ҆ста̀ на́ша хвале́нїѧ твоегѡ̀ го́споди, ꙗ҆́кѡ да пое́мъ сла́вꙋ твою̀, ꙗ҆́кѡ сподо́билъ є҆сѝ на́съ причасти́тисѧ свѧты̂мъ твои̂мъ, боже́ственнымъ, безсме́ртнымъ и҆ животворѧ́щымъ та́йнамъ соблюдѝ на́съ во твое́й свѧты́ни, ве́съ де́нь поѹча́тисѧ пра́вдѣ твое́й: а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа.

И҆ и҆зше́дъ дїа́конъ сѣ́верню две́рїю, и҆ ста́въ на ѻ҆бы́чномъ мѣ́стѣ глаго́летъ:

Про́сти прїи́мше боже́ственных, свѧты́хъ, пречи́стыхъ, безсме́ртныхъ, небе́сныхъ, и҆ животворѧ́щихъ, стра́шныхъ хрⷭ҇то́выхъ та̂инъ, досто́йнѡ

Ђакон, додаје кадионицу свештенику.

А свештеник кади три пута, говорећи тихо:

Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава твоја.

Онда узевши свети дискос, ставља га на главу ђакону, и ђакон, држећи Га с побожношћу и гледајући ка дверима, одлази Предложењу и оставља га. Свештеник, поклонивши се и узевши свети путир, говори тихо;

Благословен Бог наш,

и окренувши се према народу, продужује гласно:

Свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Нека се испуне уста наша хвале твоје, Господе, да певамо славу твоју, јер си нас удостојио да се причестимо светим твојим, божанским, бесмртним и животворним Тајнама; сачувај нас у твојој светињи, да се сав дан поучавамо правди твојој. Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Свештеник одмах одлази Предложењу, оставља свети путир, враћа се светом Престолу и савија антиминс; а ђакон излази, стаје на обично место и говори:

And turning to the holy table, the priest censes it thrice, saying:

Be thou exalted O God, above the heavens, and thy glory above all the earth.

The priest then, taking the holy diskos, sets it on the deacon's head. And the deacon, taking it reverently, looks toward the holy door, saying nothing, and goes forth to the prothesis table and sets it down. And the priest, having made a reverence, takes the holy chalice, turns toward the doors, and, looking toward the people, says secretly: Blessed is our God, And he exclaims:

Always, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Let our mouths be filled with thy praise, O Lord, that we may hymn thy glory, for thou hast made us worthy to partake of thy holy, divine, immortal and life-creating Mysteries. Preserve us in thy holiness, that all the day long we may meditate on thy righteousness.

Alleluia. Alleluia. Alleluia.

And the deacon, unbinding his orarion, comes forth by the north door, and standing in his usual place, says:

μελετῶντας τήν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Διάκονος ἐξερχόμενος καί στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ πρό τῆς Ὡραίας Πύλης, λέγει·

Ὀρθοί· Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καί ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως, εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος ἐξακολουθεῖ·

Τήν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν καί ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτούς καί ἀλλήλους, καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **(Καί εἰσέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.)**

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς βάλλει τήν Μοῦσαν ἐν τῷ Ἀντιμηνσίῳ, διπλώνει * αὐτό καί ἀφίνει εἰς τό κέντρον τοῦ Θυσιαστηρίου. Εἶτα ἀναγινώσκει ταύτην τήν εὐχήν

Ἐκφώνως· Ὅτι σύ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

благодари́мъ гдⷭ҇а.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ бж҃е твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Дїа́конъ: Де́нь ве́сь соверше́нъ, свѧ́тъ, ми́ренъ и҆ безгрѣ́шенъ и҆спроси́вше, са́ми себѐ и҆ дрꙋ̀гъдрꙋ̀га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ хрⷭ҇тꙋ̀ бг҃ꙋ предади́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, гдⷭ҇и.

Їере́й же прѧ́мѡ держа̀ є҆ѵа́ггелїе, согнꙋ́въ а҆нтїми́нсъ, твори́тъ на́дъ ни́мъ кре́стъ. Возглаша́етъ:

Ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ ѡ҆свѧще́нїе на́ше и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, ѻ҆тцꙋ̀ и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Їере́й: Съ ми́ромъ и҆зы́демъ.

Ли́къ: Ѡ҆ и҆́мени гдⷭ҇ни.

Дїа́конъ: Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Примивши божанске, свете, пречисте, бесмртне, небеске, и животворне, страшне Христове Тајне, стојећи смерно, достојно заблагодаримо Господу.	Stand upright. Having partaken of the divine, holy, immaculate, immortal, heavenly, life-creating and dread mysteries of Christ, let us worthily give thanks to the Lord.
Народ: Господе, помилуј.	People: Lord, have mercy.
Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.	Help us, save us, have mercy on us; and keep us, O God, by thy grace.
Народ: Господе, помилуј.	People: Lord, have mercy.
Ђакон: Измоливши сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.	Asking that the whole day be perfect, holy, peaceful, and sinless, let us commend ourselves, and each other, and all our life unto Christ our God,
Народ: *Теби, Господе.*	People: *To thee, O Lord.*
Возглас: Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.	Exclamation: For thou art our sanctification and unto thee do we ascribe glory, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.
Народ: Амин.	People: Amen.
При том свештеник, узима свето Еванђеље, чини знак крста над савијеним антиминсом и полаже га на њега. Затим се окреће народу и говори:	The priest, having folded the antimension, and holding upright the holy Gospel Book, makes the sign of the Cross with it over the antimension.
Свештеник: У миру изиђимо.	Preast: Let us depart in peace.
Народ: У име Господње.	People: In the name of the Lord.
Ђакон: Господу се помолимо.	Deacon: Let us pray to the Lord.
Народ: Господе, помилуј.	People: Lord, have mercy.

Ὁ Διάκονος· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΟΣ

Ὁ εὐλογῶν τούς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καί ἁγιάζων τούς ἐπί σοί πεποιθότας, σῶσον τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου. Τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τούς ἀγαπῶντας τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· Σύ αὐτούς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καί μή ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τούς ἐλπίζοντας ἐπί σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεύσι, (τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν), τῷ στρατῷ καί παντί τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθή καί πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων· καί σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν, καί ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').

Моли́тва заамвѡ́ннаѧ возгла́снѡ:

Благословлѧ́ѧй благословлѧ́ющыѧ тѧ̀ гдⷭ҇и, и҆ ѡ҆свѧща́ѧй на тѧ̀ ᲂу҆пова́ющыѧ, спасѝ лю́ди твоѧ̑, и҆ благословѝ достоѧ́нїе твоѐ, и҆сполне́нїе це́ркве твоеѧ̀ сохранѝ, ѡ҆свѧтѝ лю́бѧщыѧ̀ благолѣ́пїе до́мꙋ твоегѡ̀: ты̀ тѣ́хъ воспросла́ви бж҃е́ственною твое́ю си́лою, и҆ не ѡ҆ста́ви на́съ, ᲂу҆пова́ющихъ на тѧ̀. Ми́ръ мі́рови твоемꙋ̀ да́рꙋй, це́ркваⷨ твои̑мъ, свѧще́нникѡмъ, благовѣ́рномꙋ и҆ христолюби́вомꙋ правосла́вномꙋ ро́дꙋ на́шемꙋ, во́инствꙋ, и҆ всѣ́мъ лю́демъ твои̑мъ. Ꙗ҆́кѡ всѧ́кое даѧ́нїе бла́го, и҆ всѧ́къ да́ръ соверше́нъ свы́ше є҆́сть, сходѧ́й ѿ тебє̀ Ѻ҆тца̀ свѣ́тѡвъ: и҆ тебѣ̀ сла́вꙋ, и҆ благодаре́нїе, и҆ поклоне́нїе возсыла́емъ, Ѻ҆тцꙋ̀ и҆ сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ дꙋ́хꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Та́же: Бꙋ̀ди и҆́мѧ го́сподне, благослове́но ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка. (три́жды)

И҆ ѱало́мъ л҃г: Благословлю̀ гдⷭ҇а:

Свештеник излази, стаје иза амвона и говори гласно

ЗААМВОНУ МОЛИТВУ:

Господе, Ти благосиљаш оне који Тебе благосиљају, и освећујеш оне који се у Тебе уздају, спаси народ твој и благослови наслеђе твоје, чувај пуноћу Цркве твоје, освети оне који љубе красоту дома твога; Ти их прослави божанском силом твојом, и не остави нас који се у Тебе надамо; даруј мир свету твоме, Црквама твојим, свештеницима и свему народу твоме. Јер сваки добри дар, и сваки савршени по-клон одозго је, силази од Тебе, Оца Светлости, и Теби славу и благодарење и поклоњење узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Нека је име Господње благословено од сада и довека (трипут).

Док се заамвона молитва чита, ђакон, држећи орар и приклонивши главу, стоји на десној страни пред иконом Господа

PRAYER BEHIND THE AMBO

O Lord, who blessest those who bless thee, and sanctifiest those put their trust in thee: Save thy people, and bless thine inheritance, preserve the fullness of thy Church, sanctify those that love the beauty of thy house. Glorify them in recompense by thy divine power, and forsake us not who hope in thee. Give peace to thy world, to thy churches, to the priests, and to all thy people, for all good giving, and every perfect gift is from above, and cometh down from thee, the Father of lights, and unto thee do we ascribe glory, thanksgiving, and worship, to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen. Blessed be the name of the Lord, henceforth and forever more (thrice)

The prayer is said, the deacon standing to the right before the icon of Christ the Master, holding his orarion, and with his head

Εἰσελθών δέ ὁ ῾Ιερεύς διά τῆς ἁγίας Πύλης εἰς τό ῾Ιερόν, καί ἀπελθών εἰς τήν Πρόθεσιν, ἀναγινώσκει χαμηλῇ τῇ φωνῇ.

ΕΥΧΗ ΕΝ ΤΩ ΣΥΣΤΕΙΛΑΙ ΤΑ ΑΓΙΑ

Τό πλήρωμα τοῦ Νόμου καί τῶν Προφητῶν αὐτός ὑπάρχων, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τήν πατρικήν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καί εὐφροσύνης τάς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾽Αμήν.

῾Ο ῾Ιερεύς ἀπό τῶν ἁγίων Θυρῶν εὐλογῶν τόν Λαόν, λέγει·

Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καί φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

῾Ο Χορός· Αμὴν

῾Ο ῾Ιερεύς πρός τόν Λαόν·

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

῾Ο ᾽Αναγνώστης·

Δόξα, Καί νῦν. Κύριε

Моли́твѣ же глаго́лемѣй, дїа́конъ стои́тъ на десн́ѣй страѣ̑ пред̾ ѻ҆́бразомъ влады́ки хр҇та, держа̀ и҆ ѻ҆ра́рь сво́й, главꙋ̀ прикло́нъ, до соверше́нїѧ моли́твы: се́й же сконча́вшейсѧ, свѧще́нникъ ѹ҆́бѡ вхо́дитъ свѧты́ми две́рми, и҆ ѿше́дъ въ предложе́нїе, глаго́летъ настоѧ́щꙋю моли́твꙋ. Моли́тва глаго́лемаѧ, внегда̀ потреби́ти свѧта̑ѧ:

И҆сполне́нїе зако́на и҆ проро́кѡвъ, са́мъ сы́й хр҇те бж҇е на́шъ, и҆спо́лнивый всѐ ѻ҆те́ческое смотре́нїе, и҆спо́лни ра́дости и҆ весе́лїѧ сердца̀ на̑ша, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. Дїа́конъ же вше́дъ и҆ са́мъ сѣ́верною страно́ю, потреблѧ́етъ свѧта̑ѧ со стра́хомъ, и҆ со всѧ́-кимъ ѹ҆твержде́нїемъ. Свѧще́н-никъ же и҆зше́дъ, дае́тъ лю́демъ а҆нтїдѡръ. По сконча́нїи же ѱалма̀, раздаѧ́нїи а҆нтїдѡра глаго́летъ: Благослове́нїе гдⷭ҇не на ва́съ, тогѡ̀ благода́тїю и҆ человѣколю́бїемъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Свѧще́нникъ: Сла́ва Тебѣ̀, хр҇тѐ бж҇е, ѹ҆пова́нїе на́ше сла́ва тебѣ̀.

Христа, и кад се молитва заврши, улази кроз северна врата. Свештеник пак улази кроз Царске двери, и отишавши Предложењу, тихо говори ову молитву над погнутом главом ђакона:

Христе Боже наш, Ти Сам јеси пуноћа Закона и Пророка; Ти си испунио сав Очев домострој спасења, испуни радошћу и весељем срца наша свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Онда ђакон употребљава свете Дарове са страхом и сваком предострожношћу, а свештеник изишавши раздаје народу од нафоре. И пошто разда антидор, благосиља народ говорећи:

Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

bowed until the end of the prayer. Having finished the prayer, the priest enters through the holy doors and goes forth to the prothesis table and says the following prayer:

Prayer said at the Consuming of the Holy Things:

O Christ our God, who art the Fulfillment of the Law and the Prophets, who didst fulfill all the dispensation of the Father, fill our hearts with joy and gladness, always, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

The deacon consumes the holy Things with fear and all wariness. The priest, having come forth, gives the people the antidoron.

After the distribution of the antidoron, he says:

The blessing of the Lord and His mercy come upon you, through His divine grace and love towards mankind always, now and ever, and unto ages of ages.

People: Amen.

Priest: Glory to thee, O Christ God, our Hope, glory to thee.

ἐλέησον (γ') εὐλόγησον.

῾Ο ῾Ιερεύς·

Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καί βαπτισοῦ ᾿Ιωάννου, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καί πανευφήμων ᾿Αποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμών ᾿Ιωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων ᾿ωακείμ καί ῎Αννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, εἰ ἐστι μέγας), οὗ καί τήν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καί πάντων τῶν ῾Αγίων, ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Οἱ Χοροί καί σύμπας ὁ λαός. ᾿Αμήν.

Εἶτα ἀποδύεται τήν ἱερατικήν αὐτοῦ στολήν λέγων τό·

Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα,

Τό Τρισάγιον κ.λ.π.,

Ли́къ: Сла́ва , и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́ды.

Благословѝ.

Свѧще́нникъ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ ма́тере (и҆ про́чаѧ), и҆́же во свѧты́хъ ѿца̀ на́шегѡ а҆рхїепі́скопа кѡнстанті́нѧ гра́да і҆ѡа́нна златоу́стагѡ: и҆ свѧта́гѡ, и҆́мрек, є҆гѡ́же є҆́сть де́нь, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́луетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Ли́къ же многолѣ́тствуетъ а҆рхїерeѧ и҆ наро́дъ. И҆ свѧще́нникъ, вше́дъ во свѧты́й ѻ҆лта́рь совлачи́тсѧ свѧще́нныѧ ѻ҆де́жды, глаго́лѧ:

Ны́нѣ ѿпуща́еши:

Трисвѧто́е. И҆ по Ѻ҆́тче на́шъ:

Ѿпусти́телный тропа́р, гла́с и҃:

Оу҆́стъ твои́хъ ꙗ҆́коже свѣ́тлость ѻ҆гнѧ̀ возсїѧ́вши благода́ть, вселе́нную просвѣтѝ: не сребролю́бїѧ мі́рови сокрѡ́вища снискà, высотꙋ̀ на́мъ смиренному́дрїѧ показà: но твои́ми словесы̀ наказꙋ́ѧ, ѻ҆́тче і҆ѡа́нне златоу́сте, молѝ сло́ва хрⷭ҇та́ бг҃а, спасти́сѧ душа́мъ на́шымъ.

Народ: Слава... и сада и увек. Господе, помилуј. (трипута) Оче благослови.

И свештеник даје отпуст овако: ако је недеља, говори:

Васкрсли из мртвих...

а ако није:

Христос истинити Бог наш, молитвама пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, светога оца нашега Јована, архиепископа цариградскога, светога (чији је храм) и светога (чији је дан), светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

И свештеник, ушавши у свети олтар, говори молитве после светог Причешћа.

Пошто сврши ове молитве, свештеник скида свештене одежде, говорећи:

Сад отпушташ ...

Трисвето ... Оче наш.

Тропар Светог Златоуста (глас 8):

Благодат, заблиставши из уста твојих као светлост огња, просветли васељену, свету стече ризнице нес-

People: Glory... Now and . . . , Lord, have mercy. thrice, Bless.

Priest: May Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate Mother (and the rest), of our Father among the Saints, John Chrysostom, Archbishop of Constantinople, and of (name of the saint of the temple and of the day), and of all the Saints, have mercy on us and save us, for He is good and loveth mankind.

People: Amen

The People sings the Many Years.

The Trisagion, and after

Our Father . . .

Priest:

For thine is the kingdom ...

The Dismissal Troparion in Tone 8:

Grace shining forth from thy mouth like fire hath enlightened the universe, and hath disclosed to the world treasures of uncovetousness and hath shown us the heights of humility. But as thou dost instruct us by thy words, O Father John Chrysostom, intercede with the Word, Christ God, to save our souls.

῾Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμψασα χάρις, τήν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρούς ἐναπέθετο· τό ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ᾿Αλλά σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ ᾿Ιωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τό Κοντάκιον τοῦ Χρυσοστόμου.

᾿Εκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τήν θείαν χάριν, καί διά τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τόν ἕνα Θεόν, ᾿Ιωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε, ὅσιε. ᾿Επαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γάρ καθηγητής, ὡς τά θεῖα σαφῶν.

Καί τό·

Οὐρανός πολύφωτος ἡ ᾿Εκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τούς πιστούς, ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν. Τοῦτον τόν Οἶκον στερέωσον, Κύριε.

Сла́ва: конда́къ, гла́съ ѕ҃.

Подо́бенъ: Ѐже ѿ на́съ: Ѿ небе́съ прїѧ́лъ є҆сѝ бж҃е́ственнꙋю благода́ть, и҆ твои́ма ѹ҆стна́ма всѧ҄ ѹ҆чи́ши, покланѧ́тисѧ въ тро́ицѣ є҆ди́номꙋ бг҃ꙋ, і҆ѡа́нне златоѹ́сте, всеблаже́нне преподо́бне, досто́йнѡ хва́лимъ тѧ̀: є҆сѝ бо наста́вникъ, ꙗ҆́кѡ бж҃е́ственнаѧ ꙗ҆влѧ́ѧ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Предста́тельство хрїстїа́нъ непосты́дное, хода́тайство ко творцꙋ̀ непрело́жное, не пре́зри грѣ́шныхъ моле́нїй гла́сы: но предварѝ ꙗ҆́кѡ блага́ѧ, на по́мощь на́съ вѣ́рнѡ зовꙋ́щихъ тѝ: ѹ҆скорѝ на моли́твꙋ, и҆ потщи́сѧ на ѹ҆моле́нїе, предста́тельствꙋющи при́снѡ богоро́дице чтꙋ́щихъ тѧ̀.

И҆лѝ а҆́ще хо́щеши, рцы̀ и҆ днѐ тропа́рь. Гд҃и поми́лꙋй, в҃і. Честнѣ́йшꙋю: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: и҆ твори́тъ ѿпꙋ́стъ. Потреби́вшꙋ же дїа́конꙋ свѧта̑ѧ со всѧ́кимъ ѡ҆пасе́нїемъ, ꙗ҆́кѡ ничемꙋ̀ ѿ ѕѣлѡ̀ дро́бнѣйшихъ па́сти крꙋпи́цъ, и҆лѝ ѡ҆ста́тисѧ, налїѧ́авъ во свѧтꙋ́ю ча́шꙋ ѿ вїна̀ и҆ воды̀, и҆ потреби́въ, и҆ сопрѧ́тавъ гꙋ́бою всю̀ мокротꙋ̀. Та́же слага́етъ свѧты̑ѧ сосꙋ́ды

реброљубља, нама показа висину смиреноумља; стога твојим речима учећи нас, оче Јоване Златоусте, моли Христа Бога Логоса, за спасе душе наше.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу:

Кондак (глас 6):

С небеса си примио божанску благодат, и устима својим све учиш да се клањају једноме Богу у Тројици, Јоване Златоусте, свеблажени Светитељу, хвалимо те достојно, јер си наставник који нам објашњава божанске тајне

и сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичан (глас 6):

Непостидна Заштитнице хришћана, незамењива пред Творцем Посреднице, не презри гласе мољења нас грешних, него као Блага притекни у помоћ нама који Те са вером призивамо; пожури на молитву и похитај на умољавање, Богородице, свагдашња Заштитнице оних који те поштују.

Glory,

Kontakion, Tone 6: Similar to Thou who for us . . .

From heaven thou didst receive divine grace, and by thy lips thou dost teach all to worship the one God in Trinity, O venerable John Chrysostom, the all-blessed. Worthily do we extol thee, for thou art an instructor that dost reveal things divine.

Both now. . . , the Theotokion:

O Protection of Christians that cannot be put to shame, mediation unto the Creator most constant: O despise not the suppliant voices of those who have sinned, but be Thou quick, O good one, to come to our aid, who in faith cry upon thee. Hasten to intercession, and speed thou to make supplication, thou who dost ever protect, O Theotokos, them that honour thee.

Or, if he wishes, he says the troparion of the day.

Lord, have mercy. 12 times

More honourable than the Cherubim . . . Glory . . . Now and . . . And he gives the dismissal.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ’). Δόξα. Καί νῦν, Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ . . . Καί ποιεῖ ᾿Απόλυσιν ὁ ῾Ιερεύς ὡς συνήθως. Ταῦτα δέ λέγει ἀποδυόμενος πᾶσαν τήν ἱερατικήν στολήν.

вку́пѣ, и҆ ѡ҆бвѧза́въ и҆̂хъ, полага́етъ на ѻ҆бы́чномъ мѣ́стѣ, глаго́лѧ: Ны́нѣ ѿпꙋща́еши: И҆ прѡ́чаѧ, ꙗ҆́коже и҆ свѧще́нникъ. И҆ ѡ҆мыва́етъ рꙋ́ки на ѻ҆бы́чномъ мѣ́стѣ, и҆ поклони́всѧ вкꙋ́пѣ со свѧще́нникомъ, творѧ́тъ ѿпꙋ́стъ, и҆ благодарѧ́ще бг҃а ѡ҆ всѣ́хъ, и҆схо́дѧтъ.

коне́цъ боже́ственныѧ лїтꙋргі́и свѧта́гѡ і҆ѡа́нна златоꙋ́стагѡ.

Господе, помилуј (12 пута).

Часнију од Херувима и славнију неупоредиво од Серафима, Тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Слава... И сада... Отпуст.

А ђакон, употребивши свете Дарове са сваком предострожношћу, да ни најситнија честица не падне или остане, омије свети путир вином и водом, и скупивши сву влагу, сређује свете сасуде, покрива их и оставља на обично место.

Крај Божанствене литургије Светога Јована Златоуста.

The deacon consumes the holy Things with all fear, so that no slightest particle fall or remain, pours water and wine into the holy chalice, consumes it, and absorbs all moisture with the sponge, and sets the holy vessels together, wraps them and puts them in their usual place, saying: **Lord, now lettest thou thy servant depart . . .** and the rest, as does the priest, and he washes his hands in the usual place, and makes a reverence together with the priest. The dismissal is given, and giving thanks to God, they go their way.

End of the Divine Liturgy of St. John Chrysostom.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Ἐπάν δέ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας
Τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
Ὕμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα.
Καί τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι, ὁ Θεός, Δόξα σοι, ὁ Θεός, Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καί εὐθύς τάς ἑπομένας Εὐχαριστηρίους Εὐχάς

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τόν ἁμαρτωλόν, ἀλλά κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τόν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καί ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλά, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπέρ ἡμῶν ἀποθανών τε καί ἀναστάς, καί χαρισάμενος ἡμῖν τά φρικτά ταῦτα καί ζωοποιά σου μυστήρια, ἐπ᾽ εὐεργεσίᾳ καί ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, δός

Оу҆ка́зъ, ка́кѡ подоба́етъ глаго́лати ѿпꙋ́сты

Ѿпꙋ́сти дневні́и въ сꙋббѡ́тꙋ ве́чера:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ ма́тере, ст҃ы́хъ сла́вныхъ, и҆ всехва́льныхъ а҆по́столъ: (и҆ ст҃а́гѡ, є҆гѡ́же є҆́сть хра́мъ, и҆ ст҃а́гѡ, є҆гѡ́же є҆́сть де́нь:) ст҃ы́хъ пра́ведныхъ богоѻ҆те́цъ і҆ѡакі́ма и҆ а҆́нны, и҆ всѣ́хъ ст҃ы́хъ, поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Въ недѣ́лю по оу҆́трени:

Воскре́сый и҆з̾ ме́ртвыхъ хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ...

и҆ прѡ́чаѧ, ꙗ҆́коже вы́ше пи́сано.

Въ понедѣ́льникъ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ ма́тере, предста́тельствы че́стныхъ небе́сныхъ си́лъ безпло́тныхъ: ст҃ы́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́столъ, (и҆ ст҃ы́хъ хра́ма, и҆ днѐ:) и҆ ст҃ы́хъ пра́ведныхъ богоѻ҆те́цъ і҆ѡакі́ма и҆ а҆́нны, и҆ всѣ́хъ ст҃ы́хъ, поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Во вто́рникъ:

ОТПУСТИ
СВАКОДНЕВНИ

У суботу на вечерњи:

Христос истинити Бог наш, молитвама Пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, светога (чији је храм) и светога (чији је дан), светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

У недељу:

Васкрсли из мртвих, Христос истинити Бог наш... и остало.

У понедељак:

Христос истинити Бог наш, молитвама пречисте своје Матере, заступништвом часних Небеских сила бестелесних, светих славних и свехвалних Апостола... и остало.

У уторак: као у претходном, сем помена Небеских Сила, уместо којих се помиње:

THE DISMISSALS
THE DAILY DISMISSALS

On Saturday Evening:

May He who is risen from the dead, Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate Mother, of the holy, glorious and all-laudable Apostles, (of the Saint of the Temple and of the Day), of the holy and righteous Forebears of God, Joachim and Anne, and of all the Saints, have mercy on us and save us, for He is good and loveth mankind.

On Monday:

May Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate Mother, through the protection of the honourable Bodiless Powers of heaven, of the holy, glorious and all-laudable Apostles, (of the Saint of the Temple and of the Day), of the holy and righteous Forebears of God, Joachim and Anne, and of all the Saints, have mercy on us and save us, for He is good and loveth mankind.

On Tuesday:

May Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate Mother, through the supplications of the honourable, glorious Prophet, Forerunner and Baptist, John, of the holy, glorious, and all-laudable Apostles . . .

γενέσθαι ταῦτα κἀμοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος, εἰς ἀποτροπήν παντός ἐναντίου, εἰς φωτισμόν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστην ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονήν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολών σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καί τῆς σῆς βασιλείας, οἰκείωσιν· ἵνα, ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καί μηκέτι ἐμαυτῷ ζῷ, ἀλλά σοί τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καί εὐεργέτῃ. Καί οὕτω τοῦ τῇδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τήν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καί ἡ ἀπέραντος ἡδονή τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τό κάλλος τό ἄρρητον. Σύ γάρ εἶ τό ὄντως ἐφετόν, καί ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καί σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ ма́тере, честна́гѡ сла́внагѡ проро́ка предте́чи, и҆ крестителѧ і҆ѡа́нна, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́лныхъ а҆по́столъ: и҆ прѡ́чаѧ.

Во сре́дꙋ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ ма́тере, си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ креста̀, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́лныхъ а҆по́столъ: и҆ прѡ́чаѧ.

Въчетверто́къ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ ма́тере, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́лныхъ а҆по́столъ, и҆̀же во свѧты́хъ ѻ҆тца̀ на́шегѡ нїкола́а а҆рхїепі́скопа, мѷрлѷкі́йскагѡ чꙋдотво́рца: и҆ прѡ́чаѧ.

Въ пѧто́къ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ ма́тере, си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ креста̀, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́лныхъ а҆по́столъ: и҆ прѡ́чаѧ.

Въ сꙋббѡ́тꙋ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ ма́тере, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́лныхъ а҆по́столъ, свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ добропобѣ́дныхъ мꙋченикѡвъ, преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѻ҆тє́цъ на́шихъ, (и҆ свѧта́гѡ хра́ма, и҆ днѐ:) и҆ свѧты́хъ праве́дныхъ богоѻ҆тє́цъ і҆ѡакі́ма и҆ а҆́нны, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ...

Часнога славнога пророка, Претече и Крститеља Јована...

У среду и петак:

Силом часног и животворног крста...

У четвртак:

Христос истинити Бог наш, молитвама Пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, светог Оца нашега Николаја архиепископа мирликијскога Чудотворца...

У суботу:

Христос истинити Бог наш, молитвама Пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, светих славних и добропобедивих Мученика, преподобних и богоносних Отаца наших (и светога храма и дана) светих праведних богоотаца...

On Wednesday and Friday:

May Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate Mother, through the power of the honourable and life-creating Cross, through the supplications of the holy, glorious and all-laudable Apostles . . .

On Thursday:

May Christ our true God, through the intercessions of his all-immaculate Mother, of the holy, glorious and all-laudable Apostles, of our Father among the Saints, Nicholas, Archbishop of Myra in Lycia, the Wonderworker . . .

On Saturday:

May Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate Mother, of the holy, glorious and all-laudable Apostles, of the holy, glorious and right-victorious Martyrs, of our Venerable and God-bearing Fathers, (of the Saint of the Temple and of the Day), of the holy, righteous Forebears of God, Joachim and Anne, and of all the Saints, have mercy on us and save us, for He is good and loveth mankind.

At the holy Liturgy throughout the week, the dismissals are given as above, except that after the Apostles, we add the name of the Saint whose Liturgy we celebrate:

Of our Father among the Saints, John Chrysostom, Archbishop of Constantinople. . .

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

῾Ο δούς τροφήν μοι σάρκα σήν ἑκουσίως,
ὁ πῦρ ὑπάρχων, καί φλέγων ἀναξίους,
μή δή καταφλέξῃς με, μή, πλαστουργέ μου·
μᾶλλον δίελθε πρός μελῶν μου συνθέσεις,
εἰς πάντας ἁρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.

Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων·
ψυχήν κάθαρον, ἁγίασον τάς φρένας·
τάς ἰγνύας στήριξον, ὀστέοις ἅμα·
αἰσθήσεων φώτισον ἁπλῆν πεντάδα·
ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.

᾿Αεί σκέπε, φρούρει τε καί φύλαττέ με
ἐκ παντός ἔργου, καί λόγου ψυχοφθόρου.

῞Αγνιζε, καί κάθαρε, καί ρύθμιζέ με·
κάλλυνε, συνέτιζε, καί

Ѿпꙋ́сты во влады́чни пра́здники:

На рождество̀ хрⷭ҇то́во:

И҆́же въ верте́пѣ роди́выйсѧ, и҆ въ ꙗ҆́слехъ возлегі́й, на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный бг҃ъ на́шъ:

И҆ про́чее до конца̀. На ѡ҆брѣ́занїе:

И҆́же во ѻ҆смы́й де́нь пло́тїю ѡ҆брѣ́затисѧ и҆зво́ливый, на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

На богоѧвле́нїе:

И҆́же во і҆ѻрда́нѣ крести́тисѧ и҆зво́ливый ѿ і҆ѡанна, на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

На срѣ́тенїе:

И҆́же во ѡ҆бъѧ́тїихъ праве́днагѡ сѷмеѡ́на носи́тисѧ и҆зво́ливый, на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

Въ недѣ́лю цвѣтнꙋ́ю:

И҆́же на жребѧ́ти ѻ҆́сли сѣ́сти и҆зво́ливый, на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

ОТПУСТИ НА ГОСПОДЊЕ ПРАЗНИКЕ

На Рођење Христово:

Христос истинити Бог наш, који се ради нашега спасења у пећини родио и у јаслама лежао, молитвама Пречисте...

На Обрезање Христово:

Христос истинити Бог наш, који је ради нашега спасења благоизволео да буде телесно обрезан у осми дан, молитвама Пречисте...

На Богојављење:

Христос истинити Бог наш, који је ради нашега спасења благоизволео да се крсти у Јордану од Јована, молитвама...

На Сретење:

Христос истинити Бог наш, који је ради нашега спасења благоизволео бити држан у наручју праведнога Симеона, молитвама...

На Цвети:

Христос истинити Бог наш,

THE DISMISSALSTHE FESTAL DISMISSALS

At the Christmas:

May He who was born in a cavern, and lay in a manger for our salvation, Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate Mother, of the holy, glorious and all-laudable Apostles, of our Father among the Saints, (name of the Saint whose Liturgy is celebrated), of our Venerable and God-bearing Fathers and of all the Saints, have mercy on us and save us, for He is good and loveth mankind.

On the Circumcision:

May He who on the eighth day did deign to be circumcised in the flesh for our salvation, Christ our true God . . .

On Theophany:

May He who in Jordan did deign to be baptized of John for our salvation, Christ our true God . . .

On the Meeting of the Lord

May He who did deign to be held in the arms of the righteous Simeon for our salvation, Christ our true God ÿ

φώτιζέ με·
δεῖξόν με σόν σκήνωμα Πνεύματος μόνου,
καί μηκέτι σκήνωμα τῆς ἁμαρτίας·
δεῖξόν με σόν οἶκον, εἰσόδῳ κοινωνίας,
ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πᾶθος.

Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
τάς ταξιαρχίας τε τῶν ᾿Ασωμάτων,
τόν Πρόδρομόν σου, τούς σοφούς ᾿Αποστόλους,
πρός τοῖς δέ, σήν ἄχραντον ἁγνήν Μητέρα·
ὧν τάς λιτάς, εὔσπλαχνε, δέξαι Χριστέ μου,
καί φωτός παῖδα, τόν σόν ἔεργασαι λάτριν.

Σύγάρ ὑπάρχεις ἁγιασμός, καί μόνος
ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καί λαμπρότης,
καί σοί πρεπόντως, ὡς Θεῷ καί Δεσπότῃ,
δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ’ ἡμέραν.

Въ тꙋ́ же недѣ́лю ве́чера:

Грѧды́й гдⷭ҇ь на во́лнꙋю стра́сть, на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

Въ вели́кїй четверто́къ:

И҆́же за превосходѧ́щꙋю бла́гость пꙋ́ть добрѣ́йшїй смире́нїѧ показа́вый, внегда̀ ᲂу҆мы́ти нѡ́ги ᲂу҆чени́кѡвъ, да́же и҆ до креста̀ и҆ погребе́нїѧ снизше́дый на́мъ, хрⷭ҇тосъ и҆́стинный:

Во ѿпꙋ́стъ свѧты́хъ страсте́й:

И҆́же ѿплева̑нїѧ, и҆ бїє́нїѧ, и҆ заꙋше́нїѧ, и҆ кре́стъ, и҆ сме́рть претерпѣ́вый за спасе́нїе мі́ра, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

Во свѧ́тый и вели́кїй пѧ́токъ:

И҆́же на́с ра́ди человѣ́кѡвъ, и҆ на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ стра̑шныѧ стра̑сти, и҆ животворѧ́щїй кре́стъ, и҆ во́лное погребе́нїе пло́тїю и҆зво́ливый, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

Въ недѣ́лю па́схи, и҆ во всю̀ свѣ́тлꙋю седми́цꙋ:

Хрⷭ҇тосъ воскресы́й и҆з̾ ме́рт-

који је ради нашега спасења благоизволео да уседне на магаре (и уђе у Јерусалим), молитвама Пречисте...

На Цвети увече до Велике среде.

Христос истинити Бог наш, који ради нашега спасења иде на добровољно страдање, молитвама Пречисте...

На Велики четвртак:

Христос истинити Бог наш, који нам је из превелике доброте своје показао смирење као најбољи пут, умивши ноге Ученицима својим и спустивши се до крста и погребења, молитвама...

На Велики петак на јутрењу:

Христос истинити Бог наш, који је ради спасења света претрпео пљувања, бијења, ударања, крст и смрт, молитвама...

На Велики петак, на часовима и вечерњу; и на Велику суботу:

Христос истинити Бог наш, који је ради нас људи и ради нашега спасења благоизволео претрпети телом страшна страдања, животворни крст и добровољно погребење, молитвама...

On Palm Sunday:

May He who did deign to sit upon an ass's colt, for our salvation, Christ our true God . . .

The Same Sunday, at Vespers:

May the Lord who came to His voluntary passion for our salvation, Christ our true God . . .

On Great Thursday:

May He who through His surpassing goodness did show the most excellent way of humility, when He washed the Disciple's feet and did condescend even to the Cross and burial for us, Christ our true God . . .

At the Dismissal of the Holy Passion Service:

May He who endured spitting, scourging, slapping, the Cross and death for the salvation of the world, Christ our true God . . .

On Holy and Great Friday:

May He who for us men and for our salvation did condescend to the dread passion and the life-creating Cross, and voluntary burial in the flesh, Christ our true God . . .

On the Sunday of Pascha and throughout Bright Week:

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τό Σῶμα σου τό ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
γένοιτό μοι εἰς ζωήν αἰώνιον, καί τό Αἷμα σου τό τίμιον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαράν,
ὑγείαν καί εὐφροσύνην· καί ἐν τῇ φοβερᾷ καί δευτέρᾳ ἐλεύσει
σου ἀξίωσόν με τόν ἁμαρτωλόν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης,
πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καί πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε, τό φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τό ἀγαλίασμά μου,
εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τόν ἀνάξιον κοινωνόν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου

вы́хъ, сме́ртїю сме́рть попра́вый, и҆ сꙋ́щимъ во гробѣ́хъ живо́тъ дарова́вый, и҆́стинный бг҃ъ на́шъ:

На вознесе́нїе:

И҆́же во сла́вѣ вознесы́йсѧ ѿ на́съ на не́бо, и҆ ѡ҆десну́ю сѣ́дый бг҃а и҆ ѻ҆тца̀, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

Въ недѣ́лю пѧтдессѧ́тнꙋю:

И҆́же въ видѣ́нїи ѻ҆́гненныхъ ѧ҆зы̑къ съ небесѐ низпосла́вый пресвѧта́го дꙋ́ха, на свѧты̑ѧ своѧ҆̀ ѹ҆̂ченики и҆ а҆по́столы, хрⷭ҇то́съ и҆́стинный:

Въ тꙋ̀ же недѣ́лю ве́чера:

И҆́же ѿ ѻ҆́тчихъ, и҆ боже́ственныхъ нѣ́дръ и҆стощи́вый себѐ, и҆ съ небесѐ на зе́млю соше́дый, и҆ на́ше всѐ воспрїе́мый є҆стество̀, и҆ ѡ҆божи́вый є҆̂, по си́хъ же на небеса̀ па́ки возше́дый, и҆ ѡ҆десну́ю сѣ́дый бг҃а и҆ ѻ҆тца̀, боже́ственнаго же и҆ свѧта́го, и҆ є҆диносꙋ́щнаго, и҆ є҆диноси́лнаго, и҆ є҆диносла́внаго, и҆ соприсносꙋ́щнаго дꙋ́ха низпосла́вый на свѧты́ѧ своѧ҆̀ ѹ҆̂ченикѝ и҆ а҆по́столы, и҆ си́мъ просвѣти́вый ѹ҆̆бѡ и҆̂хъ, тѣ́ми же всю̀ вселе́ннꙋю, хрⷭ҇то́съ

На Васкрс и у току целе Светле седмице:

Христос који васкрсе из мртвих, смрћу смрт победи и онима у гробовима живот дарова, истинити Бог наш, молитвама Пречисте...

На Вазнесење Христово:

Христос истинити Бог наш, који се у слави узнео од нас на небо и сео са десне стране Бога и Оца, молитвама...

У Недељу Педесетнице:

Христос истинити Бог наш, који је у виду огњених језика ниспослао са неба Пресветога Духа на своје свете Ученике и Апостоле, молитвама Пречисте...

У Недељу Педесетнице на вечерњу:

Христос истинити Бог наш, који је из Очевог божанског наручја умањио и понизио Себе, и са неба на земљу сишао, сву природу нашу примио, и обожио је, па затим опет на небеса узишао и сео са десне стране Бога и Оца, и Божанског и Светог и Једносуштног и Равномоћног и Равнославног и Савечног

May Christ, who is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs bestowing life, our true God . . .

On Ascension:

May He who in glory did ascend from us into heaven and sitteth at the right hand of God the Father, Christ our true God . . .

On the Sunday of Pentecost:

May He who in the shape of fiery tongues from heaven did send down the All-holy Spirit upon His holy Disciples and Apostles, Christ our true God . . .

On the Same Sunday, at Vespers:

May He who did empty Himself from the Paternal Divine Bosom, and came down from heaven upon the earth, and took upon Himself all our nature, and made it divine, and after these things, again ascended into heaven and sitteth at the right hand of God the Father, and did send down the divine and holy Spirit, one in essence, equal in power, and equal in glory, and ever-existing with Him,

Σώματος καί τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ᾽ ἡ τεκοῦσα τό ἀληθινόν φῶς, φώτισόν μου τούς νοητούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας· ἡ τήν πηγήν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τόν τεθανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καί δός κατάνυξιν καί συντριβήν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καί ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καί ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καί ἀξίωσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τόν ἁγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος· καί παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καί ἐξομολογήσεως, εἰς τό ὑμνεῖν καί δοξάζειν σε πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καί δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

и҆̑стинный бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ, и҆ пренепоро́чныѧ свѧты́ѧ своеѧ̀ ма́тере, свѧты́хъ сла́вныхъ, прехва́лныхъ, богопроповѣ́дникѡвъ и҆ дꙋхоно́сныѧ а҆по́столѡвъ, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣкою́бецъ.

На преѡбраже́нїе:

И҆̑же на горѣ̀ ѳавѡ́рстѣй преѡбрази́высѧ во сла́вѣ, пред̾ свѧты́ми свои́ми оу҆чени́ки̑ и҆ а҆по́стѡлы, хрⷭ҇то́съ и҆̑стинный:

Духа ниспослао на своје свете Ученике и Апостоле, и Њиме просветио прво њих, а преко њих сву васељену, - молитвама пречисте и свебеспрекорне Свете Матере своје, светих славних и свехвалних Богопроповедника и Духоносних Апостола и свих Светих, нека нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

На Преображење:

Христос истинити Бог наш, који се на гори Тавору преобразио у слави пред својим светим Ученицима и Апостолима, молитвама...

upon His holy Disciples and Apostles, and through Him did enlighten them, and through them the whole world, Christ our true God, through the intercessions of His all-immaculate and all-blameless holy Mother, of the holy, glorious, all-laudable Preachers of God, the Spirit-bearing Apostles, and of all the Saints, have mercy on us and save us, for He is good and loveth mankind.

On Transfiguration:

May He who on Mount Tabor was transfigured in glory before His holy Disciples and Apostles, Christ our true God . . .